

NOVA DOBA

Cena 13 din

Celje, sreda 19. december 1990

št. 6 – leto XXIV

~~1918~~

~~1941~~

1990

Tujega nočemo – svojega nimamo

PRODAJALNA

MIKO

PRODAJA NA DROBNO
SPORTNIH POTREBŠČIN
IN KOMISIJSKA PRODAJA

se zahvaljuje vsem strankam za zaupanje
v minulem letu in ob enem vošči srečno 1991

Mini Market

»ABAKS« Ozka ulica 4 in Zagata 1/a
(pri Radiu Celje)

Laški rizling 1 l	41,90	Buteljke:	
Janževc 1 l	40,90	renski rizling	72,90
Vipavec (rdeči) 1 l	16,90	laški rizling	44,90
		sauvignon	52,90

– velika izbira vseh ostalih vin po nizkih cenah
Odprto od 6. do 23. ure vsak dan (tudi nedelje in prazniki)

ODEL

TURISTIČNA AGENCIJA

Vas vabi na praznovanje božičnih in novoletnih
praznikov doma in na tujem.
PREBOŽIČNI MUENCHEN –1 DAN ODHOD 21.
12. 1990 ob 23. uri. CENA 420,00 din.
INFORMACIJE IN PRIJAVE PO TEL. 741-035 ALI
V AGENCIJI DUŠANÁ KVEDRA 12 ŠENTJUR

DOGODKI V SLIKI

Razstava imenitnih slik jugoslovanskih mojstrov. V galeriji Kulturnega centra Ivan Napotnik v Velenju gostuje z delom svoje zbirke prodajna galerija LM iz Maribora. Nevenka in Smail Festić sta pripravila že več kot petdeset razstav po vidnih slovenskih galerijah.

Literarni večer s tremi, na Celje vezanimi pisatelji. V čitalnici študijskega oddelka Knjižnice Edvarda Kardelja so številnim Celjanom spregovorili Neža Maurer, Miloš Mikeln in Vasja Predan. V knjižnici je na ogled tudi razstava njihovih del.

Nasilno mobilizirani v nemško vojsko. O tej, doslej v nič dajani plati naše medvojne zgodovine, o krivicah, ki so jih po vojni doživljali ti ljudje so spregovorili zgodovinarji in udeleženci na okrogli mizi v celjskem Muzeju revolucije. Razgovor je vodil kranjski zgodovinar Jože Dežman.

Konec prejšnjega tedna so luči mesta Celja spet ugledali zanikni, na hitrico sklepani zaboji, ki jim nekateri rečejo tudi prodajne hišice za božično-novoletni čas.

Oficirji so prišli na kavico

To, kar se ni zgodilo tisti ponedeljek, ko so se na sekretariatu za ljudsko obrambo napovedali generali in zahtevali spiske nabornikov, se je pripetilo minuli četrtek, 13. decembra. Vendar so bili aktivni oficirji celjske garnizije na obisku v celjski skupščini zelo miroljubni. Ničesar niso zahtevali, le naokoli so prišli in s sekretarjem za ljudsko obrambo Mirom Terbovcem popili kavico. Ne duhe ne sluha o vojaški policiji, s katero naj bi neubogljivo Terbovca spravili za zapahe.

KLASJE, MLINSKO PREDELOVALNO PODJETJE CELJE

Z novim imenom v novo leto

Razočarani nad sestavljenim podjetjem Merx Celje, krovnim podjetjem, ki je bilo sicer veliko, ne pa tudi močno, Mlinsko predelovalno podjetje z novim letom dokončno in nepreklicno izstopa iz sestavljene organizacije. Omislili so si imenitno novo ime Klasje in ga bodo uveljavljali s kvaliteto pestre palete svojih izdelkov.

V Klasju, Mlinsko predelovalnem podjetju, prej Mlinsko predelovalni industriji, sedaj žanjejo, kar so v zadnjih letih z velikimi vlaganji v strojno-tehnološko posodabljanje, v znanje in razvoj sistematično sadili. Imajo kup odličnih študiranih strokovnjakov, vrsto uresničenih in potencialnih tržno zanimivih izdelkov višjih cenovnih razredov. V Sloveniji in Jugoslaviji so daleč spredaj v ponudbi dietetičnih živil, s svojimi posebnimi kruhi, zanje so na novosadskem sejmu pobrali najvišje priznanje, pa so že na ravni evropskih standardov.

V vseh poslovnih enotah, ki zaokrožujejo mlinsko-predelovalno verigo, želijo ostati skupaj, razmišljajo pa o več manjših podjetjih, povezanih s kapitalno in razvojno močnim holdingom, ki bi bil nekaj povsem drugega kot bivši sozdi ali preprosta zamenjava njihovih preživelih funkcij.

Ekranoplan Utva

Tudi vojska je zainteresirana za ekranoplan (letalo ki leti le nekaj metrov nad morsk gladino in tako izkorišča zbit zrak med trupom letala in gladino morja ter tako porabi manj goriva), ki ga je skonstruiral Dragoslav Dimić iz pačevske Utve. Letalo naj bi imelo šest motorjev s po 700 konjskimi močmi, merilo v dolžino 31 metrov, v širino 28, v višino 8 metrov. Preizkuse v zračnih tunelih so znanstveniki JLA opravili že pred sedmimi leti, vendar ni bilo denarja za realizacijo projekta.

Dva milijona vojakov

Po podatkih ISI Military Balance ima JLA vsak čas na voljo 101 tisoč rekrutov, 79 tisoč profesionalnih vojakov, en milijon in pol rezervistov, 1850 tankov, 455 letal in 5 podmornic. Isti vir navaja tudi, da je Jugoslavija leta 1989 za vojsko izdala eno milijardo in 210 milijonov dolarjev.

Argument, kaj je s tabo?

Celjski »časopis« Argument, izdajatelja Volfa d. o. o., je spet izšel. No, ne gre več za časopis, kakršnega so obljubljali, ko so ga poslali med bralce. Zdaj je le zbirka plačanih oglasov in reklamnih ponudb na štirih straneh našega formata oziroma na 16 malega. V njem so zapisali, da so doslej storili nekaj napak, vendar so se iz njih marsikaj naučili. To, kar je izšlo, ponujajo kot časopis za poslovno komunikacijo, kakršnih primanjkuje. Natisnili so 25.000 izvodov in jih brezplačno razdelili v Celju z okolico in Žalcu. Naslednje številko obljubljajo februarja 1991.

Pravzaprav škoda, časopis, ki je kar veliko obetal, zdaj to ni več. Izdajatelju seveda ne zamerimo, kajti važno je, da se tudi kaj zasluži. In to Volfu d. o. o. tudi iz srca privoščimo. Svetujemo mu le, da poskrbi za spremembo aktov in registracije na sodišču. Želimo mu tudi, da ga ne bi ponovno prehitel kakšen Volfund (Darilo) ali pa Vohljač, ki ga Volf ocenjuje kot idejni in likovni posnetek Argumenta, in da ne bi pozabil na novo obljubo, da se trudi biti najboljši, čeprav je oglaševanje pri njem cenejše, kot trdi za 30 odstotkov, tisti, ki pismeno naročijo poslovni sestanek z njim, pa dobijo še 10 odstotkov popusta. In še tole: Škoda, ker Argument ni več časopis, saj bi bralci na našem območju lahko izbirali. Konkurenca je namreč vedno brodošla.

Kovačeva kobila crkuje

Potem, ko je Nova doba prva objavila zadnjo verzijo takoimenovane Celjske listine, se je pokazalo, kdo v Slovenskem informativnem prostoru kam sodi. Kdo, je zajec, kdo samopodrejen in kako učinkovito je s pisemcem gospod Stanič, minister za informiranje zastrašil slovenske žurnaliste.

Po objavi omenjene listine se je prva razpisala beograjska Borba. Iz Borbe je vsebino prenesla beograjska televizija, o čemer so brali in videli v kabinetu hrvaškega predsednika, gospoda Tuđmana.

Iz kabineta hrvaškega predsedstva so nas prijazno poprosili, da jim naj mi pošljemo naš originalni komentar, ki smo ga objavili v Novi dobi. Šele dva dni po objavi v Novi dobi je o listini obvestil svoje bralce tudi Večer, kolegi iz Dela pa so o listini z nami pokramljali le po telefonu. Radio Celje in Novi tednik, kjer kolegi Novo dobo prebirajo že v torek zvečer, o skrivnostni listini niso izdali niti črke. Toliko o kovačevi kobili...

DNEVNIK

14. 12. 1990

PRIVATNI NEDELJNIK IZ CELJA „NOVO DOBA“ OBJAVIO „NACRT CELJSKOG DOGOVORA“ IZMEDU HRVATSKE I SLOVENIJE

Konfederacija u sedam tačaka

Povelja, odnosno dogovor između slovenačke i hrvatske delegacije sedmog decembra u Celju, sudeći prema faksimilima koje objavljuje privatni nedeljnik, nema potpise Kućana i Tuđmana

Maribor. — U svom današnjem broju privatna nedeljna novina „Novo doba“ koju izdaje grupa novinara iz Celja (odgovorni urednik je poznati slovenački novinar Janes Sever — Naši između ostalog donosi i faksimile nepotpisane povelje koja je slovenačkoj delegaciji, na čelu sa predsjednikom Republike Slovenije Milanom Kućanom, bila predložena od strane hrvatske delegacije koju je predvodio dr. Franjo Tuđman, 7. decembra u Celju.

Bez obzira što na ovoj nepotpisanoj povelji, predloženoj od strane Hrvatske, stoji „poroz“ (radni spis ima značaj državne tajne) u svom petom broju „Novo doba“ donosi kompletne faksimile ove povelje.

U „Nacrtu celjskog dogovora — protokola“, između ostalog, piše: „Na čvrstoj osnovi tisućljetnog dobrosusjedstva i suživota hrvatskog i slovenačkog naroda od preporodnih dana 1848. pa sve do danas neprekidno teče dijalog prvika dvaju naroda usmjeren na pronalaženje najpoboljšeg oblika institucionalizacije međusobnih odnosa na modernim državnim i međunarodnim pravnim načelima.

Iz citavog tog razdoblja spomne na je vredno nekoliko događaja, od kojih se danas posebno prisjećamo „ljubljskog kongresa“, od 1. do 3. prosinca 1870.

Stodvaesetu obljetnicu ovog ključnog momenta u povijesti hrvatsko-slovenačkog prijateljstva i suradnje obilježavamo u trenutku kada se demokratski izabrane vlade i vrhovništva Republike Hrvatske i Republike Slovenije zalazu za izradu novog međudržavnog dogovora između naroda i republike dosadašnje SFRJ na konfederalnim osnovama.

Motivirani istim visokim ciljevima, kao i hrvatski i slovenski narodni prvaci prije 120 godina, predsjednik Republike Hrvatske dr. Franjo Tuđman i predsjednik Predsjedništva Republike Slovenije Milan Kućan, postigli su prilikom ovog susreta i razgovora od-

ređanih u Celju, 7. prosinca 1990, sledeći dogovor (protokol) o namjerama i temeljnim načelima institucionalizacije budućih odnosa između Republike Hrvatske i Republike Slovenije.

Prvo, da Hrvatska i Slovenija jedna drugu uzajamno priznaju temeljna prava svake od njih na opstanku, samostalnosti (neovisnosti), jednakosti, te međunarodni subjektivitet i slobodu. One se međusobno obavezuju na nemješanje

u poslovne unutrašnje nadležnosti, osim kada je to dopušteno pravilima međunarodnog prava ili ovim dogovorom.

Drugo, da Hrvatska i Slovenija jedna drugoj priznaju status suverene države i prostornu cjelovitost (teritorijalni integritet) te se obavezuju na usdržavanje od postupaka koji bi mogli naneti štetu državnom suverenitetu i prostornoj cjelovitosti jedne ili druge države.

Treće, da se Hrvatska i Slovenija obavezuju u svojim općim usta-

vima i zakonima svim svojim građanima neovisno od nacionalne pripadnosti i drugih razlika (jamčiti jednaka prava i slobode.

Četvrto, da se Hrvatska i Slovenija obavezuju posebno priznavati i poštivati puni opseg prava na jednaki postupak na sudjelovanje u političkom odlučivanju, na jezik i pismo, te na kulturne ustanove pripadnika tih naroda i manjina koji žive na njihovom području u skladu sa opšte-priznatim normama međunarodnog prava.

Peto, da će Hrvatska i Slovenija održavati međusobne konsultacije u vezi tumačenja i provođenja ovog dogovora, a eventualne razlike i sporove koji tim povodom mogu nastati da će rješavati putem međusobnih pregovora.

Šesto, da je ovaj dogovor otvoren i drugim republikama i narodima dosadašnje SFRJ, odnosno da ne sprečava ni Hrvatsku niti Sloveniju u njihovim odnosima sa drugim državama, uključujući i pravo sklapanja dvostranih ili multilateralnih sporazuma koji nisu u suprotnosti sa ovim dogovorom.

Dovršeno u gradu Celju, 7. prosinca 1990. u dva primjerka, na hrvatskom i slovenskom jeziku, koji su identični i imaju jednaku valjanost.

Prema pisanju celjskog lista „Novo doba“ potpisi na ovoj povelji nisu stavljeni, ali umesto potpisa na povelji ovih razgovora prisutne delegacije upisale su se u knjigu uspomena SO Celje, koju je na potpis dao predsjednik ovog grada Anton Rojec. Zašto ova povelja nije bila potpisana od strane Slovenije i Hrvatske za sada se ne zna, to je tajna o kojoj se može govoriti naknadno.

S. PESTI

NOVA DOBA NAROČILNICA

Ime priimek

naslov

naročam časopis-tednik Novo dobo na naslov

Na gornji naslov mi pošljite izvodov. (Število)

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

podpis naročnika

Mesečna naročnina za Novo dobo znaša 45,00 din

SLOVENSKI ŽUPANI SO OPTIMISTI PRED PLEBISCITOM

Iz kaše pod rjuho

Predsednik Kučan je pred plebiscitom povabil vse slovenske župane, velemože, starešine, ali kakorkoli jim že hočete reči, v Celje. Zbrali so se v gledališču. Pogovor je pokazal, da so slovenski župani optimisti, da ne dvomijo v uspeh plebiscita za samostojno in neodvisno Slovenijo, prav tako ne kot Kučan, dr. Bučar in Peterle, ki so tudi sodelovali v pogovoru.

Kučan je uvodoma opozoril, da imamo Slovenci tretjič v tem stoletju priložnost, da postanemo država v pravem pomenu besede. Predsednik skupščine dr. Bučar pa je zelo jasno razložil, zakaj je samostojnost v današnjem času, ko se ves svet povezuje, tako nujna in potrebna. »Naša zgodovinska ouločitev se bo potrdila v zgodovini bodočnosti«, kot je dejal. »Obe dosedanji Jugoslaviji ste imeli že pri rojstvu napako: prva, ki je skušala nasploh poenotiti nacionalne različnosti, druga pa predvsem, ko je to poiskovalo v imenu jugoslovanskega delavskega razreda. Smo torej zgodovinski zamudniki, plebiscit pa dejansko odloča o tem ali bomo Slovenci sploh še obstali.

Na zapadu nas skušajo prepričati, da plavamo proti zgodovinskemu toku in ne razumejo novega nastajanja nacionalne zavesti, kar se dogaja od Trsta do Kamčatke. To je seveda čisto drugo kot nacionalizem. Nacionalna zavest je pomemben del vsake ose-

nosti. Najprej je treba biti svoj, čeprav si majhen, da bi se lahko družil in bil skupen. Samostojnost je odločilen pogoj, da se lahko odpreš navzven.«

Dr. Bučar je še opozoril, da bo naša miselnost največja ovira pri uresničevanju družbene volje, izražene na plebiscitu. O strankah je danes težko govoriti, saj te bodo prav nastale šale iz novih družbenih razmer, iz novega gospodarskega sistema. Ni nujno, da bo vse zapisano v ustavi. Ta naj predvsem varuje svobodnega državljana pred državo, zagotavlja temeljne človekove pravice in svoboščine.

Predsednik slovenske vlade Lojze Peterle je preprosto dejal, da je zanje plebiscit že mimo. Po plebiscitu bodo tri glavne naloge da ostanje prehodno tisti del federacije, ki je nujen, da ne bomo nekontrolirano razpadli, v 6 mesecih smo dolžni pripraviti vse

za izklop iz Jugoslavije in poizkušati najti nov način sožitja v Jugoslaviji. Takoj po plebiscitu bomo tako najprej z ustavnimi amandmaji »črtali« Jugoslavijo.

Župani so v razpravi opozorili, da je treba čimbolj jasno opredeliti, kakšna pravila bodo veljala po plebiscitu. Pomembno je, da so stranke enotne, kar pa ne sme pomeniti novega enoumja, na kar je v odgovoru opozoril posebej Milan Kučan. Trezno je bilo tudi rečeno, da z Jugoslavijo ni moč prekiniti na vrat na nos, prav tako kot ni mogoče na isti način v Evropo. Župane so skrbeli gospodarski pogoji v naslednjih dneh. Ljudi je težko prepričati, da osamosvojitve ni isto kot odcepitve. Kot kaže, da bo živahno v cestnem gospodarstvu, zlasti, kaj bomo prej gradili. Peterle je zagotovil, da bomo slovenski cestni križ gradili sočasno. Med zakoni, ki jih bomo najprej sprejeli bodo davčni, o privatizaciji, o zavodih, družbenih dejavnostih, o zasebnem delu. Kučan pa je razgovor končal z željo, da naj ne bi gledali v preteklost, marveč v prihodnost. »Dobimo se 23. decembra na voliščih, potem pa... upam, da bomo čim prej prišli iz sedanje kaše pod rjuho, kjer je veliko bolj prijetno.« (To je bil pravzaprav odgovor na različne ljudske reke na temo biti v isti kaši ali godlji in »biti pod isto streho ali rjuho«.)

KOGA BODO »LOBALI« CESTNI LOBIJI

Križ s cestnim križem

O slovenskem cestnem križu smo govorili že v šestdesetih letih, potem sprejeli zakon, še danes pa je s križem en velik križ. V zadnjem času so se spet oglasili mnogi, ki bi radi, da bi prav njihov del križa zgradili najprej.

Mariborčani navijajo za cesto Šentilj-Pesnica, ki hkrati reši tudi problem cestne povezave proti Zagrebu. Ta del je ratal sporen in kot kaže, v Ljubljani nekaj mečkajo, da bi čim bolj zavlekli že dogovorjeno gradnjo. Ljubljanska logika je, naj gredo Turki v Zagreb, s čimer pa se vsi ne

strinjajo. Precej jih je, ki bi radi da bi phyrnsko avtocesto iz Grada v Maribor podaljšali do Tepanj, pa naj potem zavije proti Zagrebu, če je ne bi povlekli kar do Dramelj. Povsem razumljivo je, da Primorci navijajo za odsek med Črnim kalom in Divačo. Direktor republiške cestne uprave meni, da bi najprej gradili odsek Dekani-Črni kal. Ob Obali se sicer dajejo, kako povezati Koper z Izolo. Zaenkrat je neodločeno med tistimi, ki navijajo za predor pod Markovcem in tistimi, ki bi jo gradili ob morju. Seveda so tu še Novogoričani, vmes

pa tisti, ki bi hoteli imeti cesto Trst-Sežana. Dokaj jasno je, da naj cesto Trst-Reka zgradijo Hrvati, tako kot bomo mi verjetno morali del med Postojno in Reko.

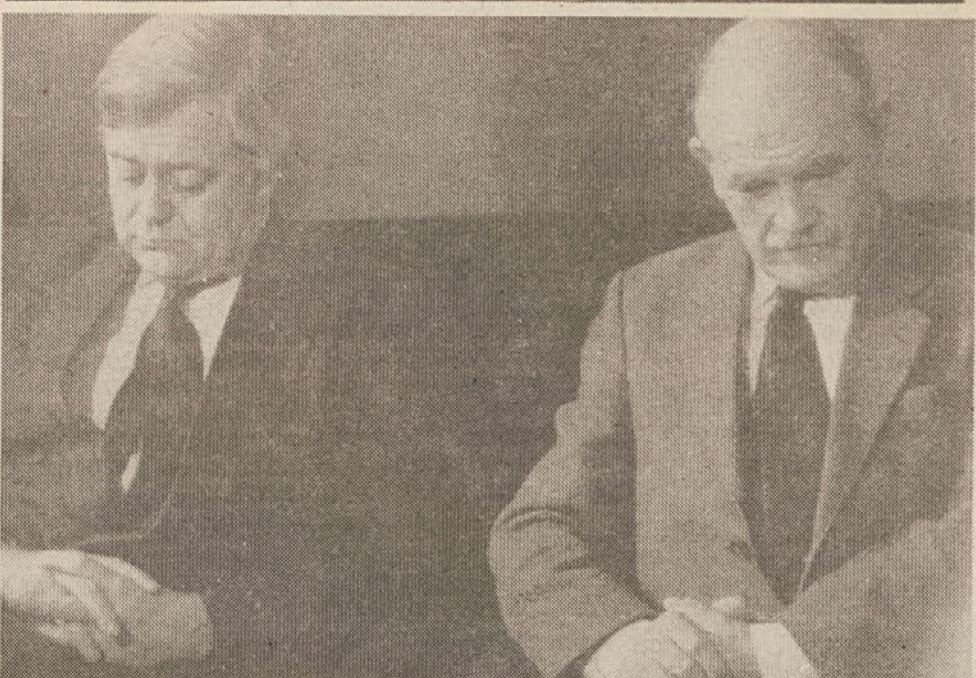
V zadnjem času so se spet oglasili Dolenjci, ki jim je že dovolj sramotne povezave Ljubljane z Zagrebom. Ob vsem tem niso tihi Gorenjci, ki že »kukajo« skozi Karavanke in tudi Celjani, ki trdijo, da je najbolj nujna avtocesta med Celjem in Ljubljano. Pritrjujejo jim zlasti Domžalčani. Republika je skušala »severnjake« potolažiti s popravki »babe« pod Trojanami.

Zanimivo je, da je za vse želje kaj malo strokovnih ocen. Zlasti še ni odgovora, kaj pomeni zdaj smer iz Varšave, skozi Prago, Budimpešto do Trsta (žal tudi do Reke). Da bo volk sit in koza cela pa meni šef slovenske vlade Peterle: »Sočasno bomo gradili vse dele križa!« Ha, ha, ha! Odkod denar, da se bo kaj poznalo, gospod predsednik?

FOTOKRONIKA

VSA SLOVENSKA OBLAST V CELJSKEM GLEDALIŠČU

Predsedniki s predsedniki

NOVA DOBA

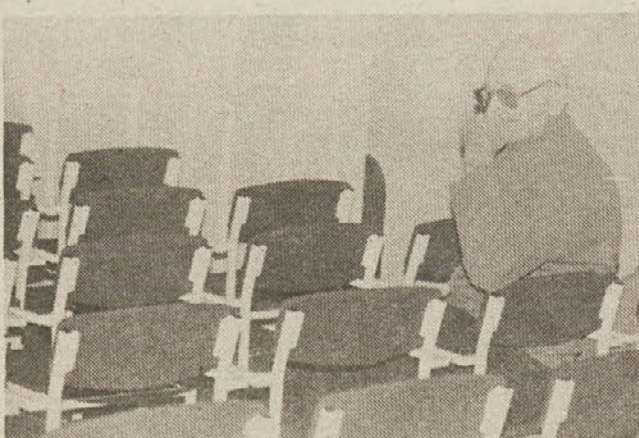
išče prodajalce časopisa
— kolporterje

ki bodo p. odajali novi celjski tednik v večjih krajih na celjskem območju.

Za zainteresirani naj se oglašijo po telefonu 24-545 ali 28-951 ali pa pošljejo pismeno ponudbo na naslov: Nova doba, Gubčeva 4, Celje.

FOTOREPORTAŽA

Demokrati so zborovali

SRCE ZA, RAZUM PROTI PLEBISCITU

Cagavi fantje

»Naši otroci se nas bodo sramovali!« »Že dvakrat smo izpustili priliko, tretjič je ne smemo.« »V Evropi velja načelo en narod ena država!« – To naj bi bili glavni vzroki ZA na plebiscitu ali Viktoriji, ki ravno na plebiscitni dan goduje. Pa še dva dvignjena prsta v obliki črke V in slika zborovanja Slovenske demokratične zveze v Narodnem domu je popolna.

Sicer se je že takoj na začetku porajalo vprašanje, od kod celjskemu županu Antonu Rojcu ideja, da v Evropi velja pravilo en narod ena država. Mar ob tako pomembnem vprašanju, kot je osamosvojitve Slovenije, kdo pozablja na Katalonce, Baske, na oblastne boje med Valonci in Flamci in še na druge in trdi, da takšno načelo za Evropo, še ne '92, velja. Tudi ameriški »melting pot« ni tako rožnat in brez komentarjev, saj tudi Kalifornija poizkuša pridobiti svojo neodvisnost, pa čeprav živi v zlatem kapitalizmu.

Da je plebiscit res skupen akt vseh strank, je zagotovil prenovitelj Miran Potrč, ki je bil tudi med povabljenimi. Kljub vsemu pa so nekateri nedemosovi poslanci dolgo polnili poročila z zaviranjem sprejetja tega zakona, navsezadnje pa hočejo vsi postati paradni konji. Da je plebiscit samo orodje, ne pa sredstvo za doseganje vseh ciljev, je vedel Vojko Vovk, član Socialistične stranke, menil pa je tudi,

da je slovenska samostojnost le preprosta nuja preživetja.

S prihodom zunanjega ministra dr. Dimitrija Rupla je vsa stvar dobila bolj razumno vizijo. Dr. Rupel je v Celje namreč prišel naravnost iz Moskve, za točnost pa je pohvalil Adrio-Airways in ji napovedal lepo prihodnost, saj nima zamud tako kot Jat. »Če ostanemo v Jugoslaviji, bomo gospodarsko propadli,« meni Rupel, zaveda pa se, da se s plebiscitom nič ne reši in je najpomembnejše obdobje šele po plebiscitu. »Predvsem slovensko premoženje moramo obvarovati,« je prepričan in navajal, kaj vse bo potrebno storiti.

Relativno najbolj drugačno mnenje je imel liberalni demokrat Mojmir Ocvirk, ki se nikakor ne strinja s tako ideološko vlado. Vprašal se je po prihodnosti, zavedal pa se je, da je plebiscit težko zavrniti, kljub vsemu pa liberalcem ni vseeno, kako bodo živeli v prihodnosti.

Na Viktorijo kot godovnico in tudi zaveznico na plebiscitu pa je opozoril celjski socialdemokrat Mirko Kranjc, ki je dal tej temi še več čustvenega naboja. »Cagav fant ni še nikoli pri fejest punci spal, Viktorijo in prsta v obliki črke V je predstavil podpredsednik celjske skupščine dr. Aleš Demšar, Janez Černe, član republiške skupščine in predsednik Društva za varstvo okolja, pa je plebiscit primerjal z rojstvom otroka

in s porodnimi bolečinami. O samozavesti, manjkala naj bi tudi Janezu Janši, je debatiral Tone Bukovec, ki se je hote ali nehote kar prevečkrat vračal k bogu.

Da naj bi bil plebiscit ljudsko glasovanje, se je oglašil puristični član SDZ, vprašljivo pa je, ali je ob pomembnosti ime sploh še važno, pa četudi bi bil izraz še bolj čuden. Dejstvo, da so ljudje že sili predplebiscitarnih besed in govorov in da so se pri sebi že odločili, je pokazalo tudi nezanimanje za razpravo, ki se

je spremenila v literarni večer. Edina kritična pripomba je letela na naše poslance v republiški skupščini, ki se po besedah opazovalke preveč presedajo in odhajajo, namesto da bi sodelovali v važnih odločitvah.

Siva prihodnost nas čaka, ne tako siva zaradi plebiscitarnega odločanja kot zaradi sivih glav. Mlinovci pa so pri SDZ-jevcih trenutno največja svetla točka. Ko bodo pri sebi nekateri obračunali s komunisti in ko bodo uvideli, da vsi le niso za politiko, bo morda le nekoliko bolje.

Hajleselasijeovski davki?

Nekako v senci plebiscita so se znašla mnoga pomembna gospodarska in druga vprašanja, med njimi tudi predvidena nova davčna zakonodaja. O njej je bila sicer beseda v republiški skupščini, ki pa so jo poslanci v glavnem preslišali. Ni znano, ali zato, ker so postali takšni patrioti, da jim je vseeno in bodo nemara celo navdušeni to dokazovali z izpolnjevanjem bančnih položnic, ali pa so bili razlogi drugačni.

Če si namreč priključimo v spomin nastop finančnega ministra, ki je v svojem prispevku tako rekoč obdavi vse Slovence z eno, štirimi in več plačili letno (na 2.800, 15.000 in več dinarjev mesečnega dohodka), bi morali reči, da bi bil tak davčni sistem najbolj rigorozen, kar jih pozna svet, skoraj tako kot je bil hajleselasijeovski v Etiopiji, saj je jemal tudi tistim, ki dobesedno niso imeli ničesar, – no, bo kdo rekel, pa jih tako ni mogel spraviti v še večjo revščino.

Ne vemo, kdo je pravzaprav avtor takšne »davčne inovacije«, vemo pa, da bi z njo v vsaki državi padel, kot tudi, da o njej najbrž ne bo mogel odločati sam ali kakšna ožja skupina. In rekli bi tudi to, da takšna oduška davčna zakonodaja ne more biti prva značka med mnogimi neznanjimi slovenskega plebiscita. Če je, mu najbrž ne gre preveč na roko.

Predplebiscitarni miting

In zgodilo se je! V Celju je bil v polni dvorani Narodnega doma večstrankarski predplebiscitni miting, ki je bil sprva napovedan kot skupščina območne zveze SDZ. Prišli so ministri Pirnat in Rupel, ta neposredno iz Moskve, Vojko Vovk iz SSS, Miran Potrč iz SDP, Mojmir Ocvirk iz LDS, ki so tudi govorili, govorili so tudi celjski predstavniki strank. Skupaj so z mešanico čustev in razuma ugotovili, da je osamosvojitve Slovenije pač edina možna izbira. Srbske in črnogorske volitve so v tej zvezi prava sreča, saj zdaj zagotovo ne bo več nobenega, ki bi lahko Slovence še silil v takšno

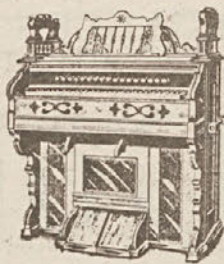
zdržbo.

Vesnilo nas bo, če enotnost strank, kadar gre za interes slovenskega naroda, ne bo uplahnila in bodo podobno ravnali, ko bodo na primer sprejemali ustavo, zakon o neodvisnem novinarstvu, zakon o privatizaciji pa še marsikaj. Da ne bomo rekli: Poglejte jih, enotni so bili le pri plebiscitu, ko so skupaj nabirali volilne točke! Naše upanje temelji tudi na pismu o nameri RS, ki obljublja demokratično državo, pravično, ekološko prijazno... Gospoda politiki, ne pozabite na takšne dobre namere!

IZJAVA POLITIČNIH STRANK V CELJU

O plebiscitu

Čeprav smo Slovenci glede na svoj jezik, kulturo, ozemlje, poseben zgodovinski razvoj in gospodarsko sposobnost, nesporno samostojen in z drugimi enakopraven narod, doslej nismo nikoli uživali temeljnih nacionalnih in političnih pravic. Od karantanskih časov nam ni nikoli uspelo ustvariti lastne države, vedno smo bili hlapiči na lastni zemlji, vedno so o nas odločali drugi. Tudi v novi Jugoslaviji Slovenci nismo mogli uveljaviti pravice do samoodločbe. Od vsega začetka smo bili izpostavljeni najrazličnejšim pritiskom centralizirane oblasti in tudi danes, ko so se razmere na svetovnem, pa tudi domačem političnem prizorišču bistveno spremenile, nam iz dneva v dan grozijo z vpeljavo izred-

nih razmer, z represijo in silo, nas grobo žalijo in na vsako še tako razumno in sprejemljivo zahtevo odgovarjajo z aroganco in cinizmom. Dogajanje v zadnjih letih in zlasti v zadnjih mesecih jasno govori o tem, da sedanje Jugoslavije ni mogoče ohraniti. Nesporazumi, provokacije in tudi odkrite sovražnosti, ki jih danes doživljamo Slovenci v Jugoslaviji, so dokaz prelomnosti sedanjega zgodovinskega trenutka: so obveza, da v jasni obliki izrečemo svojo voljo, iz katere sledijo dejanja v prihodnosti.

Naša odločitev je lahko samo ena. Slovenci smo trdno odločeni živeti v suvereni in samostojni državi slovenskega naroda, državi, ki bo temeljila na spoštovanju človekovih pravic in svoboščin,

v samostojni in demokratični državi, ki bo zagotavljala duhovno in gmotno blaginjo državljanov Slovenije in bo sama odločala o bodočih povezavah v okviru prenovljene Evrope.

S trdno vero, da bi nam odločitev za samostojno in neodvisno Slovenijo omogočila boljše in učinkovitejše reševanje nakopičenih problemov in doseganje nove kvalitete življenja državljanov v Sloveniji in ker se zavedamo, da je uresničitev samostojne države za nas dolžnost in to ne zgolj zaradi priložnosti, temveč zaradi lastnega narodnega dostojanstva, zaradi vredne prihodnosti nas in odgovornosti od tistih, ki prihajajo za nami, stranke v Celju v pripravah na plebiscit nastopamo enotno.

Socialistična stranka Slovenije – Celje
Stranka demokratične prenovave – Celje
Liberalno demokratska stranka – Celje
Slovenski krščanski demokrtati – Celje
Socialdemokratska stranka Slovenije – Celje
Slovenska demokratska zveza Celje
Slovenska kmečka zveza – ljudska stranka – Celje
Zeleni – Stranka zelenih Celje
Stranka sivih panterjev Celje
Slovenska obrtniška stranka – Celje
Demokratična zveza Kosova – Celje
Celje, 13/12-1990

SE NAM OBETA POLICIJSKA DRŽAVA?

Janša maršira

Če je bila še pred letom dni preveč heretična misel, da država pretirava z obsegom in potankostjo obveznega obrambnega načrtovanja, je danes povsem obratno. Pravzaprav imajo še zdaj na primer občine v svojih obrambnih načrtih natančno zapisano, koliko je v kakšni krajevni skupnosti marelic in koliko jablan, in čeprav podatki več ne drže, nas zato ne bo bolela glava. Bolj zaskrbljujoče pa je, da slovenska oblast od meseca junija sem ni uspela svojim državljanom niti približno povedati, ali nas lahko jutri napadejo Turki ali Marsovci, ali je v obveznih rezervah dovolj moke za vroč kruh, ki si ga lahko Slovenija vsak čas speče.

Obrambni načrti torej leže po železnih blagajnah, nihče jih ni azuriral, niti poenostavil, niti priredil novim razmeram primerno, niti uradno ukinit. Obrambni minister Janša sicer pravi, da je treba počakati na nov slovenski obrambni zakon. Če bo nanj čakal tudi kakšen nebodigatreba vojaški škorenj gre resno dvomiti. Medtem pa slovenska vlada z Janšo na čelu jugoslovanski armadi ves čas skače po žuljih. Prav isti armadi, ki do najmanjše podrobnosti pozna vse naše obrambne načrte. Ljudstvo prebira dnevnik in gleda okroglice mize, poslušajo globokoumna razglabljanja o tem, ali Kadjevič resno misli z deopolitizacijo armade ali ne, ali je za boj ob blizu boljši nož ali žemlja, ali je v skladu z novo slovensko politiko treba mirovnike preganjati ali pač morda ne. Ljudstvo gleda, poslušajo – in ostaja nezaščiten.

Redki novinarji, ki smo bili letos v množici ob razkazovanju zaklonišča bivšega slovenskega vodstva v Gotenici v Kočevski Reki, smo že takrat posumili, da nekje nekaj smrdi. Zdaj nam je iz zaupanih krogov uspelo izvedeti, da je na območju Kočevske reke še vedno spravljeno orožje za zaščitno brigado slovenskega državnega vodstva, manjši del območja pa je še vedno skrbno zastražen. Iz tega je mogoče sklepati, da je Janša najprej poskrbel zase in za svoje kolege na oblasti, poskrbel torej za zaklonišče v primeru oboroženih spopadov v Sloveniji le za slovensko oblast. Narod, narod pa naj si sodbo piše sam.

Povrhu vse več ljudi razmišlja še bolj heretično. Glede na sposobnosti obrambnega ministra Janše in notranjega ministra Bavčarja, posebej v primerjavi s sposobnostmi ostalih članov slovenske vlade, se nam po sili razmer, ko mora biti slovenska policija ves čas aktivna, vojska pa se bo očitno kmalu formirala, vse pogosteje vsiljuje tudi misel, da se nam zna zgoditi policijsko vojaška država. Pač po sili razmer, da si narod ne bi česa sam storil...

V SLUŽBI DEMOSA

Suženjsko pokorniki

»Kot kaže, smo socialdemokrati še najbolj poštene med vsemi strankami, ki so trenutno na slovenski politični sceni.« je v neformalnem pogovoru rekel član te stranke.

Pa mu je nastrankarski sogovornik odvrnil, da bi bilo to dobro, da pa nikakor ne drži, ker niso in ne morejo biti samostojni, ampak lahko delujejo samo pod streho in pokroviteljstvom oziroma v službi Demosa in mu zatorej morajo podrežati svojo politiko kot seveda programske cilje. Premalo glasov so dobili in premalo članov imajo, da bi njihova stranka lahko izražala kakšno »profiliranost«, oziroma je ta nekako zacementirana v švejkovski pokornosti, s to razliko, da je Švejk vedno nekaj pokorno javljal, potem pa delal po svoje. Socialdemokratska stranka ne more narediti ničesar in lahko to le pokorno javlja. Kar je bolj skrb zbujajoče, je to, da je zelo daleč od tistih zahodnoevropskih socialdemokratskih strank, po katerih se je zgedovala in ki nosijo v svojih deželah tako rekoč zastavo družbenega napredka in blaginje. Če je vse to res, se samo po sebi vsiljuje vprašanje, v čem je smisel, da z njimi vzdržuje in razvija stike (razen v zapravljanju denarja)?

V našem primeru pač vse govori o tem (tudi demokratično ljudstvo), da gre strankinemu vodstvu predvsem in izključno za uveljavljanje osebnih interesov, torej za oblast, kar je navsezadnje najlepše potrdila šesta programska konferenca v Celju (»rezanje« glav po vzoru najbolj neusmiljenega boljševizma – toliko bližnje zgodovino že poznamo). Ali je potemtakem čudno, če lahko beremo javne proteste zoper taka dejanja predsednika stranke dr. Pučnika, zaradi katerih člani tudi javno izstopajo iz članstva?

Ali ni že kar usodno (za sedanjo zelo nizko stopnjo naše demokracije), če intelektualci tako rekoč sredi ceste v pogovoru pove, da nikoli ni bil član partije, da pa bi ta trenutek glasoval za opozicijo, ker da »so vsi drugi popolnoma nezreli in sploh ne vedo, kaj bi radi?! Seveda, bo kdo rekel, takšna so pač različna gledanja. To je že res, ampak upoštevajmo, da je od umestitve demokratične vladavine preteklo že vsaj toliko časa, da se smemo spustiti na trdna tla in je mogoče dogajanja videti v povsem neemocionalni, da ne rečemo neevforični, zato pa toliko bolj stvarni in objektivni luči. Drugo, čeprav popolnoma nebstveno, je seveda vprašanje, ali je to komu všeč ali ne, z njim smo se namreč pošteno misleči in ideološko neobremenjeni državljani srečevali tudi v prejšnjem režimu.

ZA SLOVENCE BOŽIČEK 23. DECEMBRA

Sami sebi darovalci

Kar že tako in tako vemo, bomo letos lahko tudi potrdili: za odrasle velja, da Božiček ni neko nadnaravno bitje, ampak smo to mi sami. Da uresničimo sanje otrokom, pa tudi da podarimo kaj drugim odraslim, pogosto tudi sami sebi. Letos bomo imeli dva dni pred Božičem izredno priložnost, da si damo resnično lepo darilo. Sebi in ostalim Slovincem.

Ugodno izglasovan plebiscit bo gotovo najlepše božično darilo Slovincem in Sloveniji. Prav tisti dan, ko bodo imeli v Srbiji drugi krog volitev, ki pa ne bodo več mogle spremeniti odločitve večine, da bodo še naprej sledili rdeči zvezdi, ki drugod po svetu zahaja, bomo v Sloveniji uresničevali tisočletni sen, da bi postali sami svoji gospodarji. Morda nam bo srbska zaslepljenost še bolj odprla oči in bodo še tisti omahljivci spoznali, da je treba zapustiti

dom, kjer nekateri rušijo mirno življenje. »Za« bodo po vseh zadnjih zapletih gotovo tudi tisti, ki so v plebiscitu najprej videli le strankarske boje in ki so v pravilnost podvomili tudi ob nesoglasjih strankarskih zastopnikov, ki tudi ob sklepanju o tako pomembnem zakonu, niso mogli pozabiti na barve, na to, da morajo biti proti drugim, ker so iz drugega tabora. Nekateri na vse to sicer še zdaj niso pozabili, toda verjamejo, da je pozitivna 23-decembarska odločitev pomembnejša.

Sami si bodo (bomo) torej dali božično darilo. In ker ga bomo dali zavestno, se morajo strankarski veljaki zavedati, da to še ne pomeni, da smo dali glas v popolnosti tudi njihovim načrtom, če ne bodo v soglasju z našo voljo. Pozitiven izid plebiscita namreč pomeni tudi, da bomo Slovenci še bolj občutljivi na to, kaj bo kdo pri nas hotel delati z nami.

ZDESETKANA METALURGIJA

Božično darilo

Industrijski velikan je dokončno in brezupno na kolenih. V Štorskem železarni na veliki slovenski dan, dan plebiscita, 23. december ustavljajo dve tretjini proizvodnje in na prisilni dopust z 2750 dinarji plače odhaja od 1700 do 2000 delavcev. Odločitev slovenskega vodstva je, metalurgijo je treba močno skržiti.

Štorski železarji so že lep čas stisnjeni v kot, v mrtvem teku z zvezanimi rokami. Brez denarja, da bi kupili surovine, brez surovin ni dela in izdelkov, brez prodanih izdelkov ni denarja za surovine. Iz enega v drugi mesec se brez resničnega uspeha borijo z blokadami kot mlini na veter. Finančni voz je nasedel tako močno, da ga zdaj ni več mogoče izvlči.

Kaj pa prej, takrat, ko je še bilo mogoče? Že najmanj dve leti poslušamo, da je v železarni bistveno preveč zaposlenih, da so si nakopali na pleča razbohoteno administracijo. Kot uspeh so navajali sto in nekaj delavcev, za kolikor jim je letno uspelo z odhodi v pokoj in z naravno fluktuacijo zmanjšati število ljudi. Že lep čas se govori o nujni reorganizaciji, nared so sanacijske študije tujih strokovnih institucij. Mar je res vsa krivda za zavoženo železarno v neodločni in počasni slovenski vladi, kjer mesece in mesece niso jasno in glasno rekli, železarstvo da ali ne, kakšno metalurgijo in koliko metalurgije na Slovenskem?

V štorskem industrijskem velikanu so bili dolgo časa vajeni, da bo, ko bo zaškripalo, nekdo priskočil na pomoč, četudi le pet minut pred dvanajsto. Sedaj tega dobrega strčka ni več, ob bank, ki same balansirajo na meji nelikvidnosti, ni pričakovati finančnega tveganja, državna vlada pa je tudi jasno povedala, da je slovensko metalurgijo treba spremeniti, jo skržiti, poceniti in njene programe očistiti nepotrebne balasta.

In zato bo štorska železarna oziroma njena glavnina po božiču zastala. V celoti so do 7. januarja zaprli novo valjarno in delno do 3. januarja proizvodnjo litine. Delali bodo tam, kjer morajo izpolniti obveznosti do tujih kupcev in domačih naročnikov, ki bodo poravnali od tretjine do polovice svojih računov.

Gre jim seveda za ohranitev težko pridobljenih inozemskih trgov, kjer so povezani z imenitnimi firmami, kot so, denimo, Krupp, Fiat, Volvo, Iveco, Voest in druge in pa za uveljavljene poslovne stike z Združenimi državami Amerike, kamor uspešno izvažajo valje.

Vodstvo železarn na čelu z direktorjem Borisom Maroltom, ki je, kot vemo, krmilo prevzel iz rok na direktorskem stolu do kraja onemoglega Srečka Senčiča, čaka garaško delo. Do konca leta bi morali pripraviti postopek za oblikovanje novih samostojnih fleksibilnih podjetij (te napovedujejo na vsaki tiskovni konferenci) in v njih čim hitreje zasnovati programe v proizvodnji in predelavi jekla, v proizvodnji in predelavi valjev in valjčnih strojev, izdelovati specialne litine, industrijsko opremo in razvijati inženiring.

Res je, še enkrat so se ognili blokadi in delavci bodo dobili v petek vsakič bolj negotovo plačo. V povprečju bo v plačilni kuverti 4900 dinarjev, kar seveda velja za tiste, ki niso na prisilnem dopustu. To pa je še vedno daleč za slovenskim povprečjem, povprečno slovensko plačo 6500 dinarjev.

Dva tisoč štorskih železarjev torej začasno ostaja doma. Toda, se v strahu sprašujejo, koliko med nami se bo vrnilo na delo? Za kako dolgo? Vedo, da bodo morali po reorganizaciji in krčitvi število zaposlenih domala razpoloviti, kar bo udarilo po delavstvu celjske in šentjurske in še katere občine. Iz izkušenj vedo, da si z v zraku visečimi socialnimi programi ne bodo mogli kaj prida pomagati. Od česa bodo živele številne, na železarno eksistenčno vezane družine?

Te in druge neznanke pretresajo predbožične štore.

KONCERN MELJE SVOJE FIRME

Gorenje pred samoukinitvijo

V minulih desetletjih je Gorenje družbi dalo veliko, zdaj je že nekaj let drugače. Velenjski gigant je v škripcih, prihaja do zakonitih finančnih transakcij, ki prikrivajo poslovno neuspešnost, ko so predlani stvar premočno zašuštrali, pa je morala ljubljanska centrala celo stopiti na jezik inšpektorjem velenjske Službe družbenega knjigovodstva. Na čelu koncerna je še vedno Herman Rigelnik, prej razvpiti rdeči direktor, ki je z grožnjami o socialnih nemirih in »strateško pomembnim dogovorom« z novimi slovenskimi oblastmi uspel obdržati stolček. In tudi svoje metode dela.

Javna skrivnost je namreč, da je Rigelnik po nekem čudnem ključu postavil direktorje Gorenjevih firm. Kdor ni soglašal s politiko vodstva sozda oziroma koncerna, je moral iti. Tudi takrat, kadar je imel prav. Morda zadnje poteze v koncernu komu res dišijo po neki novi podjetnosti, nujnih ukrepov za preživetje, vendar s tem mnogi vodilni delavci v Gorenju ne bi soglašali.

Marsikdo se še predobro spomni, kako je Gorenje lani požrlo velenjsko Elektrokovinarsko opremo, ki je imela nekaj perspektivnih programov, delno pa je bila tudi direktna konkurenca Gorenju. EKO so si Gorenjčani lepo pridružili pod pretvezo, da bodo delavcem EKO v večji firmi pač laže ponudili kakšno proizvodno preusmeritev. Potem pa se je izkazalo, da so ga imeli ves čas namen likvidirati. Prav v teh dneh je bil stečajni upravitelj v EKO, Andrej Glušič, imenovan za direktorja Gorenjeve Procesne opreme, ki je

v-stiski. Najverjetneje prav zato, da bi likvidiral tudi Procesno opremo.

V Procesni opremi, ki deluje šele šest let, je Herman Rigelnik zamenjal že tri vodilne garniture ali kar 12 ljudi. Danes, ko je PO v finančnih težavah, tare pa jo predvsem notranja zadolžitev, menda nihče izmed njih ni sposoben Procesne opreme reševati. Zadnji direktor, Peter Petrovič, ki se odpravlja iz Gorenja, govori o splošni gospodarski situaciji, časih, ki niso naklonjeni raziskovalni dejavnosti in podobnem. Na vprašanje, zakaj je bil na prejšnjih zadolžitvah v Gorenju precej uspešen, v Procesni opremi pa ne, se le nasmeje. Najbolj žalostno pri vsem je, da je v Procesni opremi med 535 delavci zaposlenih kar okoli 80 odstotkov visoko kvalificiranih, v koncernu pa se jim ne zdi vredno kaj bolj zavzeto lotiti se problemov. In to v Gorenju, ki skuša v javnosti ohraniti ugled firme, ki daje znanju in razvoju velik pomen...

Tipične za sedanjo samoukinitveno politiko Gorenja, ki skuša večino težav reševati z zmanjševanjem stroškov, ne pa z višjo profitnostjo, so tudi razmere v največjem Gorenjevem podjetju, Gospodinj-skih aparatih. Ker so z analizami ugotovili, da je med 5400 zaposlenimi v Gospodinj-skih aparatih okoli 600 do 800 delavcev odveč, so to na koncernu razumeli preveč dobesedno in od vodstva GA-ja zahtevali, da število delavcev zmanjša. V Gospodinj-skih aparatih pa trdijo, da stvari niso tako enostavne. Gre za delavce, ki so odvečni le ob primerni opremljenosti proizvodnje, ki pa je še ne

dosegajo. Če bi jih odpustili danes, bi se proizvodnja ustavila. Kljub temu so samo letos v GA z naravnim odličjem, torej povsem neboleče, število delavcev zmanjšali za 200.

Ker je znano, da je Gorenje razvilo tudi prvo sloven-

sko avtomatsko puško, za katero večino sestavnih delov sicer sestavljajo v tujini, se samo po sebi zastavlja vprašanje, ali nima vodstvo koncerna za svojo poslovno politiko največ podpore prav v slovenskem vrhu. Ali naj bi Gorenje postalo predvsem slovenska orožarna?

DOLARJI SLOVENIJI

Voda, ceste, mostovi

Svetovna banka je predstavnikom slovenskega finančnega ministrstva in Ljubljanske banke zagotovila, da bo po hitrem postopku privedila dva obstoječa posojilna sporazuma, za varčevanje z energijo in za izgradnjo cest.

Gre za 60 milijonov dolarjev, ki bi jih Slovenija lahko črpala za odpravljanje posledic nedavnih poplav, za izgradnjo vodovodov, komunalne infrastrukture in gradnjo trajno poškodovanih cest ali mostov. Denar bo treba vrniti v petnajstih letih, ob petletnem odlogu prvega odplačila.

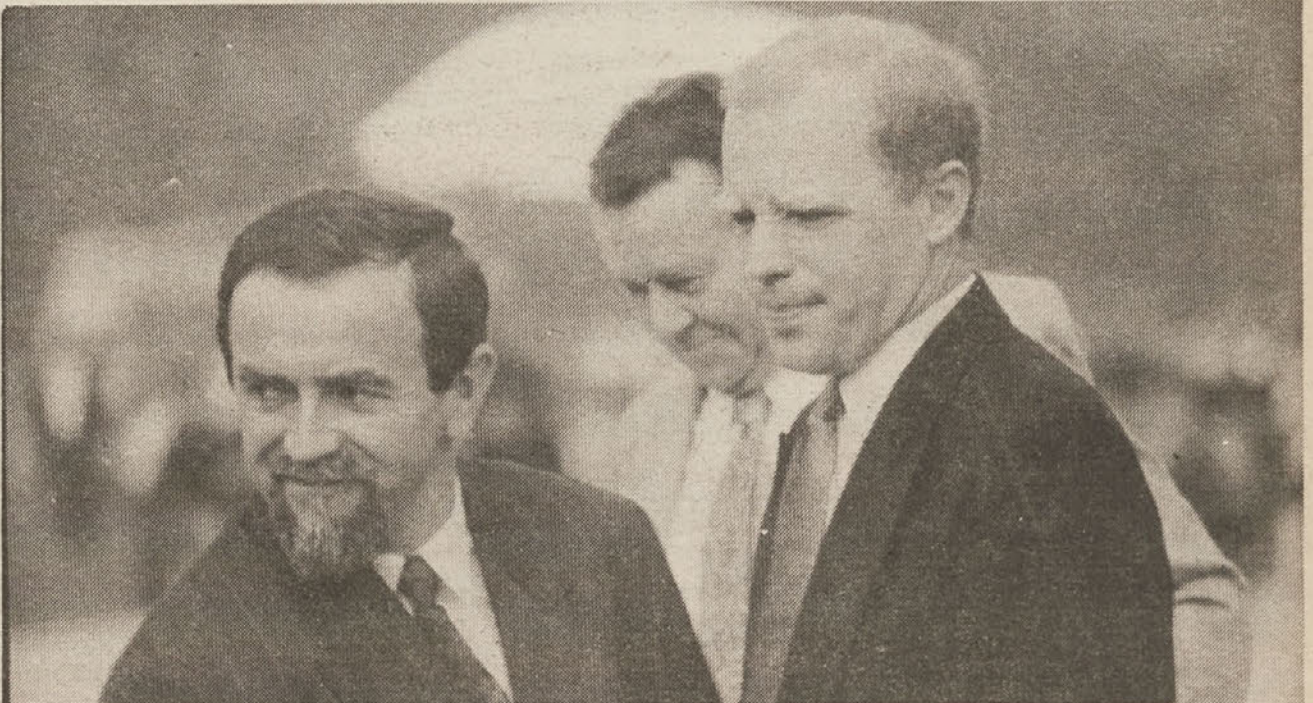
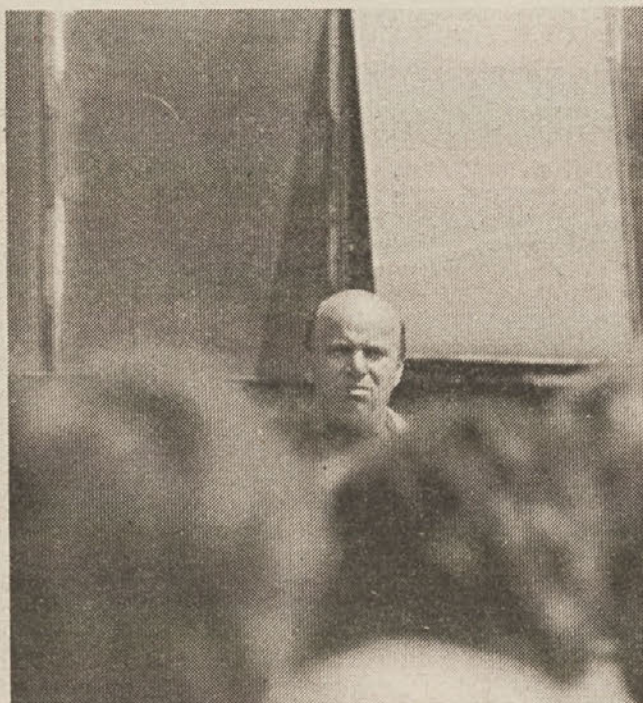
VENTILATOR SE VRTI

Čez slabih osem dni bodo v celjski Cinkarni zavrteli lopute znamenitega ventilatorja. Takrat bo namreč konec letošnjega leta, to pa je zadnji rok, ki ga je predlani določil glavni direktor Marjan Prelec za zagon naprave. Ker te namreč niso imeli za kaj uporabiti, je čakala na vrtilno priložnost v skladišču kakih sedem, osem let, vse od sumljive kupčije, ki sta jo sklenila tedanja dva vodilna delavca Cinkarne s Pettersenom, olajšala svoje podjetje za kakih 450 tisoč mark in domnevno napolnila svoje žepe s provizijo.

Kot smo izvedeli, je bilo pomanjkanje razvojnih programov največja ovira za namestitev ventilatorja. Nevarnost je bila, da bi v notranjih prostorih naredil prevelik preprih, zato so se odločili za zunanje delovanje, tako da bo v primerni višini lahko bistveno izboljšal zrak med cinkarniškimi objekti. Tehnologom je uspelo, da so preuredili mehanizem in spremenili vrtenje loput iz prejšnje leve v aktualno desno smer.

Pričakujejo, da se bo slavnostnega zagona udeležil morda kak podpisnik kupčije in ponovil besede znamenitega Koeplerja, preden so ga postavili na grmado: in vendar se vrtil!

Herman Rigelnik: ga bo zatolkel?

Nabor po starem!

Branko Kranjc in Miro Terbovc iz celjskega sekretariata za ljudsko obrambo sta v prejšnji številki Nove dobe pojasnila, kako je z nabori oziroma vpisi v vojaško evidenco po novem. In kako je dejansko?

—»Dober dan, s sinom sva prišla zaradi vpisa v vojaško evidenco.«

(Uradnik vzame vabilo.)

—»Tegale obrazca še niste izpolnili,« reče sinu.

—»To je isti obrazec, sporen, kot ste ga prej poslali po pošti!«

(Uradnik vzame obrazec in prečrta nekaj vprašanj. Natančno tisto, če je sin član ZK, SZDL, ZSS, ZSMS in delno tisto, »v katerih DPO so tisti, ki živijo z njim v gospodinjstvu.«)

—»Želim šefa, da se pritožim.«

Ta pride in pove, da bi bilo predrago na novo delati obrazce. Zategadelj le na starem prečrtajo kaj. Tudi »Socialistična«. Vzamem pisalo in še sam prečrtam nekatera vprašanja. Kako preprosto! (Zakaj je tako prečrtavanje »predrago« že na pozivu, ni

znano.)

Poslovimo se z mojo obljubo, da bo o naboru po novem zvedel minister Janša, da bo zvedela Nova doba. To, da bi bodoči obveznik izrazil željo, kje bi služil vojsko, kateri rod, ali če je sploh želi služiti, ob vpisu v evidenco ni možno, to, tako je rekel šef, delajo ko pride obveznik na zdravniški pregled.

Torej? Obe pismi in opravičilo »posebej g. Kavalarju« so pesek v oči. V imenu varčevanja, ki to ni, na občinskem sekretariatu za ljudsko obrambo še vedno delajo po starem in dajo tistim, ki se s takim poslovanjem srečajo, misliti. Vsekakor je takšno delo, ko ni denarja za obrazce, bo pa denar za lastno vojsko in za lastne vojaške akademije, velika propaganda – proti plebiscitu in proti samostojnosti Slovenije. Take in podobne zgodbe pa so dokaz, da ima vojak in delegat Aksentijević prav, ko javno v republiški skupščini pravi, da je nova zakonodaja s področja obrambe takšna, da se njegovo vojaško srce kar radosti!

Železnica toži državo

Sodni spor med Jugoslovanskimi železnicami in SFRJ se še ne bo tako kmalu končal in tudi, če bi država izgubila, kako naj sploh železnicam vrne vrtoglavo vsoto. Jugoslovanske železnice namreč tožijo našo ljubo federacijo za dobrih 45 milijonov dinarjev.

»Startu so zaloputnili vrata

Od prejšnjega tedna revije »Start« na področju Srbije ni več. Zaprlji so še eno okno v svet, ko so zaloputnili vrata dobremu politično-analitičnemu polmesečniku, ki so ga v Srbiji prodajali v 12 tisoč izvodih. Vse je prikrito za ekonomskimi motivi, ker naj bi tamkajšnji distributer »Stampa« plačala 50 odstotkov depozita na vrednost uvoženega bla-

ga in zato ne želi financirati slovenskega in hrvaškega tiska. Treba je povedati, da predpis o depozitu še vedno ne velja... »Stampa« namreč že več mesecev ni plačala niti dinarja za izvode »Starta«, zato so izdajatelji poslovali z izgubo in so bili prisiljeni, da se odpovejo srbskemu tržišču, kar je ustrezalo mnogim šefom »svobode informiranja«.

Odžagali novinarja

Zmagovita stranka na srbskih volitvah je že odžagala novinarskega sovražnika. In to novinarko TV Novi Sad Teodoro Razumenić. Kolegij ji je prepovedal spremljati volitve in verjetno tudi skupščinska zasedanja. V predvolilni kampanji je preveč pozornosti posvetila opoziciji in ni zadosti navdušeno sporočila javnosti novice, da je Socialistična stranka Srbije zmagala na volitvah.

VOJSKA NAS SPET PRESENEČA

Za tankom novo letalo

Naša vojska nas ne preseneča le s čudnimi stališči do raznih sprememb pri nas, ampak tudi z napovedmi o proizvodnji modernih vojaških pripomočkov. Medtem ko smo se Slovenci pohvalili z Gorenjevo avtomatsko puško, se v beograjskih vojaških krogih hvalijo z že napovedanim sodobnim tankom in zdaj še z novim letalom (ne supersoničnim, o katerem smo toliko razpravljali), ki naj bi bilo (seveda) med najboljšimi na svetu.

Če to vemo, morda ni čudno naše ne preveč zavzeto prizadevanje za mirno rešitev zalivske krize. Ob načrtih naše armade pomenijo vsa krizna območja tudi večjo možnost prodaje orožja. Prav pri trgovanju z orožjem pa smo mi tako in tako dokaj znani. Prav v državah tretjega sveta, za katerega smo tolikokrat govorili, da morajo postati naše pomembno tržišče, v glavnem velja, da smo se tam uveljavili le s prodajo raznega orožja. In medtem ko si drugi prizadevajo za mir in za prodajo izdelkov in tehnologije za normalno življenje, se bomo mi na razstavah v teh deželah postavljali z vojaško opremo.

Za nekatere je pač zasuk v miselnosti verjetno prevelik napor, pa mislijo da mora tako napeto stanje, kakršnega smo se zadnji čas navadili pri nas, vladati tudi drugod. In jim vsak mir pomeni uničenje njihovih vojaških sanj.

KDO BO LAHKO DRŽAVLJAN SLOVENIJE

Novi potni listi

Slovenski upravni organi pospešeno pripravljajo rešitve, ki jih bo treba uveljaviti, če bo na plebiscitu sprejeta odločitev o samostojni in neodvisni Sloveniji.

Med drugim pripravljajo tudi nov zakon o državljanstvu Republike Slovenije. Zakon ne bo veljal retrogradno, pri ureditvi državljanstva po plebiscitu pa v celoti upošteva vse mednarodnopravne dogovore in podobne rešitve zahodnoevropskih držav. Prav tako so sporočili, da so upravni organi pripravljani tudi na zamenjavo potnih listov in drugih osebnih dokumentov, ki bodo imeli oznako države Slovenije.

Izumitelji stopajo proti Evropi

Jugoslavija se bo vključila v evropsko organizacijo za patente. S tem naj bi postali preteklost dolgotrajni postopki, tudi več kot tri leta trajajoče čakanje na patent. Jugoslavija se pripravlja na ratificiranje konvencije o evropskem patentu in najkasneje do začetka funkcioniranja enotnega evropskega trga bo postala enakopravna članica Evropskega zavoda za patente.

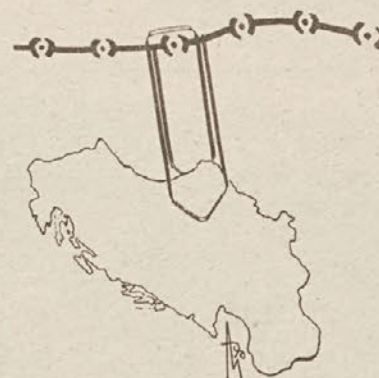
Jugoslavija se lahko ponaša s precejšnjim številom patentov. Iz ohranjenih patentnih spisov je moč razbrati, da so v preteklih sedemdesetih letih pri nas registrirali okoli 45 tisoč patentov.

Po vključitvi v evropsko or-

ganizacijo bo našim izumiteljem na voljo enotna baza podatkov, zvezni zavod bo s pomočjo natančnih meril hitreje reševal vsak posamični primer in primerjal njegovo vrednost s svetovnimi dosežki.

V evropskem zavodu za patente bodo izvlečke iz patentnih prijav prevajali v angleščino in tako v svetu popularizirali naše izume. Kot polnopravna članica bo Jugoslavija do podatkov iz bank prihajala bistveno ceneje, saj nas bo stala ura vsega 50 dolarjev, kar je štirikrat manj kot sedaj. Jugoslovanski patenti bodo zaščiteni z eno samo prijavo v vseh štirinajstih članicah.

Po (kmh...) domovini

Ljubljana: Konferenca Svetovnega slovenskega kongresa je pozvala Slovence k plebiscitu.

Vrhnik: Slovenska kmečka zveza se je s sprejetjem statuta preimenovala v Slovensko kmečko zvezo – Ljudsko stranko. Skrajšano je ime stranke tudi Slovenska ljudska stranka.

Ljubljana: Evropski krščanski demokrati so obiskali Lojzeta Peterleta. Evropska demokratična unija bo priznala izid plebiscita.

Beograd: V Srbiji in Črni gori na volitvah zmagujejo komunisti.

Ljubljana: Republiška volilna komisija je že pripravila navodila za izvedbo plebiscita.

Ljubljana: Ob mednarodnem dnevu človekovih pravic so pripravili okroglo mizo in ugotovili, da so pravice in svoboščine ljudi še vedno ogrožene.

Hrušica: Gradbena dela v karavanskem predoru so končana. Zunanjo ureditev bodo morali preložiti na pomlad.

Ljubljana: Slovenska vlada v senci postaja vlada vse opozicije. Podpredsednika sta zdaj Darja Lavtižar – Bebler in Ivo Banič.

Maribor: Republiški izvršni svet bi moral čimprej izdati lokacijsko odločbo za gradnjo avtoceste Šentilj – Zagreb, sicer bi lahko prišlo do velikih zamud pri gradnji.

Ljubljana: Parlament je noveliral zakon o volitvah. Udeležba na plebiscitu bo mogoča tudi prej, če bo volilec 23. decembra odstoten.

Beograd: Med največje upnike se zdaj uvršča tudi carina. Samo v novembru je zaradi neporavnanih dolgov uvoznikom obtičalo na carinah za 10,7 milijarde dinarjev blaga.

Beograd: V Srbiji je vse odločeno. Velika zmagovalca na volitvah sta Slobodan Milošević in Socialistična stranka Srbije. Vuk Drašković pa se čudi, ker ima SPO več članov kot volilcev.

Titograd: Momir Bulatović bo moral še v drugi volilni krog. Komunisti so že dobili več kot 58 odstotkov glasov za mesta v parlamentu.

Ljubljana: Pogajanja o delitvi premoženja in dolgov bodo trda in dolga. Pri delitvi deviznih rezerv se republiška skupščina zavzema za delitev po deležu v konvertibilnem izvozu.

LJUBLJANA: Po novem letu nova cena in tudi davek na elektriko.

Nova Gorica: Novogoričani imajo velike ambicije s priseljenim festivalom turističnih filmov.

Beograd: Zvezno predsedstvo še računa na dialog. V JLA so zavladali pomirljivi toni, napovedujejo depolitizacijo armade.

Ljubljana: Vlada zagotavlja, da se osebni dohodki realno ne bodo zmanjšali.

Beograd: Osem srbskih opozicijskih strank je šlo v koalicio.

V drugem volilnem krogu bodo nastopile s skupnimi kandidati.

Titograd: Črnogorska oblast grozi novinarjem. Komunistom je volilna zmaga stopila v glavo.

Višnja gora: Sandiju Grubeliču so zaplenili dva stroja v Višnji gori. Z rubežem naj bi poravnali del njegovih dolgov.

Ljubljana: Zavarovalnica Triglav se je preoblikovala v delniško družbo.

Beograd: Slovenija naj pojasni, kaj hoče s plebiscitom. O plebiscitu v Sloveniji bo zvezni zbor razpravljal na naslednji seji.

Brnik: »Veliko lažje je z Rusi kot z Jugoslovani«, je po vrnitvi iz Sovjetske zveze izjavil dr. Dimitrij Rupel.

Štore: V železarni bodo začasno ustavili dve tretjini proizvodnje.

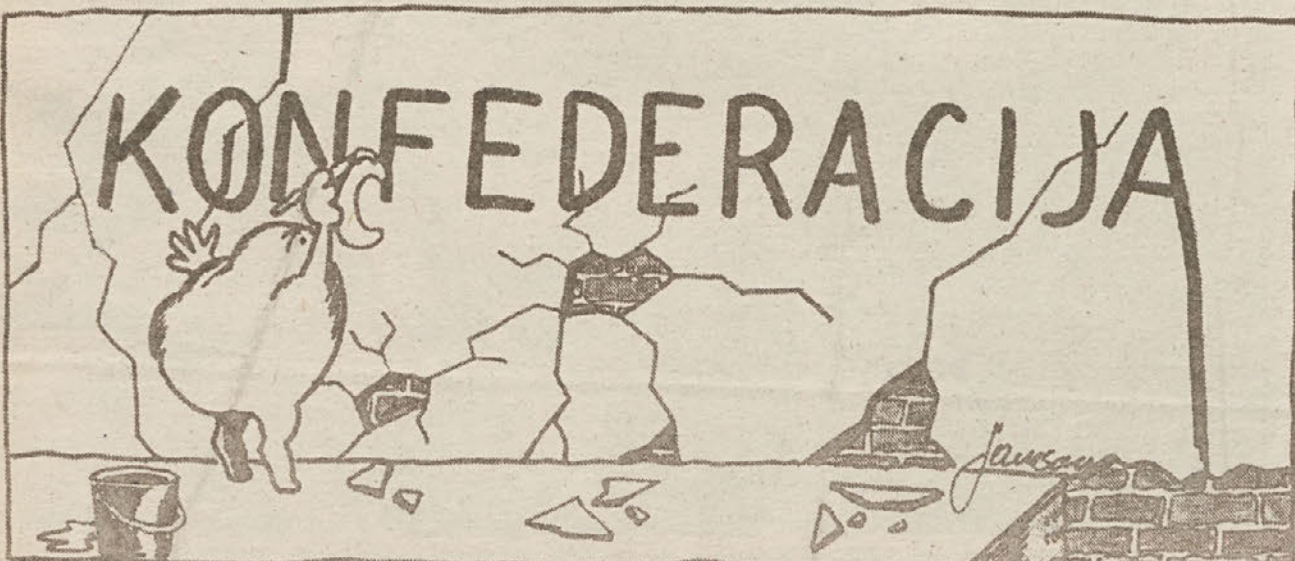
Ljubljana: Na Univerzitetni kliniki za kardiovaskularno kirurgijo so prvič v Sloveniji uspešno presadili srce.

Ljubljana: Slovenski upokojenci zahtevajo sprotno usklajevanje pokojnin.

Ljubljana: Znašli smo se spet tam, kjer smo bili pred desetletjem, ugotavljajo na Ekonomskem inštitutu pravne fakultete.

Skopje: Makedonija zagrozila ZIS, da ne bo več plačevala v proračun. Zahtevajo, naj ZIS omili negativne posledice, ki jih ima Makedonija zaradi nespoštovanja ustave in zakonov.

Koper: Na koprski TV so napovedali stavko. Direktorju so izrekli nezaupnico.

LUČE ŽIVIJO

Življenje po življenju

Plaz, ki je v Podvolovljeku zajezil Lučnico.

Francka Breznik z bratom pred hišo, v kateri ni mogoče živeti.

Ana Poljanšek z vnukom Boštjanom.

Kako razbiti žalost, požreti razlite solze in se z jasnim pogledom zazreti v prihodnost... potopiti sedanost. »Slišiš, danes sem umrl, to je moja majhna smrt, pogledaj moj grob.« vpije obup v človeku, ki je doživel nesrečo. Dano mu je živeti naprej, v nova veselja in stara razočaranja. »Hočem naprej,« šepeta žival v človeku, »preživel sem, mar ne...«

Narava je do človeka ravnodušna. Razjedla je mnogo sreč in sanj, uničila topla zavetja... in mirno odšla. Kdo si, ki ti je hudo? Ran je veliko, nekatere se celijo, druge so gnojne in odprte.

Marijin svet je žalost

53 let je Marija Breznik živela v hišici, ki je bila ves njen svet. Topel, varen, prijazen, urejen in čist. 2. novembra je njeno srečo odnesla voda. Ostali so razmazani porušeni zidovi in krušna peč, ki še danes zre v rjavo reko, s katero odteka trpljenje in razjokana bolečina štiriinsemdesetletne starke. Minilo je sedem dni preden se je soočila z razvalinami svojega življenja. »Hvala bogu za dobre ljudi«, pravi gospa Marija. Zimo bo preživela v enosobnem stanovanju v bloku pri sedem let mlajši prijateljici, ki jo je pred davnimi leti pestovala. Kruh je služila z delom na kmetijah. Danes dobiva skromno pokojnino za možem, ki je umrl pred štirinajstimi leti.

Dan je siv, mrzel in pust. Stare gospe nisem našla v bloku, ampak pri nekdanjih sosedih, le kakšnih petdeset metrov stran od žalostne hišice, ki ne bo nikoli več polna toplote iz krušne peči in tihega mirnega življenja. Voda je uničila prav vse, hišo in življenje. Sosedje pripovedujejo, da so nemočno opazovali, kako je po vodi odhajal Marijin svet. Njene oči so še vedno objokane, lica so pordela. Z izsušenimi rokami in obupan pogledom otipava svet. Iz oči veje žalost, njen pogled bega v mojega in mi govori: ti ne razumeš!

Dolčas ji je, zato preživlja dolge in puste dni po nesreči

pri sosedih, da je le v bližini svoje hiše. Upa, da ji bodo ljudje pomagali, čeprav se, kot pravi sama, počasi obračajo. Želi si majhno montažno hišico na istem mestu, kot je bila stara. »Tam je moja zemlja in tam sem lahko«, pove s tresočim glasom.

Sprehodiva se do njene porušene sreče, kjer trdno prime svojo roko in hvaležno reče: »Hvala vam, ker ste me obiskali.«

Čebele so zapustile panj

Henrik in Marija Pavšnar že več kot mesec dni jutro zagledata drugje. Noč prespita pri sosedih ali prijateljih. Njuna hiša, ki sta si jo zgradila pred triinšestdesetimi leti, je nepoškodovana. Grozi pa ji gmota razmočene zemlja, ogromnih skal in izruvanih dreves. Plaz je prineslo do vhodnih vrat. Hiša je tam: draži in vabi, ponuja nevarnost in toplino.

Dneve preživljata Pavšnarjeva še vedno doma, kjer si skušata in skušata nekako živeti. Ko nastopi noč, je strah premočan in hišo zapustita. Pravita, da sta po nesreči v hiši že prespala, nekajkrat v kopalnici, pred nekaj dnevi na tleh v kuhinji. Kako pa v prihodnje? Upata, da bosta dobila za hišo nekaj denarja in si kupila staro hišico v Lučah, ki je naprodaj.

Tudi njun svet je uničen. Oba sta upokojenca in že nekaj let sta živela mirno, pri-

jazno življenje. Rada sta posedala ob čebelnjaku nad hišo in opazovala svoje majhno kraljestvo. Danes vidita le ogromen kup zemlje in brezizhodnost svojega življenja.

Na drugi strani plazu utripajo podobne skrbi. Hiša, v kateri je živela mlada družina Lekić, je popolnoma prazna... brez otroškega smeha, čebljanja in stopicanja majhnih nog. Sašo, Anita in mali Jure so se preselili k staršem in nemirno živijo na treh straneh, v Solčavi, Lučah ali v Celju. Prelepega travnika, na katerem je Jure naredil prve korake, ni več!

Tako je na obeh straneh plazu, ki je pridrsel iz predela Šlapnikove kmetije imenovane Pikel. Danes pod plazom, med Pavšnarjevo in Lekičevo hišo, počiva velika in prijazna hiša Olge Vršnik, ki je bila zatočišče ljubeči družini. V petnajstih minutah se je sesulo dvajsetletno garanje. Iz ruševin Olgičine hiše je zibal bel papir in prenesel misel: »Sreča – to je biti z naravo, ji prisluhniti in z njo govoriti.« Sesule so se sanje in življenje je doživelo še eno majhno smrt...

Plaz, ki je pokopal Olgino hišo, je njenemu bratu Francu uničil sedem hektarjev zemlje in z njo preko tri tisoč kubikov lesa. Šlapnikova kmetija bo s težavo preživela... že prej je bilo dovolj hudo.

Usoda razočaranja in nesreče?

»Ne morem verjeti, da lahko človek preživi vso to gorje«, pravi Francka Breznik, ki ji je voda uničila dom, kjer je živela enaindvajset let z bratom Francem. Hiša je pusta, prazna in vse je uničeno. V devetih prostorih je bilo skoraj dva metra vode.

Ostalo je le blato in žalostno življenje. Francka spi pri sosedih, pri katerih bo preživela tudi zimo. Brat noče nikamor in bo ostal doma. Podnevi sta na kmetiji, da kaj postorite v hiši in okrog nje. Kmetija ni velika, meri sedem hektarjev skupaj z gozdom. »Vse njive so uničene, nič več ne bodo rodile«, pove Francka. V nesreči si mora pomagati sama, kajti ljudje so pokazali zanjo bolj kratek spomin.

Stara je 77 let, razočarana in nesrečna. Od življenja ni veliko zahtevala niti pričakovala. Tolaži se, da ji je takšno življenje namenila usoda in upa, da bo že kako.

Družini Poljanšek je voda v Podvolovljeku odnesla hlev, drvarnico in svinjak, pod plazom pa je ostala garaža, avto in traktor. Hiša ni vseljiva in dom si bodo morali ustvariti drugje. »Kjer si navajen, tam je najboljšo«, reče babica Ana in stiska k sebi triletnega vnuka Boštjana, ki si želi domov. Domov ne bo šel, moral se bo sprijazniti z življenjem v novi hiši, ki jim jo bo morda uspelo sezidati. Ana pravi, da je pomoč prihajala iz vse Slovenije – ob dobroti ljudi so lažje prenesli nesrečo. Misli na žalostne dni po nesreči jim danes odvrta upanje v prihodnost in misel, da si bodo morda le ponovno ustvarili dom.

V enakem položaju kot Poljanškovi sta v Podvolovljeku še dve družini. Tudi Kladnikova in Breznikova družina si iščeta pot v novo življenje. Ljudje počasi dojemajo, da starega ni več...

Rjava in motna reka teče skozi kraj, ki je spremenil svojo podobo in obraze ljudi, ki tavajo okrog zamišljeni, si vi in potrti. Radi se spominjajo navadnih srečnih dni.

Henrik in Marija Pavšnar vztrajati v hiši, ki jima jo je do vhodnih vrat zasula gmota zemlje, skal in izruvanih dreves.

POLICIJA MORALA STRAŽITI CESTARJE

Cibby je plačal za vse

Ni jasno, koga naj bi prejšnjo soboto ob magistralni cesti v Prožinski vasi pri Štorah policaji varovali, krotili ali mu storili še kaj hujšega. Vsekakor jih je bilo po besedah očitcev med enajst in dvajset in zato so pogumno pogledali strahu v oči in gospo Majdo Pevec odpeljali z marico na postajo milice v Celje. Gospa si je namreč upala skupaj z možem Silvom upreti se izvršitvi odločbe republiškega inšpektorja za ceste.

Vsa zadeva se je sicer pričela že pred leti. Majda in Silvo Pevec sta v Prožinski vasi 6, v hiši, kjer je bila že od vekomaj znana občestna gostilna, odprla Bife in Discoteko Cibby. Pevčeva danes trdita, da imata vsa potrebna dovoljenja za obra-

tovanje, na celjski občini to zanikajo, gospa Ana Založnik s Cestnega podjetja pa celo trdi, da je kar vse v Prožinski vasi 6 pozidano na črno. Majda in Silvo sta vodila bife in disko, potem pa sta se zmenila, da bi ob lokalu odprla še trgovino. Tu se je stvar zapletla. Ko je za novo dejavnost Silvo iskal dovoljenja, mu ga upravljalec ceste, Cestno podjetje Celje, ni dal. Ker so ga tako miličniki kot cestarji opozarjali, da je parkirišče pred Cibbyjem na manj preglednem odseku ceste in zato lahko prihaja do prometnih nesreč prav pred lokalom, je Silvo letos naročil na Razvojnem centru projekt zunanje ureditve, v katerem je bila predvidena tudi ograja, ki bi

parkirišče ločila od cestišča. Še preden pa se je Silvo lahko lotil ureditve, je Cestno podjetje Celje naročilo izvršbo odločbe republiškega inšpektorja za ceste, ki je že prej zahteval, da se pred Cibbyjem postavi 110 metrov dolga ograja.

V soboto so potem prišli delavci LIKO Liboje, cestarji in mala množica policajev. Ker je gospa Pevec ovirala lagodno sobotno delo, so jo malce pridržali. Medtem so Likovci po navodilih cestarjev pridno delali in v zaletu malo podaljšali ograjo in je naredili kar 160 metrov, obenem pa nikjer pustili nobenega izvoza na cesto. Zdaj je bife in disko Cibby opasan s kovinsko ograjo, gostje pa ne morejo do njega z avti.

Iztok Ukranjek, občinski svetovalec za promet (desno) na dan izvršbe v družbi Silva in Majde Pevec: »Cestno podjetje se od zadeve Košnica, ko so jih kot upravjalca cest prijavi, ne zadržava več. Zato so naročili kar izvršbo odločbe republiškega inšpektorja.«

Če zakonca Pevec res nimata vseh potrebnih dovoljenj za obratovanje, potem bi bilo zanimivo izvedeti, zakaj so ju toliko let pustili pri miru. Če jih imata pa bi jima morali – če predstavljata s svojo dejavnostjo ob magistralni cesti res splošno nevarnost – določiti nadomestno lokacijo za opravljanje gostinstva ali pa vsaj ograjo in dovoze in izvoze izvesti tako, da jima posel ne bo trpel.

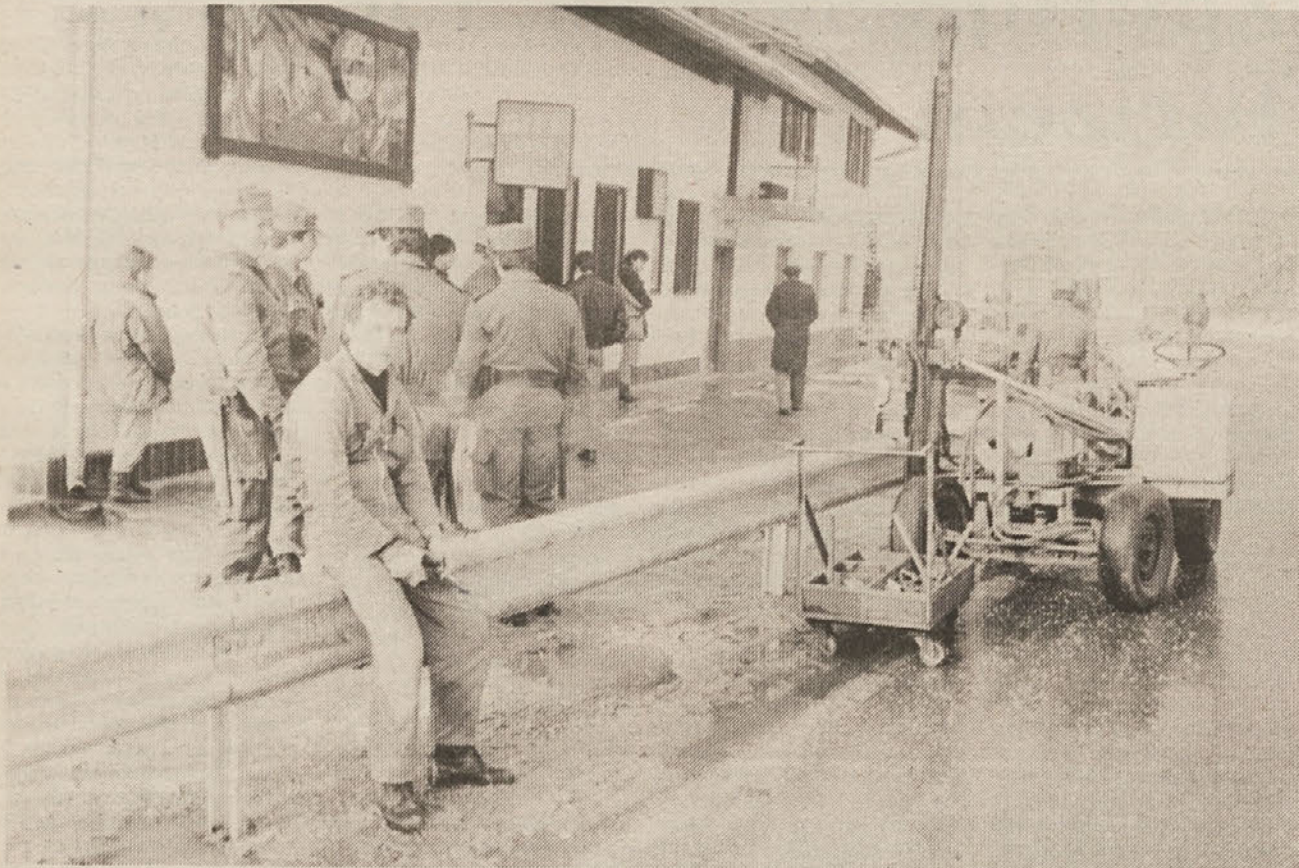
Prejšnji teden se je zadevi posvetil tudi celjski premier, Mirko Kranjc. S svojimi sodelavci se je dogovoril, da bodo republiškega inšpektorja ponovno povabili v Celje in se skušali dogovoriti, da dovoli v Prožinski vasi v ograji prebiti izvoz proti Šentjurju, občina pa bo sofinancirala tudi izgradnjo dovoza do hiš.

Ana Založnik, Cestno podjetje Celje, je tudi pripadnica civilne zaštite. Odtod tudi njena samozaščitna odločenost, da soglasij v službi narodovega blagra ne bodo delili več kar povprek.

Mika Alujevič, Cestno podjetje Celje, na izvršbi: Prej smo delali tako kot smo delali, zdaj pa bomo bolj odločni.

LIKO je namesto zahtevanih 110 metrov postavil kar 160 metrov ograje. Bo že kdo plačal.

KER ŽIVLJENJE POTREBUJE VARNOST

ZAVAROVANICA triglav

VSEM ZAVAROVANECM
ŽELIMO VESELE PRAZNIKE
IN USPEŠNO NOVO LETO 1991

IZ REGIJE

Celje: V Ljubljanski banki – Splošni banki Celje so pri dvigovanju čekov začeli imetnikom tekočih računov stare zamenjavati z novimi magnetnimi karticami.

Ljubno: V Gorenju so za sodelavce poleg delovnih akcij zbirajo tudi denarno pomoč za prizadete v poplavi.

Ljubno: Gradbeno industrijsko podjetje Pionir iz Novega mesta gradi stanovanjsko hišo družini Trnovšek na Ljubnem ob Savinji.

Golte, Rogla: Smučarska sezona se vendarle pričinja. Snežna odeja na Golteh in Rogli je že dovolj debela.

Slovenske Konjice: Iz delavske univerze je zrasel svetovalno izobraževalni center. Izobraževanje so dopolnili s svetovanjem in dajanjem informacij.

Celje: V Narodnem domu v Celju je imel koncert čudežni deček, mladi violinist Stefan Milenković.

Celje: Kozmetični salon Alenke Marguč, potopljen v poplavi, je ponovno odprt.

Velenje: Letos bodo na Titovem trgu prvič pripravili silvestrovanje na prostem.

Žalec: V Matični knjižnici so ustanovili območni odbor Socialistične stranke Slovenije.

Celje: Društvo ekonomistov je organiziralo posvet o spremembah davčnega sistema in o lastninjenju.

Velenje: V galeriji kulturnega centra Ivan Napotnik so odprli razstavo slik iz zbirke prodajne galerije LM iz Maribora.

Celje: Plesni forum Celje pripravlja bogat decembrski program.

Celje: V čitalnici študijskega oddelka Knjižnice Edvarda Kardelja so pripravili literarni večer z Nežo Maurer, Milošem Mikelnom in Vasjo Predanom.

Mozirje: Podjetništva se lotevajo ljudje brez gmotnih in strokovnih temeljev.

Laško: Planinsko društvo je pripravilo tradicionalne kolone in planinski ples.

Laško: V Rdečem križu delijo pomoč poplavljenim. V občini je voda zalila stanovanje 61 družinam.

Celje: PTT podjetje se je v središču mesta odločilo razširiti telefonsko omrežje.

Velenje: V Elektrostrojni opremi se pogovarjajo o težavah, potrebujejo nove proizvodne programe in nova tržišča.

Celje: Otroci so končno spet v svojih vrtcih.

Kozje: Na krvodajalsko akcijo je prišlo okoli 150 krvodajalcev iz bližnjih in daljnih krajev.

Celje: Slovenski demokrati iz Celja so imeli svojo konferenco, ki sta se je udeležila tudi dr. Dimitrij Rupel in dr. Rajko Pirnat.

Velenje: Letna realizacija koncerna Gorenje znaša že okoli milijardo dolarjev, od tega 600 milijonov na račun bele tehnike. Bo leta 1993 koncern Gorenje tudi na frankfurtski borzi?

Slovenske Konjice: V okviru prednovoletnih prireditev so pripravili športno smučarski sejem.

Šoštanj: Podelili so eno srebrno in pet bronastih Gallusovih plaket.

Velenje: Člani velenjskega Združenja šoferjev in avtomehaničarjev ob koncu leta voznikom brezplačno preventivne tehnične preglede vozil.

Slovenske Konjice: Letos imajo prvič božično – novoletni program. Tudi Konjičani bodo silvestrovali na prostem na Titovem trgu pred kulturnim domom.

Mozirje: Gornjo Savinjsko dolino sta obiskala Milan Kučan in dr. Matjaž Kmecl.

Luče: Dva plaza neposredno ogrožata prebivalstvo.

Celje: Na zboru upokojencev so napovedali ustanovitev nove stranke – Demokratične stranke upokojencev občine Celje.

Celje: Strankarski veljaki so na novinarski konferenci spregovorili o plebiscitu in izdali skupno izjavo.

Celje: Zveza kulturnih organizacij pripravlja delovni posvet o vlogi kulturnih organizacij v novih družbenih razmerah.

Celje: Delegacija iz pobratenege Singena je Celjanom kot pomoč po poplavi pripeljala medicinske aparature, vredne okoli 250 tisoč DEM.

Celje: V Muzeju revolucije so odprli razstavo Vojak po sili.

Šentjur: Šentjurčani se bodo odločali o novem samoprišpevku.

Celje: Dializni bolniki spet hodijo v celjsko bolnišnico. Kmalu bodo uredili tudi laboratorij in sterilizacijo.

Celje: Dedek mrz letos ne bo otrokom prinesel darov.

Rogaška Slatina: Ženska košarkarska ekipa je zadovoljna, saj so pri samem vrhu.

BO TEŠ ONESNAŽEVAL ŠE PO LETU 92

Ljudje drugi, težave iste

Poročila o onesnaženosti ozračja pri nas zadnji čas sicer kažejo, da merilne postaje v Šoštanju in Zavadnjah ne kažejo preokračitev, toda za krajanje Šaleške doline to ni zadosten razlog za mirovanje. Bolj kot to jih namreč zanimajo govornice o tem, da je spet pod vprašajem ureditev naprav za odžveplovanje na vseh blokih šoštanske termoelektrarne. Poskusno sicer prva naprava na bloku V že dela, še letos naj bi tudi na bloku IV, v prvem četrtletju prihodnjega leta pa še na preostalih blokih. S tem bi za 30 odstot. znižali izpuh žveplovega dioksida v ozračje – od

tu pa do 90 odstotnega znižanja pa je še precejšen korak.

Zatika se seveda pri denarju. Ni namreč vseeno, kdaj ga dobijo, saj od podpisa pogodb do dobave in začetka delovanja poteče precej časa. Če bi želeli, da vsaj na bloku IV do leta 1992 uredijo popolne naprave, bi morali imeti zagotovljen denar že zdaj. Ker pa denarja ni, so kaj verjetne napovedi, da se bo tudi dokončna ureditev odžveplovanja premaknila v čas po letu 1992. To je po datumu, ki ga zahtevajo Velenjčani.

Včasih so se lahko krajanje Šaleške doline jezili na staro

politično strukturo, ki da ne zna prisluhniti njihovim ekološkim zahtevam, toda zdaj so spoznali, da tudi po zamenjavi ljudi še vedno ne dosega tistega, kar je bilo sicer že sprejeto. Čeprav imajo v republiškem vrhu tudi svojega »zelenega« in čeprav imajo pri nas zeleni tudi več besede, se morajo vendarle soočiti s kriznim stanjem, ko denarja primanjkuje na vsakem koraku, naložbe v čistilne naprave v termoelektrarno pa so drage. Velenjčani sicer zatrjujejo, da ne mislijo odstopiti niti za ped, vendar je vprašanje, če jim bo to kaj dosti pomagalo, saj bodo zdaj

zaradi pomanjkanja denarja zamudili s podpisi pogodb. Ostaja jim torej le še zadnja grožnja: da bodo zahtevali ustavitve termoelektrarne, če ne bo odžveplovalnih naprav; oziroma omejitve proizvodnje na minimum.

Je pa tudi res, da tudi Velenjčani niso dali svojega deleža za čistilne naprave. Republiški sekretariat za energetiko namreč ponovno opozarja, naj Velenjčani prispevajo svoj del, saj iz termoelektrarne dobivajo čisto energijo za ogrevanje stanovanj in poslovnih prostorov. Na to bi mnogi Velenjčani radi kar pozabili.

Samovolja Elektra

Elektro Celje je pred nedavnim kupce elektrike, zasebne, obvestil, da bo po 10 dneh od roka plačilo izklapljal potrošnike, če ne bodo plačali elektrike – in to brez opomina. No, to napoved zaenkrat še ne uresničuje, saj še vedno pošilja opomine. Vseeno pa pride tudi do odklopov. V primeru, ki ga bomo opisali, neupravičenega.

Občan H. je moral do 10. decembra plačati manjši dolg za porabljeno elektriko. Plačal ga je 6. decembra in o tem hrani potrdilo. 12. decembra so mu elektriko odklopili. Takrat ni bilo nobenega doma. Ko se je vrnil iz službe, je naletel pri Elektru le še na dežurnega dispečerja. Ta je lepo pojasnil, da elektriko izklaplja konzumna služba. Ta bo dosegljiva spet naslednji dan. No, nekaj opozoril je zaleglo in dana je bila objuba, da bodo skušali kaj narediti. Kaj so naredili, natančno ne vemo. Prav tako ne vemo, kje je napaka, da so v Elektro prezrli plačilo. Vsekakor pa občanu ni bilo prijetno, ko je ostal brez elektrike.

Kaj narediti, da bi preprečili takšne in podobne napake in samovoljo? V današnji Sloveniji kakšni dobri obeti niso na vidiku. Najbrž bo takšne samovolje še več. Prav bi bilo, da bi postopek o tako pomembnem ukrepu, kot je nekomu vzeti elektriko, določal zakon. Razen Elektra bi morali vključiti še koga drugega, ki bi potrdil, da je izklop upravičen. Predvideti je treba tudi odgovornost za neupravičen odklop, kar pomeni, da občani lahko terjajo odškodnino in jo tudi dobi.

To, da se Elektro »znaša« le nad neboljznimi zasebniki, je seveda posebno vprašanje. Velika podjetja dolgujejo namreč milijone, pa ne le dva dni, pa si Elektro preprosto ne upa, da bi jim vzel tok. Je to le ostanek starega režima, ko so elektriko odklapljali le zasebnikom, nikoli pa ne velikim podjetjem?

Zgornja Savinska le za turizem

Kot je pokazal obisk predsednika Kučana v Mozirju, Nazarjih in Lučah, se razmere po prvonovembrski poplavi urejajo. Od 17 povsem porušeni hiš jih gradijo 9 nanovo, tovarne že vse delajo, ceste so začasno prevozne, nobenega ne zebe, imajo ozimnico, elektriko... Škode je bilo toliko, kolikor znaša družbeni proizvod celotne občine v dveh in pol letih. Optimistično in skromno upajo, da bodo dobili plačane vsaj 40 odstotkov škode.

V Mozirju so se že odločili, da bodo zgornji del doline poslej namenili izključno turizmu in kmetijstvu. To tudi pomeni, da bo treba čimprej poskrbeti za sodobno cesto v Logarsko dolino, saj brez nje o turizmu ni mogoče drugega kot sanjati. Kot kaže pa se bo zapletlo pri naložbah v novi vodni režim, v takšen, ki bo zadrževal visoke vode, da ne bodo drvele po

dolini navzdol. Vedeti je namreč treba, da so o zadrževalnikih strokovnjaki jasno govorili že za časa velikega reicha, pa o graditvi JE Krško. V Mozirju so po vojni vedno našli možnost, da so uresničitev načrtov preprečili. Celó več, v Lučah so postavili obrtno cono, čeprav niso dobili vodnogospodarskega soglasja. Zdaj je sicer neprijetno govoriti obrtnikom, ki so tam gradili, da so gradili pravzaprav na črno in so si sami priklicali škodo, saj so navsezadnje le bolj prizadeti, kot so si zaslužili.

Najtežje bo v Mozirju rešiti gozdarje in GLIN. Moratorij o sečnji so sicer obšli, kar že ves čas pridno počnejo tudi tisti, ki naj bi bili vzrok, da je do moratorija sploh prišlo, torej kmetje, ki pridno sekajo na črno in »kasirajo« na roko. GLIN zdaj uvaža les celo iz Poljske in od drugod. Na obci-

ni tudi menijo, da bo treba pravega človeka v GLINU zamenjati, saj se je človek preutrudil, kot pravi Alfred Božič, prvi mož mozirske vlade. GLIN se skuša povezati z IKEO, MGA Nazarje je že tik pred podpisom dokončne pogodbe o sodelovanju s Siemensom. Nemški šefi so ugotovili, da se je na MGA moč resnično zane, kar so posebej pokazali po poplavi, saj tovarna ni stala več kot 20 dni.

Zanimiva pa je mozirska ocena o ravnanju občanov in služb ob poplavi. Občani so se znašli, občina je bila nemočna, saj so, potem, ko so onemeli telefoni, ostali brez zveze. V republiškem štabu pa so prvi dan poplave lahko priklicali le neko žensko, ki je bila zelo prijazna.

Na občini so tudi zaskrbljeni, da ne bi prišlo do zlorab pri razdeljevanju pomoči. Na obci-

ni, kar oni dobijo, imajo sezname, prav tako v RK, tisto, kar pride v KS ali neposredno do poplavljenec pa je zunaj občinskega pregleda.

Upamo, tako kot predsednik Kučan, da solidarnostna skrb ne bo popustila. Še posebej pa si želimo, da bodo v Mozirju verjeli strokovnjakom, ki bodo predlagali rešitve za Savinjo in pritoke, da ne bodo več divje poplavljalni.

Ko pišemo o Mozirju, še to: V tej občini zatrjujejo, da ni bojzani, da plebiscit ne bi uspel. Kar zadeva novo državo, samostojno Slovenijo, pa bi radi kaj več vedeli o pravicah občin. Nič nenavadnega ni, da si ne želijo okrajev, saj bi potem morali bolj prisluhniti tudi Celjanom. Zavzemajo se za enodomni parlament. Navajajo zanimivo utemeljitev: Manj ko bo poslancev, manjša bo možnost, da se bodo kregali pred TV kamerami!

NASILNA MOBILIZACIJA SLOVENCEV V NEMŠKO VOJSKO

Na drugi strani pekla

Odrngani, ubiti, zavrženi, zatirani bodo po 45 letih končno postali spet ljudje. Po sili vojak, okupatorjev zločin, naša krivica in sramota. Niso jih priznali ne borci NOV in ne borci proti komunizmu. Okoli 35 tisoč nesrečnih usod, preko šest tisoč mrtvih in 10 tisoč pohabljenih, ki niso zakrivali drugega, kot da so bili v kritičnem trenutku dovolj stari za tujo puško.

Razstava, postavljena v prostorih Muzeja revolucije v Celju zares profesionalno in sodobno, je s svojo neposredno pričevalnostjo več kot srhljiva. Ob dokumentih, ki sta jih zbrala in obdelala celjski zgodovinar Jože Vurcer in njegov kranjski kolega Jože Dežman, gre človeku mrz po hrbtu. S kakšno pravico smo te mlade fante brezobzirno zavržli, jim pritisnili na čelo psovko nemški soldat in jim po osvoboditvi kratili domala vse pravice? Ljudem, stisnjenim v kruti vojni primež, ki jim v skrbi za družino in svoje zvečine ni preostalo drugega, kot da se odzovejo vpoklicu, oblasti niso priznale niti tega, da so mrtvi. Živel so samo še v spominu najbližnjih, za zgodovino pa jih preprosto ni bilo.

Z razstavo Po sili vojak jim zgodovinarji odpirajo pot v javno življenje in v normalno komuniciranje. Podatki in stroka govorijo, da niso bili

zločinci, ampak so bili žrtve okupatorjevega zločina. Žrtve, ki so si na bojni liniji v srcu želele, da bi zmagal njihov sovražnik. In podatki tudi pravijo, da je v nemški vojski padlo več naših fantov kot v partizanskih vrstah. Ja, raziskati je treba to zgodovino in tudi zgodovino povojnih pritiskov nad temi ljudmi, ki si niso želeli drugega, kot čimprej priti domov. In doma? Nezaupanje, potisnjenost na rob družbe.

Pred nedavnim tragično preminuli zgodovinar Jože Vurcer navaja, da so se okupacijske oblasti za mobilizacijo v nemško vojsko začela pripravljati že novembra 1941, še preden so bila urejena pravna vprašanja mobilizacije in državljanstva. Konec novembra in v začetku decembra so morali vsi župani podpisati za mobilizacijo predvidene letnike od 1900 do 1924. Na področju današnje celjske občine so tako po-

pisali 6807 moških. Letnike so kasneje širili in na koncu so vpoklicali na Štajerskem letnike od 1908 do 1929 in na Gorenjskem od 1916 do 1926. Samo z okupiranega slovenskega Štajerskega so nasilno mobilizirali 28 tisoč fantov in mož.

Okupatorjeva mobilizacija prebivalcev zasedenih ozemelj po mednarodnem pravu sodi med vojne zločine in mednje je treba nedvomno uvrstiti mobilizacijo Slovencev v vojsko tretjega rajha. Ta zločin je za zdaj znan le v drobcih, zgodovinarji imajo v rokah le nekaj dokumentov velike narodne tragedije, ki je za vedno zaznamovala več deset tisoč ljudi. In družin tistih, ki so se na krvavi vzhodni fronti zadnjikrat pomislili na mater in dom. So imeli dvajset let!

Preživeli imajo danes sedem križev. In še enkrat sedem v življenju, ki so ga bili prisiljeni živeti. Kako malo vemo o nepriznanih ali nepozno priznanih odškodninah, zlasti invalidom in svojcem padlih. V Jugoslaviji se z Nemci niso bili nikoli na meddržavni ravni pripravljani

pogovarjati o njih. Še pred nekaj meseci je iz Beograda prišel odgovor, da o vojnih odškodninah zanje ni mogoče razmišljati. Trdili so, da od okupatorja ne smemo ničesar vzeti. O, ja tiste denarje, ki jih je na račun vojne odškodnine pridno pripravila Jugoslavija, tiste že, za nemške vojake pa ne. Prizadeti, za vselej pohabljeni, pričakujejo, da bo slovenska država ravnala drugače, da bo legitimno terjala odškodnine in jih tudi dobila, kajti Nemci so jih pripravljani in dolžni dati.

Sestavljanje objektivnega mozaika naše medvojne preteklosti bo dolgo, težavno in marsikdaj problematično, še zlasti, ker v pol stoletja spomin obledi, dokumenti izginejo, arhivi propadajo. Stkati ga bo treba iz osebnih pričevanj in individualnih usod, a ne zato, da bi Slovence spet delili na te in one, temveč, kot je na okrogli mizi o problematiki nasilne mobilizacije v nemško vojsko poudaril zgodovinar Zdenko Čepič z ljubljanskega Inštituta za novejšo zgodovino, ker je naša dolžnost, da to ohranimo za zgodovino.

Vojak po sili

Zgodovinar Zdravko Klanjšček v svojem Pregledu narodnoosvobodilne vojne 1941-1945 na Slovenskem v poglavju Izgube Slovenije v narodnoosvobodilni vojni ocenjuje, da so nacisti »prisilno mobilizirani v nemško vojsko 35.000 Slovencev. Ti so se morali bojevati na velikih bojiščih, kjer jih je padlo 5.000.« Številki sta visoki; v primerjavi z drugimi našimi izgubami vzbujajo pozornost zato, ker je bila resnica, da je bilo mnogo Slovencev s Štajerskega, Koroškega in Gorenjskega med drugo svetovno vojno v nemški vojski, zatajevana, spregledovana, odpravljena iz naše zavesti. In vendar gre za dober del mladih Slovencev pod nemško okupacijo, ki so v letih od 1942 do konca vojne in še čez preživljali silovite notranje stiske, ki so bili odtrgani od domov, poslani na vse strani neba – od severne Finske do Grčije, od Kavkaza do Atlantika in še čez v Afriko. Bili so prisiljeni bojevati se, padati v smrt v snežnih metežih širne Rusije in v vročem afriškem pesku, na atlantskih obrežjih in po madžarskih ravninah. Trpeli so na frontah, po kasarnah, ujetniških taboriščih. Mnogi med njimi, zlasti invalidi, so po vojni prestajali marsikaj hudega, posebej tisti, ki so se bojevali v jugoslovanskih brigadah, ustanovljenih v Sovjetski zvezi.

Slovenski fantje so bili v nemško vojsko prisilno mobilizirani na osnovi odredb o uvedbi vojaškega prava na Spodnjem Štajerskem in na zasedenih ozemljih Kranjske in Koroške iz leta 1942. Odredbi sta bili izdani v soglasju vrhovnega poveljstva nemških obo-

roženih sil in državnega ministrstva za notranje zadeve. Slovenske fante je zadel usoda, kakršna je tudi Alžajci in Lotarižani v Franciji, Poljake iz Šlezije in Velike Poljske, Čehje iz priključenih sudetskih krajev. Odredba o mobilizaciji je bila v nasprotju z mednarodnim pravom. Toda nemški okupatorji so kršili pravo zdržema.

Slovenskih fantov je bilo s Spodnjega Štajerskega vpoklicanih kar 27.000. Mobilizaciji so se skoraj v celoti odzivali, zlasti še v prvem obdobju, leta 1942 in 1943. Takrat je bila nemška presija še posebno huda. Slovence so izseljevali v Srbijo in na Hrvaško, v Nemčijo, upornike so streljali, talci so v stotinah omahovali v smrt v celjskem Starem piskru in na mariborskem sodnijskem dvorišču. Okupatorji so razpredli natančno evidenco o prebivalcih in njihovih gibanjih. Če se je kdo izmaknil evidenci ali šel v partizane, so bili njegovi bližnji izpostavljeni zasliševanju, zaporom, izgubi imetja ali pregnanstvu. Tako so bili mobilizirani slovenski fantje stisnjeni v primež: prisiljeni so bili v vojsko, ki jim je bila mrzka, hkrati pa so čutili, da bi se morali vojskovati na nasprotni strani. To notranjo stisko, ki je bila stiska menda slehernega med 35.000 mobiliziranci, so reševali s pobezi v partizane med dopusti s fronte ali iz zaledja, s prebegi čez fronto in vključitvijo v jugoslovanske ali zavezniške vojaške enote. Vse te odločitve so bile življenjsko tvegane: prinašale so lahko zaporne kazni, vojaška sodišča, uvrstitve v kazenske bataljone, smrtno kazni z ustrelitvijo ali

Dr. Bruno Hartman

obglavljenjem, trde preizkušnje in vnovično bojevanje. 27.000 usod mobiliziranih slovenskih fantov iz Spodnje Štajerske je mnogoobraznih, strašnih odločitev med življenjem in smrtjo, so želje po starših, bližnjih, po domačem kraju, po skupnosti ljudi svojega jezika, svojih običajev in navad. Bile so ujeve v nasprotje, ko je vojak v položaju na fronti trepetal za svoje življenje, hkrati pa globoko v sebi želel, da bi zmagala druga stran, katere vojaki so mu po neizprosnih zakonitostih vojne stregli po življenju.

Slovenski fantje in možje so se bojevali po Evropi že stoletja: pod Napoleonom so korakali proti Moskvi, pod avstrijskimi vojskovodji so se bili po severni Italiji, na Češkem, Šleziji, pod Dansko in celo v daljni Mehiki. Vojskovali so se za tujo gospodo. V njih ni bilo ognja patriotske vneme, le žalost spričo ločitve od domačih. O tem poje stara pesem s Kozjanskega, od Sv. Eme:

Preljuba máma ví,
Podajte mi rokó,
Nazaj me več ne bó.

Ker sem jaz fántič mlad,
Pa moram bil soldat,
Žalostno slovo od vas jemát.

V prvi svetovni vojni so slovenski avstrijski regimenti, tudi celjski sedeminosemdeseti, korakali s slovensko pesmijo in razvito slovensko zastavo na soško fronto in tam padali ob Soči, pri Doberdobu, na Sv. Gabrijelu, ker so menili, da branijo slovensko zemljo pred Italijani. Prisilni mobiliziranci v nemško vojsko pa so med minulo vojno odhajali brez pesmi, premnogi brez znanja nemščine. Bili so navadni vojaki, le redki med njimi so dobili kakšne podčastniški čin, častniškega menda sploh ne. Obdržali pa so v sebi domačo besedo, domačo pesem, če se jih je kje zbralo kaj. S seboj so nosili slovenska pisma domačih in ljubljanih, nekateri celo miniaturo Prešernovih Poezij v nprsnem žepu. Tako so se prebijali skozi bitke, si poskušali ohraniti življenje, bežali domov v partizane, čez frontne črte, stopali v partizanske odrede v Sovjetski zvezi, v Rdečo armado, v jugoslovanske brigade, na Zahodu med francoske makijeve ali v jugoslovanske prekomorske brigade. Mnogi pa so se po vojni

vrnili iz ujetništva.

35.000 silnih usod naših mladeničev in mož je bilo doslej med nami odrinjenih in skorajda zamolčanih. To je velik kos naše skupne usode. Zgodovinskega spomina ji ne moremo in ne smemo odtegniti.

Svoboda nima cene

Na prvih, recimo tako, svobodnih volitvah je zmagal nacionalsocialist Slobodan Milošević. In glej zlomka: generaliteta je pri priči nehala groziti in zastraševati. Iz Beograda prihajajo prav pomirljivi toni. Armada naj bi se povsem depolitizirala. Po predlogu sprememb zakona o ljudski obrambi, naj bi bilo prepovedano kakršnokoli strankarsko organiziranje v JLA. Pripadniki armade bodo lahko člani katerekoli stranke, vendar te ne bodo smele biti organizirane v vojski. In prav v tem tiči past, ki bi jo morali plebiscitno razpoloženi Slovenci takoj spregledati. V čem je štos?

Najprej velja ugotoviti, da je bil ves manever zastraševanja generalov s Kadijevićem na čelu posvečen enemu samemu cilju, temu, da na volitvah v Srbiji zmaga njihov človek – Slobodan Milošević. Jasno, ne brez razloga. Kakorkoli že obračali, dejstvo je, da je prav Milošević personifikacija žitja in bitja JLA. Milošević je namreč prebujeni Srb, vendar je pod kožo še vedno rdeč. Prav takšna njegova identiteta pa povsem ustreza nacionalni in ideološki strukturi vojske. Miloševićeva zmaga na volitvah armadi torej zagotavlja status quo. Poglavitni cilj generalov je dosežen. Armada bo tako lahko še naprej prikrito srbska, medtem ko ji bodo relikti njene ideološkosti (bratstvo in enotnost!) še naprej omogočali hliniti jugoslovanstvo. Toda ne več dolgo.

Zakon o depolitizaciji armade je hočeš nočeš čisti pesek v oči vsem potencialnim separatistom in seveda svetovni javnosti. Ker je pripadnikom armade na drugi strani omogočeno, da se zunaj nje lahko svobodno vključujejo v katerokoli stranko, seveda ni treba dvakrat ugotovljati, kdo bo v njej oddal največ knjižic. Miloševiću je tako odprta pot, da se tako na »demokratec« način slej ko prej polasti še armade. To pa je začetek njenega konca. Gotovo je, da bo armada poslej preživljala nekaj podobnega, kar se je dogajalo v nekdanji Zvezi komunistov Jugoslavije. Analogno lahko spekuliramo, da se bo Milošević prek svojih srbskih nacionalsocialistov zdaj v armadi vedel podobno kot se ga spominimo z znamenitih zgodovinskih noči v beograjskem Sava centru. Pod krinko reševanja insceniranih kriznih žarišč (če je prej izrabil Kosovo za poenotenje Srbije, bo zdaj slej ko prej skušal izrabiti Knin in vse druge izven Srbije živeče Srbe za poenotenje Jugoslavije) se bo vožd zdaj z vsemi sredstvi zavzel za integriteto jugoslovanske države. Temu se bodo kajpak zelo hitro postavili po robu vsi hažezejevsko ali kako drugače strankarsko navdahnjeni Hrvatje, Albanci, Muslimani, Makedonci in seveda tudi Slovenci. JLA bo tako kmalu začela razpadati in samo molimo lahko, da bi se tudi tega razkroja ob slovesu spomnili le po kakšni znameniti solzi.

Slovincem v vsej tej godlji tudi tokrat ne bo mogoče ravnati drugače, kot da se udeležimo te igre. Jugoslovanska politična scena nam po volitvah v Srbiji in Črni gori ponuja nove adute, ki, če jih bomo znali s pridom izkoristiti, lahko tudi nam zagotovijo zelene cilje. Ne gre spregledati, da imamo v očeh svetovne javnosti zdaj še toliko več razlogov, da s plebiscitom prekinemo zakonsko življenje s komunističnim jugom. A je gotovo tudi res, da bomo morali še kako budno paziti, da nas ta ločitev ne bi preveč stala. Kakorkoli že bilo, nekaj nam mora biti vsem jasno: če enkrat celo na volitvah poraženi opozicijski kandidati za predsednika Srbije zine, da noče več živeti v takšni (boljševistični in sramotni) Srbiji, potem bodo morali tudi nas po svetu razumeti, da nočemo več živeti v Jugoslaviji pod peto te iste Srbije.

Čaka nas torej mukotrpna igra z nešteto pastmi in neznanjami, v kateri bodo odločali predvsem živci na eni, spretnost trgovanja na drugi strani. Pri tem pa bi nas morala voditi volja in spoznanje, da svoboda nima cene in da v današnjem svetu lahko nekaj doseže samo svoboden narod svobodnih posameznikov.

NOVA PONUDBA HOTELA PREBOLD

Bi šli na Peak kai sodsai?

Preboldski hotel zaganja nova ekipa. Ali ji bo uspelo v turistični objekt vnesti živahnost, kakovostno ponudbo, pestro dogajanje in s tem več gostov, veliko gostov. Mnogo zamisli imajo. Vendar so napovedi tvegana zadeva. Tudi mlada, simpatična direktorica Petra Jakovljević se na vprašanja o prihodnosti le nasmehne: »Bomo videli. Zdaj šele začenjamo, tipamo, poskušamo...«

Čeprav bi lahko o načrtih preboldskega hotela zapisali marsikaj, se tokrat posvetimo kulinarčni ponudbi. Ljubezen, pravijo, gre skozi želo-dec. Ljubezen do dobre restavracije pa še prav posebej. Dobra, priznana in obiskana hotelska restavracija pa je tudi eden od ciljev vodstva.

Obiskovalce so že začeli snubiti z dvema privlačnima ponudbama. Na eni strani s klasično dovršeno kuhinjo, ki jo po novem vodi simpatični Švicar Roland Koella in na drugi strani z eksotično ponudbo specialitet z Daljnega vzhoda, iz Tajske.

Prvi del ponudbe bo nosil tudi nekaj švicarskega pečata šefa kuhinje. Prav te dni je na hotelskih mizah nova jedilna karta, ki je na prvi pogled morda skromna, vendar le po številu vpisanih jedi. Za ime ni pa se v resnici skriva pravo malo bogastvo različic, ubra-

Petra Jakovljević

nih na posamezne gastronomske teme.

»Želimo ponuditi gostu jedi, ki bodo zanj posebno doživetje. Specialitete morajo nuditi tudi svojevrstni užitek, ne pa zgolj napolniti želodec,« meni Petra Jakovljević.

Eni redkih gostov smo, ki smemo pokukati tudi na ono stran vrat z napisom: NEZAPOVEDAN. Kuhinja je ta čas pravzaprav razdeljena na dva dela. V drugem delu ustvarja kuharske umetnine tajska ekipa Dannija Suksawada. Potemtakem imajo ta čas v Preboldu dobesedno mednarodno kuhinjo.

Petra Jakovljević je oba tujca spoznala pravzaprav po naključju. Pogumno je spre-

jela izziv, saj je zaslutila priložnost, da vnese v kulinarčno ponudbo nekaj novega.

Če lahko sodimo po tistem, kar smo imeli priložnost poskusiti, lahko rečemo, da ji je načrt uspel.

Eksotični okus tajskih specialitet je v štirinajstih dneh – toliko časa jih v Preboldu že ponujajo – očaral že precej sladokuscev. Pa najsi so poskusili Peak kai sodsai ali polnjene piščančje perutničke po naše ali Steak neur ob – dušeno meso z zelenjavo ali pečeno banano z medom – Mu pud piew wahn ali katerokoli od drugih dobrot.

In svojevrsten čar ima uživanje teh jedi, če se jih lotite originalno, s paličicami. Mladi Tajci vam bodo prijazno pomagali premagati okornost vaših, tega pribora nevajenih rok.

Vsaj tri mesece naj bi gostje hotela Prebold imeli priložnost spoznavati kuhinjo Daljnega Vzhoda. Za toliko časa so podpisali prvo pogodbo. Toliko časa imamo priložnost vsaj za nekaj ur odpotovati v daljni, tuji svet, pa čeprav v resnici samo do Prebolda.

In če navsezadnje kljub vsej kulinarčni pestrosti dveh specialnih kuhinj v restavraciji preboldskega hotela ne bi našli ničesar zase, vam bodo znali ocvreti tudi čisto navaden dunajski zrezek.

Švicar na začasnem delu

Položaj Rolanda Koelle šefa kuhinje Hotela Prebold je pravzaprav izjemen. Je namreč Švicar na začasnem delu v Jugoslaviji. Sam pravi, da je že iskal kakšnega rojaka, ki dela pri nas, a doslej brez uspeha.

Da je vse skupaj še bolj nenavadno, je ta čas njegova žena, Celjanka, na delu v Švici. Otroka sta pri očetu v Celju. Tu hodita v šolo.

»Bili smo na Karibih. Dve leti. Tam nisem videl prave prihodnosti, zato smo se napotili v Slovenijo, v rojstni kraj moje žene. Tu mi je šnila v glavo nora ideja, da bi nekaj časa ostal. Potem sem spoznal direktorico Petro, beseda je dala besedo in tako sem zdaj tu, v preboldskem hotelu.«

Še vedno nam ne gre v glavo, zakaj pravzaprav. Zaradi zaslužka gotovo ne.

»Ne, res ne,« se smeje Roland. »Pravzaprav sem najprej nameraval odpreti zaseb-

ra, poskuša pripraviti to jed zdaj tako in drugič spet malo drugače. V Preboldu zdaj spoznava slovensko kuhinjo in druge poučuje o švicarski kuhinji.

»Švicarska kuhinja je pravzaprav neka mešanica številnih kuhinj drugih narodov, imamo pa tudi nekaj svojih specialitet. Ena najbolj znanih je mogoče rösti – to bomo ponudili tudi v Preboldu. Imamo pa zelo dobre, najboljše hotelske šole. Švicarske kuharje sem srečal povsod po svetu, le v Jugoslaviji še nisem naletel na nobenega.«

Vam je tukaj všeč?

»Ja, za zdaj je vse O. K. Upam, da bo prišlo še več gostov.«

In kaj vi najraje jeste?

»Ha, ha, ha, saj ne boste verjeli: kos kruha, maslo in kos sira. Veste, ko je človek ves dan med lonci in pekači, se nasiti že vonja vseh specialitet.«

no restavracijo. Ampak postopki so silno dolgi in zapleteni. Pisal sem že vsem mogočim institucijam, tudi predsedniku Peterletu. Zdaj čakam, kaj se bo izcimilo. Mogoče kdaj uresničim tudi ta načrt. Zaenkrat pa sem v Preboldu zadovoljen. Kolektiv je odličen. Najbolj me navdušuje, da vse delo opravljajo z izrednim veseljem.«

Roland rad eksperimenti-

»Takole primite paličice... tale prst pa sem...«

»No, vidite, kako preprosto je!«

Pomemben je nasmeh

Danny Suksawad, šef preboldske – tajske ekipe, je prijazen in ustrezljiv kot vsi Tajci. Vsakič, ko ogovori gosta, se ob lahkem priklonu tudi široko nasmehne.

»Pravijo nam tudi, big smile, – veliki nasmeh, nam, Tajcem,« pravi Danny, z nasmehom, seveda. »Za gosta je pomembno, da mu postrežeš z nasmehom, s prijaznostjo.«

Danny je v svojem življenju počel že marsikaj. Med drugim je bil voznik taksija.

»To delo sem si izbral zato, da sem bil čimveč med turisti, med tujci. Tako sem se tudi povsem naučil angleščino, s katero se lahko zdaj sporazumevam povsod po svetu.«

Mimi ter še tremi dekletim in dvema kuharjema pripravljata tajske specialitete.

»To so jedi, ki jih pri nas, na Tajskem, najdete le v bolj-ših restavracijah, v takšnih, kamor zahajajo ljudje iz višjih slojev. Nekatere, kot so denimo polnjene perutničke, znajo celo pri nas le malokje pripraviti.«

Danny si je začimbe in omake priskrbel iz domovine. Le z njimi je okus Tajskih jedi pristen.

»Upam, da so gostje zadovoljni,« se spet nasmehne. »Krožniki so vselej prazni. Po tem sklepam, da je bila postrežena jed gostu všeč.«

Vaše jedi so odlične, mu iskreno polaskam.

»Hvala, vesel sem, da so vam všeč.«

In kako je prišel v Prebold? Doma, v Bangkoku ima Danny uvozno-izvozno podjetje. Posel ga je pripeljal v Slovenijo. Ponudila pa se je priložnost, da bi sprejel delo v preboldskem hotelu. Sprejel jo je in zdaj skupaj z ženo

LEVŠKI GOSTILNIČAR BI RAD VEČ SEKSA

Pirh ugrabil Tajke

Človek preprosto ne ve, ali bi se razjokal ali klical na pomoč: Nekdanji gostilničar Pirh iz Levca meni nič tebi nič najame taksi, se odpelje pred Hotel Prebold, vanj zbaše celo ekipo kuharjev iz Tajske in jih odvleče na Pohorje, v Hotel Jurgovo...

Najprej človek, ki je normalen in pozna svet biznisa, pomisli, kako mu je z neba padel zaslužek, na katerega ni računal, dasiravno ga je pričakoval, saj se je zato podal v širni svet. To bi lahko bila razlaga nevsakdanjega dogodka, rekli bi, da kar kriminalke, ki se je odvijala pred dnevi.

Danny Suksawad, nekdanji podjetnik iz Bangkoka (Krung Thep) ob izlivu Menama se je ob srečanju z našimi podjetniki tako navdušil nad našo domovino, da se je odločil za samostojni ogled. Po obisku Jugoslavije in posebej Slovenije, se je tako navdušil za novi svet, da je obrnil hrbet Tajski in se odločil, da bo v Slovenijo prinesel vsaj nadih Tajske. Njihovo kulinariko.

Sam bog ve, kako je za Dannyjeve načrte izvedel idej polni in nadvse sposobni gospod Pirh iz Levca. Medtem ko je Danny iskal lokal, kamor bi umestil svojo kuharsko ekipo, so gospod Pirh načrtovali, kako bi Tajce, predvsem pa Tajke izkoristili v vsej naravni danosti. In jim je »prišlo«!

Gospod Pirh imajo pod Roglo na Jurgovem eno barako, ki ji domačini pravijo »drvarnica«, »uta«. Kot so znali povedati, jim je idejo prodal kolega Janez Vedenik, ki redno frli v Azijo in je gospodu Pirhu baje razlagal, da na Tajskem vsaka taka uta predstavlja hotel, na Japonskem pa čajnico. V teh »hotelih« Tajke rado-darno ponujajo različne masaže in turistom za majhne denarje izvajajo nirvane. Dve, tri zapovrstjo...

Ko so gospod Pirh takole sestavljali ideje o tem, kako to enkratno priložnost pre-

saditi v domače loge, se jim je posvetilo. Ustanovili bi klub, člani bi bili deležni masaž, žvečenja in spolno zastrtim Slovincem vsega neizmerne bogastva, ki ga moškemu lahko in zna dočarati takale lična Tajka. Zakaj bi naj Slovenci in Jugoslovani takole, kot Janez Vedenik letali v Azijo in od tam vlačili to in ono, če lahko dobijo večji del tega na Jurgovem?

Gospod Pirh so odrinili na dopisništvo Večera in k nam ter pri Večeru naročili celostranski oglas s pogoji, ki smo jih mi objavili že v drugi številki. Za poslovno sodelovanje so vrgli oko tudi na še neodprte Terme v Zrečah in na Roglo. Tako bi, po zaslugi gospoda Pirha Rogla, tudi tamkajšnji turizem, moškemu delu gostov ponudil kompletno oskrbo.

Lepega dne so se odpravili v Prebold, poiskali Dannyja in mu predlagali, da se naj skupaj odpravijo na ogled za boljše plačanim delom v Hotel Jurgovo. Nič hudega sluteči in priznajmo, nekoliko naivni Tajci so verjeli na prvi pogled, se zbasali v čakajoči taksi in v velikem pričakovanju odvijugali proti Jurgovemu. Pred Jurgovim jih je možak zaradi novozapadlega snega in nespluženih kolovozov lepo izložil in peš povedel do »Hotela Jurgovo«. Resnici na ljubo je treba priznati, da ubogi Tajci še vedno niso vedeli, zakaj gre in da je v bistvu tista uta, v kateri jih je Pirh namestil, da predahnejo, obljubljeni »Hilton«.

Gospod Pirh pa so odbrzeli nazaj v dolino; da bi

poskrbeli za učinkovito reklamo in še dodelali pravilnik o članstvu v klubu. Tako se jim je med vožnjo in debato s taksistom zdelo povsem umestno, da zaradi velikega zanimanja zvišajo članarino in zaostrijo pogoje ter povečajo ceno uslug. To tembolj, ker je ekipo sestavljalo tudi nekaj, nebodijih treba moških predstavnikov dežele, ki toliko obeta in nudi.

Kadar ima hudič mlade, nima samo enega, bi rekli. Ko so namreč gospod Pirh pribzeli nazaj v Zalec, da bi s sodnikom razčistili nekaj drugih, starejših idej, jih

je topoumnost sodnika tako razburila, da so morali posredovati in sodnika rešiti – policaji. Gospod Pirh pa so morali ne v Prebold, ne na Jurgovo, temveč tja, kjer ni oken...

Od mraza premrli, mokri in prestrašeni Tajci so nekaj časa potrebovali, da so najprej spravili v red svoje fizične lastnine, ko jih je začelo skrbeti, kje je premožni in nadvse sposobni hotelir Pirh. Čez čas so začeli glasno razmišljati, zakaj jih je gospod Pirh zaklenil v uto, saj divje zveri, ki bi jih naj bilo po njegovem za vsako smreko po Pohorju,

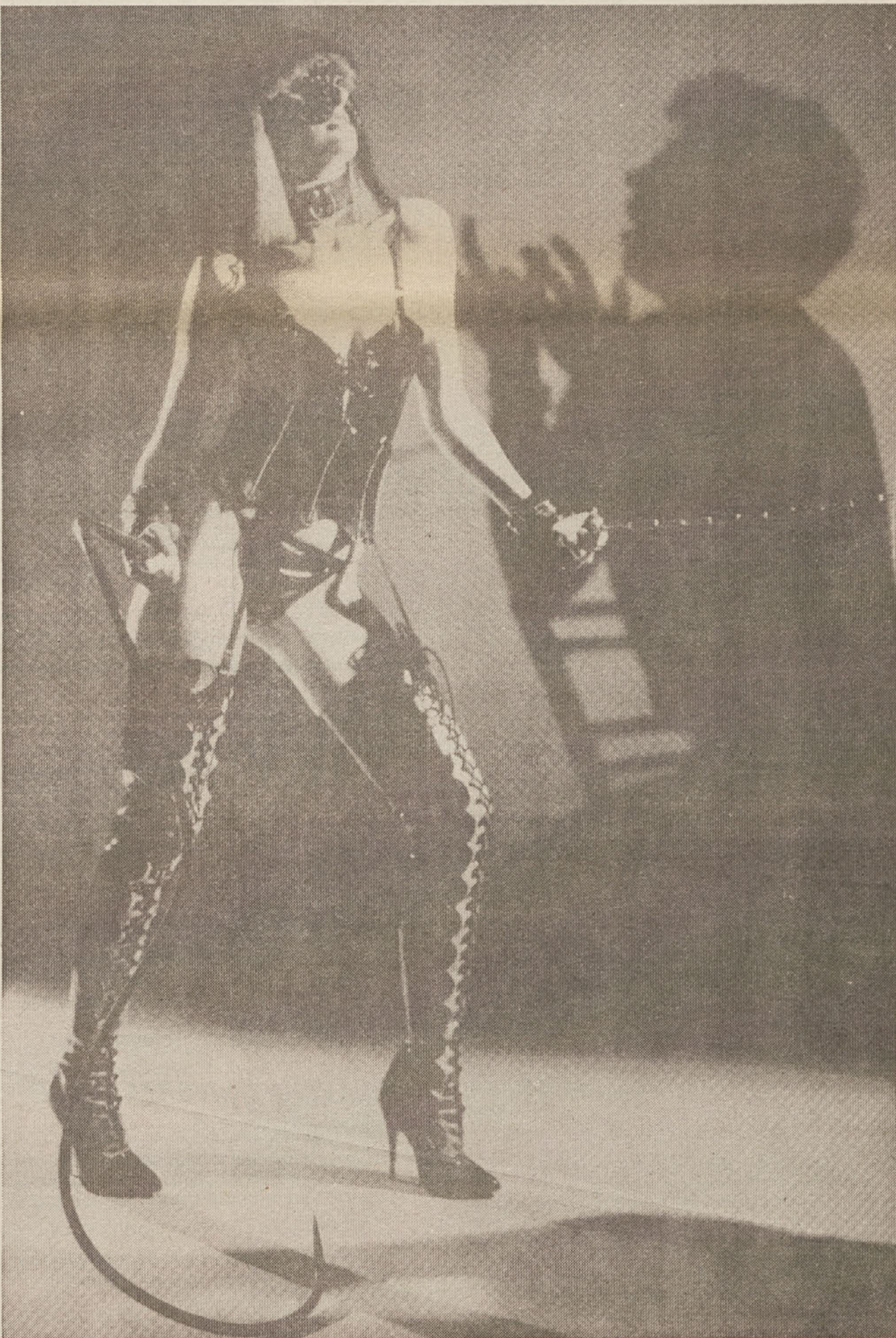
vendarle ne znajo pritiskati na kljuko in odpirati vrat.

Noč se je iztekla v jutro, dan obesil v večer, mrak v noč, prišlo je spet jutro in dan in večer in spet noč, o gospodu hotelirju pa ne duha ne sluha. Zmanjkalo je tudi tiste skorje kruha, v copatke obute ženske so pomodrele od mraza, ko so se le odločili, da nekdo mora iz tega »hotela«. Končno jim je uspelo pobrisati skozi okno...

Ali si lahko predstavljate grozo in strah sedmih Tajcev, treh moških in štirih žensk, ki skoraj bosonogi gazijo celec z Jurgovega

v dolino, ki ne vedo, ne kje so ne kam gredo in kam lahko pridejo. Kajti gospod Pirh jim je marsikaj govoril o teh gozdovih, partizanih, četnikih...

Medtem ko boste to brali, uboga dekleta že spet vihtijo ponve in lonce v Hotelu Prebold, gospod Pirh pa oblikujejo novo idejo o novi ponudbi hotela Jurgovo. Elitni klub za gospode, ki premorejo več kot 100.000 mark letnega dohodka, je zaradi tehničnih ovir propadel, ker TAI Girls niti za tisoč mark več nočejo nič slišati o hotelu Jurgovo.

PAPILLON

trgovina z metražnimi tkaninami

Zidanska 1a – Celje

(Friderikov atrij)

tel.: 29-596

Posebna praznična ponudba vrhunskih tkanin domačih in tujih proizvajalcev.

MODNI HIT SEZONE:

velik izbor plišev in žametov s pripadajočimi modnimi dodatki in gumbi

Bogat izbor tkanin za svečane priložnosti.

UGODNA NOVOLETNA PONUDBA!

Blago po 40 din/meter !!!

Pričakujemo vas v praznično okrašenem Friderikovem atriju.

V NEBESA IZSTRE- LILI RAKETE

Ne moremo predvideti, ali bo pojutrišnjem v Velenju grmel ali ne. Vsekakor pa je že znano, da so velenjski izvršniki, ki so jih na novo izvolili prejšnji mesec, zavarovali svoje mile podložnike in v oblake izstrelili rakete proti toči. Vprašljivo zdaj je, če bodo s tem uspešno zavarovani tudi poslanci, ki bodo morali pojutrišnjem v občinski skupščinski dvorani drugače odločati, kot so že sklenili na oktobrskih sejah zborov. Sedanja vlada, ki jo vodi gospod Franjo Bartolac, jim namreč ponuja nasprotno rešitve od Dmitrovičeve. Kateri naj verjamejo?

Na tistih zaenkrat še ne usodnih zasedanjih so brez resnejših pomislekov sprejeli osnutka odlokov o ustanovitvi javnega komunalnega in javnega podjetja energetika – toplovod Velenje. Torej dveh podjetij, ki naj služita za blagor velenjskih občanov. Oba odloka je pripravil prejšnji vladin član in sekretar za javne gospodarske zadeve Miran Gmajner, ki je bil nekaj mesecev pred tem še direktor Toplovoda.

Ker je bila vlada že v razsulu, so ljudje regljali različne nepotrjene govornice; tudi o tem so govorili, da si gospod minister Gmajner postilja direktorsko gnezdece v novem javnem toplovodnem podjetju, če bi mu slučajno spodmaknili ministrski naslonjač. Sicer pa do svojega podjetja tudi takrat, ko je odgovarjal za občinske javne gospodarske zadeve ni bil nikoli skopuški. Komunalno – tudi toplovodno – in stanovanjsko blagajno je nameraval napolniti s svežim denarjem in je zahteval podražitev stanarin in splošnih komunalnih dobrin.

Pa ga je spodneslo. Fiasko so doživeli on in vladajoči izvršniki ter zaradi tega odstopili. Brez miglaja so delegati sprejeli ponudbo Dmitrovičeve vlade o nepreklicnem odstopu in izvolili novo. Njej ob izvolitvi niso zapeli toliko hvalospevov kot prejšnji, kar ni pomenilo, da ji ne zaupajo.

Že pri njeni prvi potezi, ki bo prišla na dan na petkovi seji občinske skupščine, bo mogoče ugotoviti, kako trdno oporo ima vlada v parlamentu. Če bodo delegati brez večjih oklevanj sprejeli ponujeno spremenjeno inačico o ustanovitvi enotne javne komunale, bo vlada lahko bolj smelo in sproščeno nadaljevala delo. Za velenjske poznavalce razmer, je njen zalogaj precejšen. Temu primerno pa je pripravila tudi tehtne argumente.

Izvršni svet se zavzema za eno javno podjetje, v katerem ne bo več tozda Stanovanjska oskrba. Ta se bo zaradi tega po mnogih letih soočil z resničnostjo in tržnimi pogoji in se bo moral sam uspešno organizirati v družbeno podjetje, še predno bo uveljavljen stanovanjski zakon. Mojstrska poteza izvršnega sveta razbija monopolni položaj Vekosa in zagotavlja občinski skupščini in vladi več vpliva pri kreiranju in izvajanju komunalne politike ter tudi uspešnejši pregled nad poslovanjem.

Če ne bi vmes smelo posegla zdajšnja vlada, se razmere zaradi nameravane ustanovitve dveh javnih podjetij ne bi nič spremenile. Nikjer niso prevladovali težnje po boljšem, pač pa zgolj interesi po nadaljnji neodvisnosti. Najizraziteje je bilo to prisotno v tozdu Toplovod, ki ima najmanj šans, da postane samostojno javno podjetje, saj dejansko le kupuje in prodaja toplotno energijo, vzdržuje naprave ter servisira in usmerja toplotne števe. To pa je še premalo nalog, da bi bilo potrebno toplovodno dejavnost organizirati v samostojni poslovni sistem. V skupnem komunalnem podjetju bo lahko tudi uspešno deloval, pa še nekaj denarja bodo lahko prištedili, ker ne bo stroškov za ločene skupne in druge službe.

Ali v Velenju prihaja na obzorje nova afera? Imenovali bi jo upravičeno – KOMUNALA. Pričakovati je, da se poslanci ne bodo posuli s tujim pepelom in bodo potegnili s svojo vlado. »Cilj, ki ga zasledujemo je v končni fazi zagotoviti takšne ekonomske cene, ki tudi za porabnike ne bi smele biti več sporne«, zagotavlja novi sekretar za javne gospodarske zadeve in vladin podpredsednik Ivan Robnik.

PETERLETU SEM ŽE HOTELA PLAČATI ZA MAŠO, POTEM PA JE VODA ZALILA AVTOMOBILE

Milijon in pol mark sramote

KAROLINA GAJŠEK, vodja poslovne enote Zastava avto, Avtomotor Celje, še danes, po poldrugem mesecu ne zna povedati, kaj se je na tisti usodni dan, ko je njenemu kolektivu voda zalila 131 novih avtomobilov, v resnici dogajalo. Izračunano pa že ima, da so bili avtomobili pred poplavo vredni tri milijone in po poplavi komaj poldrugi milijon nemških mark.

Karolino Gajšek, ki že 26 let dela pri Avtomotorju in je vodja poslovalnice, oziroma nekdanjega tozda, ki je zaposloval 126 delavcev, večina Celjanov ne pozna. Poznajo pa jo tisti, ki so v vrstah čakali na jeklene konjičke ali oni, ki te jeklene konjičke menjujejo kot – srajce. Obojih je veliko število, kajti še danes navzlic krizi avtomobile prodajajo kot – zemlje.

Tudi te, ki so ob nedavni poplavi bili poplavljeni. Po »čiščenju« so kupci planili po njih, kako tudi ne, ko so jih zvečine prodajali po polovični ceni. Tudi reprezentančne cryslerje. Teh je bilo 74, iz fiatovega oziroma zastavinega programa pa 61.

»Vem, kaj vse so ljudje govorili, kako obsojali in me dolžili. Rada pa bi povedala, da naša enota v Celju zaposluje 26 delavcev, od tega nas v Celju živi samo pet,« odgovarja Karolina Gajšek. »Ob treh popoldne sem bila še sama v mestu, živim namreč na Ostrožnem in z mojim pomočnikom ugibala, kaj narediti. Ko sem ob petih popoldne slišala po radiu, da je najhujše mimo sem rekla: »Peterletu bom dala za mašo.« Osem naših je blodilo okrog skladišč, teh je troje, tisto ob hotelu Celeia, zatem pa še dvoje ob tovarni Metka in pokrito skladišče tu. Ko bi naj torej bilo vse mimo, je pridrla voda in nam avtomobile zalila...«

Zakaj avtomobilov nismo

spravili na varno? To se me in me še sprašujejo. Rada bi ponovila, da smo se pripravili na najhujše, čeprav je tehnično nemogoče tolikšno število vozil spraviti z nekega mesta v tako kratkem času na drugi prostor.

Zato naj zdaj končno tudi jaz vprašam, zakaj imamo in plačujemo tisti štab in se točemo, da nas nič ne sme presenetiti?! Pogledajte, ta štab je po moje zato, da v kriznih razmerah sproži za to ustrezne akcije! In v Celju?

Naj mi ta štab pove, koliko direktorjev, koliko ustreznih

služb, koliko ustanov so alarmirali in jih spravili v izredne razmere, da so se lahko sami in z imetjem obvarovali katastrofe! Kaj je ta štab vsa ta leta počel, kje so načrti evakuacij, kje načrti za razmere, kot so bile ob tej katastrofalni poplavi. Kako to, da ni nihče nič ukrenil, ko je vendar že bilo jasno, da iz Savinjske doline prihajajo stoletne vode. Če že niso obvestili občinstva, da bi se ljudje obvarovali pred najhujšim, zakaj niso alarmirali vsaj nas, deset, petnajst direktorjev, ki imamo na ogroženem prostoru skladišča in drugo opremo.

Res je, avtomobili niso bili zavarovani pred poplavo. Šestnajst cryslerjev smo raztovorili šele 31. oktobra, torej prejšnje popoldne in za njih ni bila poravnana niti carina. Nihče ni verjel in prič-

koval, da bo prišlo do poplave takšnih razsežnosti. Ko so naši fantje, ki so motrili na vodo ob skladiščih, uvideli, da je vode vse več, je bilo prepozno, ker se je zgodilo vse skupaj tako hitro, da avtomobilov še odkleniti ni bilo več časa. Povrhu vsega po vseh kriznih načrtih jaz še danes ne vem, kam bi naj vse te in druge avtomobile sploh lahko razvozili...

Voda nam je odnesla vse prihranke, kar smo jih postrgali v minulih letih. Poldrugi milijon mark, vendar to še ni dokončna cena. Prav tako še ne vemo, ali bodo to škodo razmejili, kot so jo drugim. Groza, groza. Povem vam, da si od te nesreče še danes nisem opomogla. Začuda ljudje k sreči te avtomobile kupujejo, saj je res, da so skoraj zastoj...«

Med 141 poplavljenimi avtomobili so bili tudi »plemenski kasači«, cryslerji. 74 po številu, ki so jih prodali za bagatelo in zdaj polnijo žepe preprodajalcem.

Trgovina

VIKY

Vojnik

Vam nudi po zelo ugodnih cenah trenerke za otroke in odrasle, šolske potrebščine, dnevne in tedenske časopise. Vsak mesec akcijska prodaja.
Del. čas: 8.00–11.00 in 13.00–20.00
sobota 8.00–17.00
nedelja 9.00–12.00

**PRIMA
TRGOVINA**

DOBRNA (pri starem zdravilišču)
tel. 770-089
Nudi tekstil, bogato izbiro novoletnih daril in še marsikaj
Odprto od 12.–18. ure
sobota od 10.–16. ure.

DELAVSKA UNIVERZA
CELJE
CANKARJEVA 1

DELAVSKA UNIVERZA CELJE

SPOROČA:

Ni lepšega darila, kot je znanje! Dajte otrokom, prijateljem, znancem pravico do izobraževanja v letu 1991 po letošnjih cenah, tako da kupite DARILNI BON.

Obenem vam Delavska univerza s svojimi predavatelji in sodelavci želi lepe praznike in srečno 1991.

MONTENEGRO EXPRESS

Poslovalnica Celje – tel. 25-133

Ob izteku leta se zahvaljujemo za izkazano zaupanje vsem našim potnikom in dopustnikom, vsem našim strankam in bralcem Nove dobe želimo vesele božične praznike in SREČNO 1991.

Imamo še nekaj prostih mest za novoletne aranžmane:
– Krakow
– Budimpešta

PREDBOŽIČNA REVOLUCIJA NA FRANKOLOVEM

Predsednik proti vsem

Telefoni, voda in ceste bi Frankolovščane skoraj pognali v bojkot plebiscita. Kako dvestotim prošnikom razdeliti šest telefonskih priključkov, da bi bili vsi zadovoljni. Gospodje z občine in pošte na gospodov dan pozabijo na svoje volilce.

Minulo nedeljo, malo po jutranji maši, se je na Frankolovem »zgodilo ljudstvo«. Milana Dečmana, Martina Kračuna, prvi je predsednik, drugi pa podpredsednik, in tajnico KS Cvetko Čretnik, so občani z izrednim zborom krajanov prisilili priti v dvorano gostišča Turist, da skupaj razčistijo neke krajevne račune.

Najprej okrog telefonov. Ko so za delovnega predsednika tega izrednega zboru krajanov izvolili Dušana Se-

go, nekdanjega občinskega uslužbenca, in njegovo delovno predsedstvo z vsemi ovetovateljmi zapisnika vred, se je začelo. Za temperaturo v mrzli dvorani je takoj poskrbel Milan Dečman, sicer avto-prevoznik, predsednik ali župan Frankolovega, kateremu je bila naložena ljuba dolžnost, da je moral opravičiti manjkajoče predstavnike občine in pošte: inženirja Mirka Tomaža Kranjca, predsednika izvršnega sveta, Silvestra Drevenška, člana istega sveta in inženirja Slamnika s pošte.

Takoj na to je bilo slišati vprašanje, če ta gospoda na gospodov dan razen, ko so pred durmi volitve, nimajo časa priti med svoje ovčice. Manjko omenjenih treh gospodov je najbolj občutil prav župan, ker je po njegovem

hrbtu padlo mnogo tistega, kar bi morali dobiti oni z občine, predvsem pa Slamnik s pošte.

Izostanek omenjene trojice je bil sicer opravičen na račun priprav na – plebiscit, vendar to občanov ni odobrovaljilo, padel je celo predlog, da bi naj oni, Frankolovčani plebiscit v nedeljo – bojkotirali...

Kaj je tokrat Frankolovčane spet spravilo v to dvorano? Isto, kot že tolikokrat doslej: telefoni, bazen, voda in ceste. Kot so zbrani končno ugotovili, je med njimi kar dvesto takšnih, ki že leta čakajo in želijo telefon, po zadnjih vesteh pa bi jih naj telefon dobilo samo DESET in še to po izboru župana Dečma-

na. Lahko si je predstavljati razpoloženje krajanov, ki iz leta v leto gledajo, kako po Frankolovem napeljujejo »politične« telefone: zdaj za Šnabla, Založnika, Pelina in Gregorca, pa za Špegliča in gospoda župnika; za ostale pa iz »tehničnih razlogov« telefonov ni bilo. Ne iz centrale v Vojniku, ne iz Celja, razen za one, ki so se nasliliti na – Konjice...

Frankolovčani bi radi v Evropo, v njihovi krajevni skupnosti je več kot trideset obrtnikov in podjetnikov, v njihovi krajevni skupnosti so zaselki, iz katerih morajo občani tudi po več kot pet kilometrov daleč, da bi priključili zdravnika, veterinarja ali vsaj po telefonu vspostavili zvezo z Evropo!

Po dobri poldrugi uri prepiranja o ponovnih kriterijih za pridobitev šestih priključkov, tri so zadržali za javne govorilnice, so končno odprli skrivnostno ovojnico, v kateri bi naj bila imena tistih, za katere bi se naj odločila gospod župan in njegov pomočnik. Toda tudi gospod župan niso kar tako ali pa jim je šlo zgolj naključje v prid: je predsedujoči Dušan Šega ovojnico

odprl, je bil v njej le seznam imen, prošnikov, ki so prošnje za telefone oddali podjetja PTT in le priložena kopija zemljevida s tehničnimi oznakami in tremi predvidenimi vozlišči...

Tako so jo gospod župan s svojim pomočnikom, ki bi naj tajnici prepovedala dajati kakršnekoli izjave o spornih spornih seznamih naročnikov, poceni odnesli celo kožo. Kajti, zdaj so se prisotni lotili ponujene kosti: naj med sabo in znova izberejo šest srečnežev (če odštejemo, da morajo vse in v celoti itak sami plačati) in si nakopati nove zamere ter sovraštvo. Gospodje iz Celja so to premeteno načrtovali in izpeljali.

V resnici je prišlo do prepairov in novih zamer, dasiravno so se lotili demokratične delitve in glasovanja z dvigom rok: odtetali sta pristotnost in večina. Večino pa so predstavljali obrtniki in podjetniki. Toda kljub temu so bile tudi med njimi žrtve, izpadel je oni, ki ima obrt že 17 let, dobil pa ta, ki je nima še niti polne tri mesece, izzvisel je oni, ki ima poleg obrti v hlevu še dvajset glav živine in dobila ona, ki baje nima še

niti obrti ali podjetja prijavitelnegea...

Kot rečeno, so po demokratični poti za vozlišče v Loki določili priključek za Antona Čretnika in javni govorilnici v Rovah in na Rakovi stezi, za vozlišče pri pošti pa za Franca Čretnika, Anico Opetavšek, Nado Fink in Gorkija Smajloviča. Štirje srečneži, ki bodo dobili telefone z vozlišča pri vrtcu so Karli Škoflek, Mara Romih, Ivan Vezenshek in Darja Črepinšek. Pozorni bralec bo ugotovil, da je izbranih več, kot smo mi najavili in res je tako. S tem, da so nesrečno družino Silva Kralja odrinili na priključek, ki že vodi mimo njegove hiše...

Na dlani je, da odgovorni v celjskem PTT podjetju vodijo in igrajo kaj sumljivo in skrajno neodgovorno igro s svojimi naročniki-plačniki in s tem povzročajo nezadovoljstvo, ki se razliva tudi po drugih. Ono, o bazenu, o denarju, ki je bil namenjen, vgrajen ali zapravljen, pa je že druga zgodba. Kot tudi ono o pijavkah in žabah v vodovodu in 700 m ceste med Rov do Črešnjice.

NOVA DOBA

VELIKI RADIJSKI BAZAR

Radio Šmarje pri Jelšah

93,7 MHz

AVTOTEHNIKA

Bežigradska ul. 13
63000 CELJE
telefon: (063) h. c. 37-131
direktor: 00 37-730
pomočnik direktorja: 00 38-860
faks: 33-804
telex: 0631 38-725

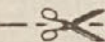
SODELUJTE V DECEMBRSKI AKCIJI!

Odgovorite na vprašanja pokroviteljev in vsak dan poslušajte spored Radia Šmarje. Kupon z odgovori izrežite, napišite nanj svoj popolni naslov in ga čimprej pošljite na:

Uredništvo Radio Šmarje, 63240 Šmarje pri Jelšah

Na ta način boste sodelovali v velikem nagradnem žrebanju, ki bo 27. decembra ob 19. uri v Kulturnem domu Šmarje pri Jelšah z neposrednim radijskim prenosom.

NAGRADE: osebni avtomobil, plinski kotel za centralno ogrevanje, predsoba, barvni TV sprejemnik, 7-dnevno letovanje na morju, vikend paketi, bančni depozit v višini 5.000,00 din, keramika, avtomobilske gume, 10 kg hlebec Gauda sira, popusti pri nakupu različnega blaga in še sto drugih nagrad.

AVTOTEHNIKA Naštej 3 prevozna sredstva (tudi brez lastnega pogona), ki jih prodajajo poleg osebnih avtomobilov.

CIBI Štore, Naštej vsaj 3 osnovne dejavnosti podjetja CIBI iz Prožinske vasi 6 pri Štorah

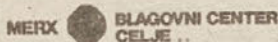

MEŠIČ LEVEC, Mešičev butik MONI je odprt na nadmorski višini cca. 1.500 metrov. Kje je to?

MEŠIČ d.o.o. TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO
Levec 36, 61301 Ptuj, Tel.: 06/32-100, Fax: 06/32-100

SLOVENIJALES – Lesni in gradbeni material Celje, Medlog 18
Naštej 3 prodajne skupine Slovenijalesa iz Celja, Medlog 18

MERX Blagovni center Celje Naštej vsaj 3 okuse ASANA čajev

MAXIMARKET – Blagovnica Zreče Vpišite nedeljski delovni čas Blagovnice Zreče v decembru

ime priimek

naslov

Gospoda Milan Dečman in Martin Kračun, župan in podžupan na Frankolovem sta si nekoliko po svoje razlagala demokracijo in zato povzročila še več vroče krvi in nezaupanja v novo vlado, njeno pravičnost in poštenost.

Razprava na razpravo, deset, dvajset let premlevanja o isti stvari, o istih problemih in krivicah Frankolovčane upravičeno spravlja v obup in jim utrjuje prepričanje, da so na dejanskem obrobju celjske občine.

RES JE...

— da je Anton Rojec prvi predsednik občinske skupščine na Slovenskem po vojni, ki je dobil ovratnico (župansko namreč).

— da vodilni v slovenskem jedrskem lobiju še vedno zagovarjajo atomske centrale. Prav bi bilo, če bi si obvezno ogledali posledice v Černobilu in okolici. Takrat bi jim bilo menda jasno, da takšna katastrofa pomeni lahko konec slovenskega naroda in Hrvaško brez Zagreba kot glavnega mesta.

— da naša JLA, ki je vse manj naša, še naprej navezuje tesne stike z vojsko SZ. Prav bi bilo, če bi zvezno skupščino seznanili, kaj se dogovarjajo. Kaj lepega najbrž ne, saj tako Gorbačov kot Jovič, zlasti pa še Kadjičević, uporabljajo enake grožnje.

— da je 1.000 in več Srbov in Črnogorcev podpisalo zahtevo za lastno šolo v Celju, oziroma so na spisku tistih, ki šolo zahtevajo. Med njimi je tudi bivši rokometni olimpijec Vlado Bojovič, ki ima v Celju dobro idočo trgovino. Bo treba v njegovi trgovini govoriti srbohrvaško?

— da je dr. Aleš Demšar, podpredsednik skupščine občine Celje zaupal kako so v bolnišnici zdaj žrtve druge poplave. Ker so bili doslej navajeni samo na dotok denarja iz tega ali onega vira, da so si popravljali plače, jih je po poplavi dotok denarja povsem dotolkel. Enostavno ne vedo, kako in komu ga razdeliti.

— da so v Gorenju Elektriki v petek štrajkali, pa ni v javnosti o tem nič pricurljalo. Štrajk je bil dobro organiziran, trajal pa je štiri ure. Ob tem v Gorenju delavcem še vedno in vsak mesec plače zagotavljajo tako, da denar privlečejo iz tujine, dajo delavcem tudi delnice, delavci pa še nič ne vedo, kakšne naj bi bile obresti nanje in kdaj jih bodo lahko vnovčili.

— da je Agan Kadušić, znani in preglasni nasilnik, posilil ljubitelj žensk, med zaslišanjem pri preiskovalnem sodniku v Celju zamenjal okno za vrata in — izhlapel. Verjeli ali ne, noben policaj ni skozi okno skočil za njim. Dekleta pozor, otipać je spet med vami.

— da je celjski župan Anton Rojec na sobotnem srečanju županov v mikrofon in javno dejal, da ima Celje zato takšne dobre gospodarske vlečne konje kot na primer Emo, Železar, Metka, Toper in tako naprej zato, ker smo blizu hrvaške meje.

— da se je lokalno novinarstvo o Konusovih težavah razpisalo šele potem, ko so vik in kritik zagnali Konusovci sami. Poprej je to isto novinarstvo pisalo o krasnih krpah za brisanje, spoštovanju informatike in znanja in podobnem. Pač še ena žrtev slovenske gospodarske nepolitike.

— da sta lani ob tem času regijske novinarje v Slovenskih Konjicah gostila direktor Konusa Pokorn in direktor Merxa Ban. Pokornu je takrat napol v šali uslo, da se zna zgoditi, da bodo prihodnje leto — torej letos — morali novinarji gostiti njiju. Bil je precej blizu...

VELENJSKEMU ŽUPANU SE JE KOLCNILO

Niti šolnik, niti kmet

Res se Pankracu Semečniku kolca, pa ne za lepimi starimi časi, ko je še bil »čelnik« občinske stranke dežnikarjev; in tudi zaradi tega ne, ker ga Zelena Velenja venomer bockajo naj odstopi in prepusti županovanje sposobnejšemu od njega. Zdaj, ko so v Velenju izvolili sredinsko koalicijsko vlado, se mu slabo piše.

Hudo nerodno bo, če bo županu vendarle spodrsnilo. »Za Božjo voljo, kam bo pa revček šel?«, tarnajo njegovi strankarski pajdaši, ki ga glede njegovih delovnih (ne)navad dobro poznajo. Za poučevanje na osnovni šoli ni več sposoben, ker ga je povozila demokracija, ki je ni v vajen. Ravnatelj šole tudi ne more znova postati, ker se je vražje zameril svojim nekdanjim kolegom in obenem vesoljni velenjski šolski raji, ker jih je pred nedavnim izpred svoje pisarne odgnal, ko so se želeli z njim pogovoriti o gmotnih težavah šolstva. »Naj se mi poprej najavijo,« je gromko zarobantil in jih ni sprejel. Sedaj mu ostane še kmetovanje, ker je podedoval lep košček poljan in travnikov v bližnji Ponkvi. Ne da ne bi umel kmetovati, še kako urno mu gre kmečko delo od rok. In kako po domače zadiši po skupščinskih hodnikih, kadar se vrne nezaj v pisarno, ker je pač moral med uradovanjem v hlevu in okrog njega postoriti še najnujneje. Ljudje, bodimo pametni! Kdo bi na njegovem mestu odvrnil na mesec 20 tisočakov, kolikor jih dobi kot prvi mož v občini, in kdo bi navsezadnje pustil vnevar donosno kmečko delo (v socializmu smo temu rekli »siva ekonomija«)? Ničče. Pa tudi on ne.

Županu Semečniku se je najbolj kolcnilo ob zadnji zakulisni novici, da nameravajo demoscvi resno prevzeti poleg vladnih še posvetne in oblastne vajeti. Menda so iz naftalina privlekli njegovega predsedniškega nasprotnika dr. Bogdana Meniha, zdravnika iz Šoštanj, pardon iz Topolšice, in ga znova prepričujejo, da je za predsedniško funkcijo najprimernejši in zelo brhek. Gospod Menih najbrž tudi sam ne more preboleti (čeprav je zdravnik, se še ni pozdravil), da ga je Semečnik porazil samo z dvema glasovoma več. Demoscvi voditelji, da ne bomo objavljeni dezinformacije — ne oni iz Ljubljane, ampak velenjski — dr. Meniha nagovarjajo in objuljali, da ne bo zastoj.

Kaj neki so zdravniku potrebne obljube, kajti v ordinaciji pogostokrat sliši: »Saj ne bo zastoj, gospod doktor.«

Vesele božiletne in srečne novožične praznike!

Nekega svetega večera...

To je zgodba o človeški misli, o stvaritvi, o pesmi, ki je obkrožila svet. Nekateri so ji rekli razodetje, drugi so jo poimenovali čudež. Zdi se kot pravljica, a vendar je resnična zgodba.

Cerkvice v Oberndorfu pri Salzburgu, kjer je zgodba nastala, ni več. Odnosila je vo vodna ujma. Od leta 1937 stoji na njenem mestu nova, baročna kapela. K njej se vsako leto o Božiču zgrinjajo množice, da bi počastile kraj rojstva pesmi, ki je v svetlosti združila narode tostran in onstran širnih meja, jih navdihnili z blago mislijo in oplemenitila za dobroto.

Stoletje in dvajset let prej je tam stala cerkva, skromna in ponižna v svoji bogoslužnosti. Pisalo se je leto 1818 in bil je predbožični dan. Franc Ksaver Gruber je imel še delo: moral je uglasbiti verzve svojega prijatelja Josefa Mohra: Ewige Nacht, Heilige Nacht... Pesem so tiste noči imeli zapeti v domači cerkvi. Gruber se ni ne dotleje ne poslej nesmrtno proslavil z nobenim svojim delom. Bil je skladatelj za domačo rabo, brez velikih ambicij in brez velikih del.

Tudi tistega dne ni nameraval ustvariti kaj več kot prijetno skladbico za sveto noč. Čas ga je priganjal. Nenamodoma mu je skozi misel šinila melodija... Sveta noč, blažena noč... Bilo je, kot da bi ga »enkrat Bog potegnil za jezik«, kot je zapisal Karl Heinz Waggerl.

Bil je mrzel večer. V oberndorfsko cerkveno so šepetaje vstopali ljudje. Na nesrečo so se prav v tistem času pokvarile cerkvene orgle. Od nekd

so prinesli kitaro... in potem je pod obokani strop vzlazela pesem: Ewige Nacht, Heilige Nacht... vse že spi...

Človeštvo je dobilo še eno himno.

Sveta noč

Znamo Franz Gruber

Sve - to noč, bla - ženo noč, vse že spi, sve - to noč, bla - ženo noč, spi - šarimo, sve - to noč, bla - ženo noč, spi - šarimo.
 Je pol - noč, le De - vi - ce, o Jo - zef - tu, nam spo - vodi, De - us - si - tu, se - vo - led, on - ge - lji, Go - spo - do - st - ve,
 v hlev - cu ver - je - De - se - ce nam, spo - vodi, De - us - si - tu, grel - si sem - ti, ni - staro - ti, Ro - je - j, in - ten - mir - lju - de - me, za - volji - jen - le, što - ve - čič - ni si - ce.
 ko, spo - vodi, De - us - si - tu, mi, spo - vodi, De - us - si - tu, mi, spo - vodi, De - us - si - tu, mi, spo - vodi, De - us - si - tu, mi.

Šmarski župan sesul Bulca

Od sreče in zadovoljstva povsem prežeti Franc Potočnik, gospod župan šmarski, je komaj dočakal, da je bil protokol ob otvoritvi term v Atomskih toplicah mimo, da so televiziji Slovincem pokazali izkoristek enkratno priročnost, da Marku Bulcu, sinu nekdanjega predsednika Gospodarske zbornice, sicer novinarju in očetu »turističnega Nagelja« v brk pove, kaj si misli o...

Najprej o tovarišu doktorju Marijani Rožiču, trenutno spet predsedniku vendar zdaj le Turistične zveze. Nato o gospodu Marku Bulcu samem. To pa zato, ker nihče od rdečega omizja ni poznal dunajske šole in olike, po kateri je vsako oné, ki konča fakulteto, »avtomatski« gospa in nikakor gospodična, kot bi bilo topogledno vedeti in kar vsi poslanci šmarske skupščine po njegovi zaslugi vedo.

Vnela se je živahna razprava na akademski ravni, dokler ni vmes posegel sam gospod z metuljčkom, minister Ingo Paš, s svojimi telesnimi spremljevalkami in razpravljajca — razdvojl. To z vsó odgovornostjo tudi pod zaprirego trdim, saj je bil naš poročevalec teh vročih dogodkov priča. Zatorej ni res, da bi gospod župan Potočnik butnil Bulca raz pod ali gospod Bulc fuknil župana na marmor, kot se to na Kozjanškem spodobi. Po razpravi je ena stran krenila domov, druga pa ojačana z nežnim spolom prve strani gola v — bazen.

3. e razred je izdal svoje glasilo pod naslovom Prazna stran. Ob vprašanju, zakaj niso kritizirali profesorjev, nam je urednica dejala, da bodo to storili v naslednji številki, saj ji je to dovolil sam ravnatelj Gimnazije Jože Zupančič. Če sami ne bi uspelo zbrati dovolj prispevkov, ji bo na pomoč prišlo čisto ravnatelj in skupaj bosta tepla.

HUMORESKA

Samo da nismo ob glavico

Glavni direktor Hasan, ki so mu rekli tudi mister Dolar, je zjutraj prišel v pisarno, si pomel roke in sedel.

Segel je po velikanskem rokovniku in ga začel listati. Bral je: »Za vsako ceno izterjati posojilo Elanu. Osebo se angažira glavni, ki odpotuje tja in se dogovori z direktorjem Elana o vračilu dolga.« Obrnil je nekaj listov in prebral: »Elan objubil, da izplača prvo tranšo v višini 10 milijonov dinarjev. Do kdaj, še ne ve. Prosi za razumevanje in potrpljenje.« Spet je polistal in bral: »Delavski svet zahteva odgovor, kdaj bo Elan poravnal prvo tranšo. V Begunje odpotuje komercialni in ostane tam tako dolgo, dokler ne dobi denarja. Vtraja do konca.«

»In tu.« je na glas rekel Hasan: »Komercialni je teden dni preživel v Begunjah. Ni užival dopusta, kot trdi, saj je imel težke pogovore. Brez uspeha. Elan je ponudil jahto. Ne sprejme ponudbe, ker jahte ne potrebujemo. Če ponudi jadrarno letalo, se sprejme in proda.« Obral je liste: »V Elan mora glavni direktor. Aljančiča naj prepriča, da podjetje nujno potrebuje denar. Čakal tri dni v zasedi kot v partizanih. Samo izvedel, da Aljančiča ni več tu. Odšel praznih rok.«

»Ej, Hasan, Hasan, kako si mogel biti tako nepreviden in naiven? Kako te je tako zaneslo?« je rekel direktor. »Lej tu, kaj so sporočili iz Elana: »Poravnava dolga do nadaljnega ni možna. Smo popolnoma blokirani. Z razumevanjem potrpite, ostanite v poslovnih odnosih s svetovno znano firmo.«

»Benti jarca!« je zaklel Hasan.

»Pokličem Jarca?« je skozi priprta vrata vprašala tajnica. »Kakšnega Jarca? Rekel sem, benti jarca, ker smo izgubili ves denar pri Elanu. Tu jasno piše: »Časopisi poročajo, da ima Elan več kot štiri sto milijonov mark dolgov in desetine upnikov. Ja, čaka, kaj pa obresti? Te smo vendar dobili?« se je Hasan udaril po čelu in lepo pogledal tajnico. »Torej smo izgubili samo glavnico, samo tistih štirideset milijonov, a?«

»Samo da nismo ob glavico,« se je nasmehnila tajnica.

Zbogom inženir

Nadvse uspešno in učinkovito celjsko Komunalno je zapustil zadnji, edini inženir. Pri Komunalni si zdaj od sreče manj dvakrat roke: masa za osebne dohodke se jim je znatno povečala, petdeset tehnikov in tehničnih risarjev skupaj z uradnicami pa se bori za izpraznjeno mesto.

Direktor Komunalne si je tudi oddahnil. Inženir, ne boji ga treba je bil res inženir, vendar se je vtkoval v vsako strokovno zadevo in tako bil »moteča osebnost«. Odslej po končno toliko pričakovani mir.

FOTOREPORTAŽA

Kako sem zašel na to stran

NI RES...

— da bi nova vlada pod Sv. Rokom želela zamenjati vsaj del ekipe pri radiu. Ne, gospod župan in vlada samo želijo, da bi jim pri radiu omogočili nastopiti in svojemu občinstvu, predvsem pa drugim medijem povedati pravo in edino resnico o — njih.

— da je Anton Rojec, župan celjski skical vse slovenske župane v Celje zato, da bi mu na razstavi unikatnega nakita pomagali izbirati kosčke za njegovo zlato lento. Pred tem bi se naj pogovarjali o oceptivni.

— da je oštir ob cesti med Velenjem in Šoštanjem, malo naprej od svetovno znanega gostišča »Pri veseli trugi«, odprl javno hišo. To ni javna hiša ampak je javno to, kaj se tam lahko dela.

— da bi se liberalci v Šmarju pri Jelšah zdaj dogovarjali, kako nežno, neboleče in čim manj opazno umakniti svojega kandidata in zdaj predsednika izvršnega sveta Marjana Aralica s komaj izborjenega položaja. Nasprotnike bo Aralica dotolkel s svojimi dosedanjimi uspehi.

— da bi svetovno znani mojster in slikar profesor (po g. D. Medvedu) Jure Cekuta plačal izvajalec gradbenih del po dograditvi svoje edinstvene rezidence. Oni bi mu naj bili hvaležni, da jim je sploh dovolil graditi.

— da bi naj dr. Rudi Čajevec po poplavi v celjski bolnišnici enako brezveznim delavcem rekel: »To bacaj!« On je rekel: »I ovo sranje bacaj!« in pokazal na arhiv.

— da bi naj v četrtek v Slovenskem ljudskem gledališču po prejemu bakšisa za minul mesec igralci začeli štrajkati. Gospod Borut Alujevič, pravnik in igralec ter ravnatelj gledališča, ki je bil tisti trenutek med najboljšimi demokrati v Narodnem domu: »To je čista laž! Napili so se od zadovoljstva pa jim ni za delo...«

— da je Ines Drame profesorica na Fakulteti za sociologijo, politične vede in novinarstvo. Ona je študentka prvega dela te svetovno znane tovarne robotekov in zato živi v prepričanju, da je že profesorica, ki zna tudi kaj, razen analiz — napisati.

— da naj bi se 26. decembra nekje na Celjskem sestel preizkušen team ljudi, ki ogrožajo predsedniška koncena Gorenje. Gre za nekaj povsem drugega...

— da se nič zanimivega ne dogaja. V Celju in Ljubljani, naprimer, poteka velika detektivska hajka o tem, od kod je Nova doba dobila nekatere dokumente, ki jih je objavila. Kaj bo šele, ko objavimo še bolj sporne.

— da Igor Bavarčar povsem resno misli, da je v JLA dovolj mladih, treznih oficirjev, ki si avanturo nad Slovenijo ne bodo privoščili. Veliki podjetnik in minister le samega sebe tolaži.

— da bo jutri vse boljše. Morda pojutrišnjem.

POPOLDNE PRI ZAKONCIH ČEHOVIN

Dom, poln plemenite umetnosti

Stanovanje v pritličju velike hiše na Cesti na Dobrovo 21 v Celju je ob pol štirih popoldne že mračno. Iz od mraka zmeščane podobe starinskega pohištva in nešteti, lastnikoma ljubih drobnarij, razstavljenih po stenah in policah, odseva v prostor prijetna domačnost. S štedilnika v kotu diši jasminov čaj, na mizi je adventni venec, med šipami okenskih kril vise slamnate, božične zvezde.

To je zdaj svet Bogomila in Margit Čehovin. Nekoč pa je bil njun svet mnogo bolj prostran. Nekaj te prostranosti, nekaj svetovljanstva, ki sta ga skusila v življenju, sta skrila tudi v ta, svoj prostorček, v prijazni dom, kjer preživljata jesen svojega življenja.

Bogomil je Trboveljčan. A ni dolgo poganjal svojih zasavskih korenin. Ko se je zapisal glasbi – v rudarski družini so bili vsi po malem godbeniki – ga je pot vodila najprej v Ljubljano.

»Rudarski kruh je trd, najtrši. Starši so vedno želeli, da bi otroci lažje hodili skozi življenje,« razpreda svoje spomine Bogomil Čehovin. »Sicer pa – zdi se mi, da usoda kar nekam potisne človeka in ta potem tam ostane.«

Njega je potisnila v svet glasbe.

»Učil sem se violino. V Ljubljani sem videl učenca, ki je nosil neko veliko glasbilo. Vprašal sem, kaj je to. Tako sem spoznal violončelo.«

Violončelo, čelo je postalo. Bogomilova usoda in pot; njegova ljubezen in kruh.

S čelom in glasbeno diplomom v žepu je prekriziral Jugoslavijo: Ljubljana, Ptuj, Beograd, Zagreb, Reka, Skopje... glasbene šole, učne ure in simfončni orkestri.

»Začel sem v odličnem orkestru, pri beograjskih simfonikih, potem sem se selil v slabše. Pomanjkanje glasbenikov je bilo takrat veliko. V orkestrih so bili tudi ljudje, ki so znali le za silo igrati. Rekel sem, ko boste naštudirali program, pridem zraven, vadil bom doma. Če bom v redu, me lahko naženete. Podpišem. Nikjer me niso podili.«

Navsezadnje ga je zamikala tujina. Njegova viza je bilo znanje. Z njim se ni bilo težko prebiti. Sredi šestdesetih let se je znašel v Nemčiji. Nürnberg, Köln, Ulm. Poučeval je in igral. Poučeval za kruh in igral za užitek. Ko je šel zvečer, po napornih šolskih urah igral

v orkester, si je rekel: »Oh, hvala bogu, zdaj imam teater, zdaj si malo odpočijem.«

Kljub temu bi tudi danes, pri 76 dobro skritih letih, še učil. Ko se je pred slabim desetletjem vrnil v Celje, je hotel poučevati, a so ga povsod hladno sprejeli. Ni vztrajal, ponos mu ni dal, da bi se ponujal. Tega še danes ne razume: veliko svojega bogatega znanja in izkušenj bi lahko razdal.

»Ni umetnost poučevati dobrega nadarjenega učenca. Čeprav, veste – nadarjenost – to je tako vprašljiv, tako raztegljiv pojem. Krivično je, če nekomu, ki ima voljo, nima pa – po naših merilih – dovolj talenta – ne damo priložnosti. V tem vidim neke vrste egoizem pedagogov, ki hočejo skozi nadarjenega učenca uveljaviti tudi svoje dobro ime.«

Tako niza svoje misli Bogomil Čehovin. Mnogo kritičnih osti je v njih. Nabrusile so jih izkušnje, življenje v svetu, kjer veljata samo znanje in delo.

»Nikjer v tujini me niso spraševali kdo sem, temveč kaj znan. Ko so spoznali, kaj človek zmora in zna, so ga povsod sprejeli za sebi enakega, ne gleda na prepričanje ali poreklo.«

Toliko težje prenaša nacionalizem in šovinizem v domovini.

»Povsod sem spoznal odlične ljudi: v Beogradu, na Reki, v Skopju. Srbi so najbolj gostoljuben narod, kar sem jih srečal. Zakaj naj bi zdaj o njih mislil drugače?«

Medtem ko je Bogomil pripovedoval, je Margit postregla z domač pecivom in nahnala štirinožnega ljubljence, kodrastega mešanca Draga. Zdj spet prisede k omizju. Margit je Švicarka. Med slovenske besede se včasih še prikrađa kakšna nemška.

»V moji domovini imamo že 700 let demokracije pa imamo še vedno probleme. Zakaj pa ne, saj to je povsem normalno. Rešujemo pa jih razumno, z dialogom. Tako bi jih morali rešiti tudi v Sloveniji, v Jugoslaviji.«

Margit je v duši umetnica, izšolana slikarka in pevska. A vendar si ni služila kruha niti s slikanjem, niti s petjem. Opravljala je razna druga dela. Slikala in pejala je v prostem času. Tudi ona je šla za kruhom v tujino. V Nemčiji je spoznala svojega moža.

O njej bolj kot besede, govori domače štiri stene, polne njenih slik: cvetličnih tihožitij, otožnih krajih... v kotu je glinasti kipec Ma-

rije z detetom, tudi božične zvezde med okni so njeno delo. Prihodnji teden bo postavila jaslice iz ljubkih, domiselnih, doma narejenih figuric. Njena izdelka sta tudi izrezljani omarici, pripeti v kot sobe... zlate roke... zdaj brskajo po beležnici s številnimi skicami, bežnimi vtisi s sprehodov, izletov...

»Prepoznate tole hišo? Narisala sem jo, ko sem čakala na moža v čakalnici pri zobozdravniku. Stala je v Aškerčevi ulici. Nekaj dni kasneje so jo podrli... Naključje!«

Naključje, usoda. Kot je bila morda usoda, da ni postala slavna pevka. Doštudirala je v Salzburgu na Mozarteumu. Njen glas, so rekli, je bil najbolj primeren za cerkveno glasbo. A morala je negovati bolno mamo in opustiti misel na solistično kariero. Pela pa je pri zborih, vedno kot solistka.

»Imam še eno veliko željo. Da bi enkrat ob Božiču v prelepi celjski cerkvi Sv. Duha zapela Sveto noč v originalnem jeziku.«

Morda pa se ji ta želja, njej, Margit, vendarle uresniči. Morda je ne bodo kar odslovili in pozabili, kot so Bogomila, ko je želel skupaj s kakšnim celjskim orkestrom pripraviti dobrodelni koncert. A tudi on še ni opustil vseh misli na te svoje načrte. Čeprav je v njegovem glasu nakaj grenkobe, ko pravi: »Moja deviza je, živi v majhnem in

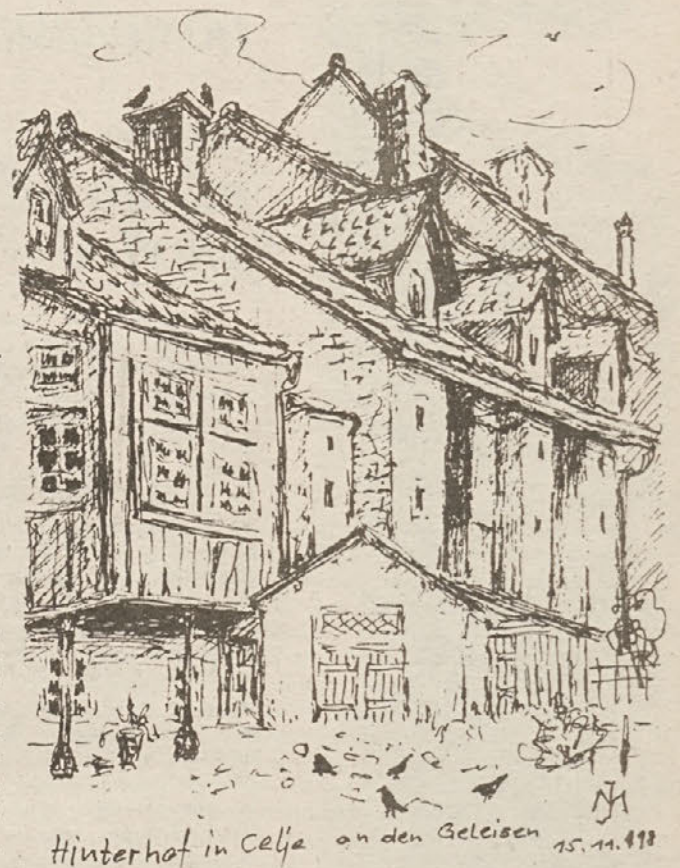
delaj v velikem mestu. Za umetnike to še posebej velja, saj v majhnem mestu zanje sploh ni dovolj publike in Celje je komajda kaj več kot velika vas.«

Spomni se polnih dvoran, ki so ploskale »njegovemu« orkestru. V Celju so tudi koncerti najboljših umetnikov največkrat slabo obiskani. Bogomil včasih pomišlja, ali je bilo prav da je prišel v Celje. Po upokojitvi je v Nemčiji še poučeval.

Vendar so bile vožnje iz kraja v kraj zanj prenaporne. Sklenil je, da se vrne v domovino. V Celju je bil že prej kupil stanovanje. Za očeta, ki so ga po sedemdesetih letih dela v trboveljskem rudniku vrgli iz stanovanja, za starše. Tu je zdaj zase in za svojo Margit našel koticček za mirno, drugačno življenje, daleč od odreskih desk. Koticček, ki ga še vedno polni ustvarjalno življenje, plemenita umetnost.

Ko zaprem vrata tega prijaznega doma za sabo, bo Bogomil Čehovin nemara spet vzel svoj violončelo in v njegovem objemu spočete melodije bodo pregnale razočaranja in skrb in vsakdanjost. Še vedno preživljata skupaj nekaj ur na dan: on in njegov čelo.

Margit pa bo gotovo spet vzela v roke čopič, ki ga je odložila ob mojem prihodu. Njene božične voščilnice bodo tudi letos nekaj posebnega: pravi, majhni, uni-katni akvareli.

Hinterhof in Celje an den Geleisen 15.11.1988

Iz skicirke Margit Čehovin: risba hiše v Aškerčevi ulici, ki je danes ni več. Nastala je, ko je Margit pri zobozdravniku čakala na moža.

Glasba, umetnost – tako pomirjujoča, polna sprostitve in nekega svetlega občutja. Violončelo in Bogomil sta najzvestejša prijatelja.

Bogomil in Margit Čehovin: nasmeš med drobnimi spominki, zbranimi po svetu ali izdelanimi doma. Vsak zase nosi drugačno zgodbo, drugačen spomin na življenje, ki sta ga živela nekoč, drugje.

MUZIKA JE BIZNIS

»Če mikrovalovna pečica deluje na principu radijskih valov, zakaj potem ne more skuhati jajca na svojem Hi-Fi ju?«, se v zadnji seriji časopisnih reklam za Sonyjev mini Hi-Fi komplet sprašuje Lenny Henry... Vse več izdelovalcev vrhunske Hi-Fi opreme se loteva reklamiranja svojih izdelkov na način, ki naj bi po eni strani enostavno prikazal vse možnosti njihovih geplov, po drugi pa tako potrošnikom iz kosti pregnal prastrah pred zakompliciranostjo upravljanja z njimi.

Oprema za reprodukcijo zvoka z različnih nosilcev, predvsem s CD plošče in DAT kasete, se izpopolnjuje in počasi spet humanizira. Če so bili prvi CD playerji le enostavni in direktni prevajalci digitalnega zapisa v audio signal (in je bil zvok zato nekako sintetičen, kot so se pritoževali ljubitelji glasbe), je nova generacija CD reproduktorjev bolj prijazna in zveni bolj naravno našim ušesom. Finta je v tem, da je pač treba služiti naprej in da si bomo počasi vsi, ki smo CD playerje že nabavili, kupili raje nove. Saj smo jih med prvimi kupili prav ljubitelji glasbe, ki smo se pritoževali nad »digitalnostjo« zvoka. Zdaj se lahko ugriznemo v jezik ali pa kakšnemu JVC-ju spet odrinemo v vrsti v banki težko kupljenih 800 mark.

Omenjeni Lenny Henry v reklamni za Sony takole hvali sistem z oznako MHC 5500: »... Povem vam, ta naprava je spravila razvpiti švicarski vojaški nož na nivo navadne palice. V njej je nekaj, čemur se reče Digital Signal Processing (zveni kot stvar, ki bi jo moral imeti v spalnici Darth Vader). Sposobna je v vaši dnevni sobi ustvari zvok štadijona ali pa jazz kluba. Kakor izberete. V navodilih piše, da naprava to doseže s pomočjo parametričnega equalizerja in analizatorja spektra, pa to ne drži. Jaz to opravi s pritiskom na gumb. Najbolj nenavadno na zadevi pa je, čeprav je velika kot kakšna mavricijska znamka, da zveni briljantno in glasno. Res glasno. Sosedje lahko motite tudi, če so na dopustu. Edina stvar, ki je s tem Hi-Fijem ne morem narediti, je, da bi na njem spekel pomfri. Mogoče bom fantom pri Sonnyju malo potelefoniral...«

FRED FACT in prijatelji

Paul Simon: Še ena komercialna

Peter Gabriel: dajmo služiti

LESTVE LP

ZA IZBIRČNE

1. CHET ARKINS AND MARK KNOPFLER – Neck And Neck
2. HAPPY MONDAYS – Pills'n' Thrills And Bellyaches
3. BRIAN ENO AND JOHN CALE – Wrong Way Up
4. SOKOLI – Marija pomagaj (Helidon)
5. PAUL SIMON – the Rhythm Of The Saints (Jugoton)
6. VAUGHAN BROTHERS – Family Style
7. THE CURE – Mixed Up
8. PETER GABRIEL – Shaking The Tree – Twelve Golden Greats
9. RAZLIČNI – Red Hot And Blue (Jugoton)
10. POISON – Flesh And Blood

Madona: Evo vam!

ZA POTROŠNIKE

1. MADONNA – the Immaculate Collection
2. ELTON JOHN – The Very Best Of Elton John
3. JIMMY SOMMER-

Jimmy Somerville: sem lep mlad fant ...

Pet Shop Boys: še profil, prosim

VILLE – The Singles Collection 1984/1990

4. WHITNEY HOUSTON – I'm Your Baby Tonight
5. KYLIE MINOGUE – Rhythm Of Love
6. PET SHOP BOYS – Behaviour
7. GEORGE MICHAEL – Listen Without Prejudice
8. VANILLA ICE – To The Extreme
9. THE BEAUTIFUL SOUTH – Choke
10. RAZLIČNI – Now That's What I Call Music Volume 18

ZA VEDNO Z NAMI

- LIONEL RICHIE – Say You Say Me
Pred 10 leti
THE BOOTOWN RATS – Banana Republic
SPANDAU BALLET – To Cut A Long Story Short
Pred 15 leti
CHUBBY CHECKER – Let's Twist Again / The Twist
Pred 20 leti
MCGUINNES FLINT – When I'm Dead And Gone
Pred 25 leti
THE BEATLES – Day Tripper / We Can Work It Out

KONCERTI

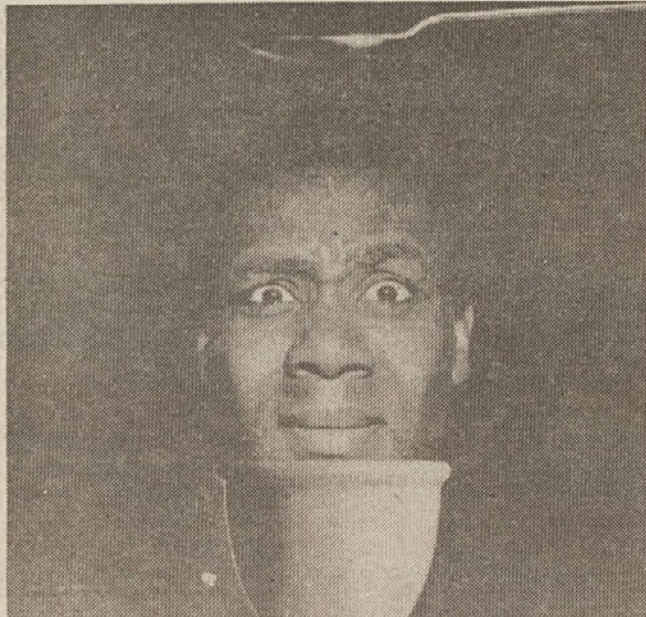
OKTOBER 1864 – K4, Ljubljana, 20. 12.
NEW SWING QUARTET, NEW SWING SINGERS – Gallusova dvorana, Ljubljana, 24. 12.

Orpheum v Gradcu: zvoki za angelčke

Sonntag 23.12. 19.00 Uhr

Weihnachtskonzert
Rock
Pop
Jazz
etc.

Let's spend the night together

Skuhalo mi je glavo

GLASBENI VIDEO

- LAŽJA VARIANTA
1. CLIFF RICHARD – From A Distance
2. MADONNA – The Immaculate Collection
3. MC HAMMER – Hammer Time
4. LISA STANSFIELD – All Around TheWorld Live
5. TINA TURNER – Foreign Affair

REKLI SO

Margaret Thatcher: o meni se govori

ANDY COX, FINE YOUNG CANNIBALS, ob odhodu Margaret Thatcher: »Škoda, da stare čarovnice ni več na oblasti. Zнала se je fino oblačiti, bila je prijazna do živalci, in, kakor slišim,

Sinead O'Connor: samaritanka

odlična v postelji. Res škoda...«

SINEAD O'CONNOR: »Potem, ko je Frank Sinatra izjavil, da bi me najraje brnil v rit, sem morala peti v Cincinnatiju in slučajno sva bila v istem hotelu. Pomišlila sem, da me lahko napade v liftu. Kaj bi lahko naredila? Ne morem na gobec takšnega starčka...«

GARRY GLITTER na vprašanje SIMONA BATESA: »Kdaj si prvič ugotovil, da imaš težave s pijačo? Ko sem bil prvič na tleh in se nisem mogel dva tedna pobrati!«

KAVA OB MUZIKI

1. FLOYD BAR – Šalek, Velenje
2. – 5. po štirih tednih so odpadli tudi že uvrščeni. Očitno imajo dovolj zaslužka na špricarjih.

Lastnikom lokalov priporočamo iskanje takole sestavljene kasete (ne bodo je našli):

1. HINDU LOVE GODS – Raspberry Beret
2. DEE-LITE – Power Of Love
3. ASHLEY AND JACKSON – Solid Gold
4. 808 STATE – Cubik
5. A HOMEBOY, A HIPPIY AND A FUNKY DREDD – Total Confusion
6. STEREO MC's – Elevate My Mind
7. THE SANDKINGS – Earthwheel
8. A CERTAIN RATIO – SHACK Up Man
9. HAPPY MONDAYS – Kinky Afro
10. RENEGADE SOUNDWAVE – Thender II

Hindu Love Gods: jaz sem Warren Zevon

KNJIGE

Naša Jana spet v Celju

PIVO OB MUZIKI

KLJUB Celje:
TOREK: Jazz jazzie paradise ali Country KLJUB
SREDA: X Years Ago Back To The 50's, 60's and 70's
ČETRTEK: News And Records
PETEK: Koncert ali muzika s plošč
SOBOTA: Plesni večer

TREND

1. Biti tiho in obdržati službo
2. Prebiti božični večer v krogu družine, potem pa do silvestrovega preganjati šole proste lastne otroke iz bifejev

TV

HTV 1, Kapetan grom in vojaki prihodnosti, nanizanka: Hrvaška oblast narod vsaj

TV: le glejte

malo poučuje, naša pa nič. Glejte in se še sami kaj naučite. Prav vam bo prišlo.

NE GLEJTE

TVS 2, Vprašajte ZIS: Če že imate kaj vprašati, je zdaj tako ali tako brez pomena, če že vprašate, ne boste imeli z odgovorom kaj početi, če... Sicer pa tako ne boste dobili telefonske zveze z Beogradom.

VIDENO

LAURIE ANDERSON, Ljubljana, 12. 12. 1990: najboljša mrha je dobra stara mrha. Magari Laurie.

STANISLAVA KARLATEC: JAZ NISEM UBILA MOŽA, KARLATEC JE 28 LET UBIJAL MENE IN OTROKE

Pričevanje nesrečne mesarjeve žene

»... Bil je človek, ki je vse svoje umazane posle urejal s podkupovanjem. Ni zastoj spal s puško in pištolo v avtu. Rad je posojal denar, obstoja spisek o posojenem denarju. In to so bili ti njegovi prijatelji, ki mene zdaj po krivici tako obsojajo, ker je marsikdo izmed njih 25 let jedel meso zastoj. Da ne govorim o njegovih »prijateljcah«, za približno 20 jih jaz vem, da so se zvrstile v njegovem življenju...«. nam odgovarja Stanislava Karlavec iz celjskih zaporov, kjer čaka na pravnomočnost izrečene sodbe zaradi sodelovanja pri uboju moža. Kot smo poročali, je bila obsojena na osem let zaporov.

»Oglašam se, kot najbolj prizadeta v vašem senzaci-

onalnem članku 'Krvavi konec laškega mesarja', ki je bil objavljen v Novi dobi in tako reklamiran po radio Celje. Razumem, da gre za nov časopis, ki si šele utira pot in da se trudite za čimboljšo prodajo, vendar kljub temu mislim, da to ni pravi način,« nam je odgovarja Stanislava Karlavec.

Nikomur nisem dala noža, da bi naj ubil mojega moža

»Kdo vam je dal podatke? Niso točni. Pišete, da je J. K. na vikendu vpil, zmerjal, grozil itn., nikjer pa niste omenili sekire, s katero nam je grozil, zamahoval. To je bilo tako grozno, da se ne da povedati...

Vsi trije soobtoženi so prišli nazaj na vikend na skrivaj, jaz nobenega nisem ne videla in ne slišala! Za lažje razumevanje, vikend ima okrog dvanajst prostorov. Jaz do konca nisem vedela, kaj se dogaja, enostavno sem »padla« v središče dogajanja. Ali se vam zdi logično, da bi jaz tam čakala, če bi vedela, da se bo kaj takega zgodilo? Oziroma, da se kaj takega dogaja?

In potem spet neresnica: »... po izjavi drugih zaslišanih, pa naj bi Stanislava Aleksandru izročila kuhinjski nož...«. Od kod vam ta podatek? Prvič: jaz ne vem o nožu nič in drugič, niti eden od ostalih treh ni povedal, da bi naj jaz Alek-

sandru izročila nož. Aleksander je jasno in glasno povedal, da je nož vzel sam in sicer ga je pobral neke v dnevni sobi!

Vse kar je v zvezi z nožem in mano, je samo domneva sodišča, g. Žuglja, češ, da Aleksander ni vedel, kje v vikendu so noži, čeprav je nože potreboval pri svojem vsakdanjem delu. Sploh ni res, da bi naj jaz Aleksandru pokazala, kje so noži in če tudi bi, niti približno ne bi vedela, zakaj ga bo rabil...«

Meni in otrokom je prizadejal mnogo gorja in sramote

»Pišete, da je bil oče grob-
bijan. To je isto, kot če bi

trdili, da je lev najbolj mila in pohlevna domača žival. Enako je z vašo trditvijo, da je bila pri delitvi najbolj sporna počitniška hiša.

To sploh ni res. V treh letih sem se dvakrat izselila, ker je rekel, da želi vikend on. Vikend je bil že od vsega začetka osebno moj, zgrajen z mojim denarjem. Zato je bil tudi zapisan samo name. Kljub temu sem mu priznavala polovico, ker je pač delal na njem. Nisem bila proti, ko je vikend zahteval zase, pristajala sem na vse, kar je predlagal v zvezi z delitvijo, četudi v mojo škodo, samo, da bi bil mir pri hiši, kot se reče. Omislil si je najmanj deset različnih načinov delitve premoženja. Z vsemi sem se strinjala, on pa se je vsakič odločil za novo. O tem imam dokumentacijo in prič kolikor hočete.

Tudi ta, zadnja odločitev in želja, da se naj jaz preselim v vikend, sta bili njegovi. Družinsko hišo v Laškem bi naj prodali. Zato sem začela urejati vikend tako, da bi lahko v njem stalno živela. Povem, da mu niti v sanjah ne bi želela kaj takega, oziroma, da bi jaz k temu pripomogla.

Kljub temu, da je meni in otrokom, on jih ima pet, prizadejal veliko gorja in sramote, sem ga imela po svoje še vedno rada. Vse skozi sem se trudila, da bi obdržala mojo družino skupaj. Družina mi je pomenila »svetinja«. Imam tri čudovite, zlate otroke.

Tako se je nabralo 28 let skupnega življenja z njim. Sram me je bilo, lagala sem sebi in drugim, da je pri nas vse v redu, v resnici je bilo to vse samo zunanja fasada. V notranjosti pa vse gnilo. Vsi drugi in vse druge ženske so imele od njega koristi, bil je gentleman. Znal je ustvarjati zunanji videz. Hotel je, da se od zunaj vidi vse, kar imamo. Celo življenje smo zidali, zato, da so ga hvalili, kako je priden. Jaz sem bila vedno v »senci«. Samo nekaj mojih najbližjih je poznalo moje trpljenje:

Vsi pravijo, da je »vsega ona« kriva

To govorim zato, ker se mi godi strašna krivica. Za osem let zapor mora biti pa že kak tehten vzrok. Tega pri meni ni. Povem vam, vsa moja krivda, če tako rečem je, da sem bila na vikendu, ko se je to zgodilo. Če se vse to ne bi dogajalo meni, tega nikdar ne bi verjela. Nekdo stoji za vsem tem, samo ne vem kdo. Vsi, ki poznajo moj primer (odvetniki, otroci in drugi) vedo, da bi zame prišla v poštev samo oprostila raz-

sodba. Obsodili so me brez vseh dokazov, le na podlagi »pravnega mnenja«, ki ga je posredovala postaja milice iz Laškega. Oni so napisali takole:

1. »Vsi pravijo, da je vsega ona kriva.«

Kaj se zdaj razume pod vsi? Mar je to par tisoč Laščanov brez priimkov in imen in »vsega je ona kriva«. Kaj zajema ta »vsega«? Konkretno bi želela vedeti kaj sem kriva. Kdo je to rekel in kakšne dokaze ima za to.

2. Zahtevajo čim bolj strogo sodbo (posebej zame).

Na sodišču, med preiskavo, sem povedala, da me je Jože Karlavec lani okrog 20. decembra hotel ubiti. To bi tudi storil, če k sreči ne bi prav takrat prišel domov sin. On me je rešil, poklical dežurnega miličnika (Apat) in zdravnika. Tokrat ni bilo prvič, da sem iskala zaščito. Sodišču se ni zdelo vredno preveriti ali zapisnik tega dogodka obstaja na postaji milice, kako je napisan, kdaj je bil J. K. zato kaznovan in koliko. Niso niti podvomili v poročilo PM Laško, ki me tako neutemeljeno bremeni.

Teh krivic je toliko, da bi o njih lahko pripovedovala par ur. Povejmo še eno: moj zagovor in zagovor mojega odvetnika na sodišču sploh niso upoštevali. Upoštevali pa so mnenje, lahko bi rekla strokovnjaka, znanega gospoda dr. Lokarja. (K njemu nisem šla na svojo željo, tako je zahtevalo sodišče, ker so verjetno pričakovali, da me bo mogoče z njegovim pričevanjem spraviti še bolj na tla, zgodilo pa se je nasprotno.) Vse, kar je povedal gospod Lokar o meni so – ovrgli in predlagali drugega izvedenca. To ne bi bilo nič čudnega, če pri ostalih treh ne bi upoštevali mnenje – gospoda Lokarja kot popolnoma verodostojno in ga v celoti sprejeli. Prosim, sami presodite kaj si lahko mislite o tem...«

Prosim pomagajte mi do pravice

»Vsega tega ne govorim zato, da bi kogarkoli blatila. Vse je čista resnica, vse lahko dokažem. Vidim, da se še zanimate za ta primer, zato upam, da mi boste mogoče lahko pomagali odkriti pravo resnico in tudi meni pomagali do pravice.

Želim, da v primerni obliki objavite popravke vašega članka 'Krvavi konec...«

Če rabite kakršnekoli informacije, navežite stik z mojim odvetnikom, lahko pa pokličete tudi mojo hčerko...«

Kaj je ubilo mesarja Karlataca? Grobost, grabežljivost, ljubosumnost, strah pred tiranom ali radodarne Laščanke? Eno je le verjeti Stanislavi Karlavec: izza lepih pročelij in bogastva je ždelo neizmerno sovraštvo.

JE POŽIGALEC S KOM SODELOVAL?

Obtožnica je vložena

Celjski javni tožilec je vložil obtožnico proti 20-letnemu Srečku Ladineku. Obtožnica ga bremeni, da je v času od 11. do 16. oktobra letos storil pet kaznivih dejanj: veliko tatvino, požig, poskus tatvine, odvzem motornega vozila in kaznivo dejanje goljufigije.

Glede kaznivega dejanja velike tatvine je obtoženi v zagovoru povedal, da je preko strehe bližnje garaže splezal v prvo nadstropje prostorov Novega tednika in Radia Celje, kjer je iskal prenosna sprejemnika, ki naj bi ju potreboval za svoje delo na Kosovu. Predmeti, ki si jih je prisvojil, so vredni več kot 50.000 dinarjev. Glede požiga poslovne stavbe NT-RC pa je svoj zagovor spreminjal. Najprej je priznal, da je ogenj podtaknil v treh prostorih, kasneje pa je izjavil, da je s plamenom vžigalnika nehoti oplazil papir in magnetofonske trakove, ki so se vžgali. Ker ognja ni uspel pogasiti, naj bi kasneje na hitro še

Je pismo izginilo?

Uredništvo Nove dobe je že na začetku svojega izhajanja poslalo pismo priprtemu Srečku Ladineku, v katerem mu je zastavilo nekaj vprašanj. Odgovora nismo prejeli, čeprav smo Srečka zaprosili, da nam odpiše tudi, če ni pripravljen odgovoriti na vprašanja.

Srečko Ladinek se je zdaj oglašil na članek, ki je bil o njem objavljen v četrti številki Nove dobe. V pripisu pa piše:

»Enkrat ste me vprašali, če pišem dnevnik, in če bi ga objavil pri vas. Pišem ga, vendar v obliki pesmi, tako da za vas najbrž ne bo zanimiv. Čudi me, da niste uporabili nič iz mojega pisma...«

Mar pomeni to, da nam je Srečko Ladinek vendarle odgovoril? In če nam je, kje je pismo obtičalo? Do našega nabiralnika do danes ni prispelo. Zakaj?

v dveh prostorih zažgal papir. Ob tej spremembi svojega zagovora pa je preiskovalnemu sodniku tudi trdil, da je požig povezan z njegovim sodelovanjem pri Službi državne varnosti SR Srbije, katere sodelavec naj bi bil. Ogenj je v prostorih in na opremi Novega tednika – Radia Celje povzročil za 10 milijonov dinarjev škode.

Ob obtožbi poskusa tatvine, po kateri naj bi v odklejnjeni pisarni Zdravstvenega centra Celje vzel iz suknjiča dr. J. T. etui z osebnimi dokumenti in kartico Amerikan express, je Ladinek v zagovoru povedal, da je bil v finančni stiski in je iskal denar. Dokumente je kasneje odrgel, kartico pa vrnil lastniku.

Ladinek je obtožen tudi,

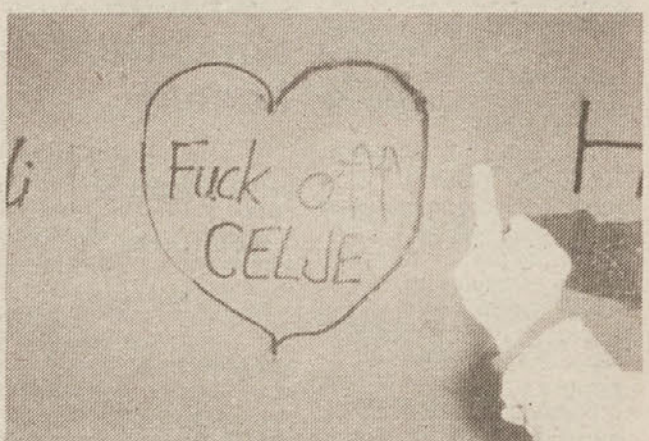
da je pred stanovanjskim blokom v Stanetovi ulici odprl tam parkiranega fička, last Obod Cetinje – Servis Celje z namenom, da bi se odpeljal, vendar tega zaradi pokvarjene sklopke ni uspel storiti. Obtoženi je trdil, da je name-raval vozilo vrniti.

Zadnje očitano kaznivo dejanje je Ladinek storil s tem, ko je telefoniral v hotel Celeia in se predstavil kot delavec redakcije zagrebškega Večernjega lista ter napovedal obisk novinarja Srečka Ladineka, za katerega naj bi hotelski račun poravnala redakcija. Ladinek je zanikal, da ni imel namena poravnati računa, saj naj bi bil imel denar, vendar je bil iz hotela odpeljan naravnost v pripor. Po obtožnici pa je Ladinek že ob najetju hotelske sobe ravnal z goljufigivim namenom in si s tem pridobil premoženjsko korist v vrednosti 2.000 din.

Tožilec je tudi predlagal, da se Srečku Ladineku podaljša pripor do konca glavne obravnave.

FOTOREPORTAŽA

Celje, rad te barvam!

Bodo Matejo Svet zaprli?

Še do nedavnega do neba povzdigovana smučarka Mateja Svet je osumljena nepravilnosti pri plačevanju davkov. Gre za denar, ki ga je dobivala od Elana. Ta pa je praviloma dajal na roko našim, tujcem pa iz podjetij Elana v tujini. Dokumentacije pravzaprav ni. Kakorkoli že: Mateja bo morala prestat kalvarijo preiskave, ki ne bo tako preprosta. Jasno je namreč, da pri nas nimamo razčiščen, kaj je profesionalizem v športu. Res pa je tudi, da so zvečine vsi Matejo do včeraj trepljali po ramenih in jo občudovali. Danes so povsem drugačni. Žal je takšno življenje. Bogve, če bi se Mateje lotili, če bi še nastopala? No, ja, še vedno se moramo učiti, da bomo del Evrope.

Obkoljeni policaj

Sobotni koncert skupine bolivijskih glasbenikov na celjskih ulicah je prekinil mož postave. Trije njegovi kolegi so le od strani opazovali dogajanje, sam pa je vzravnano nastopil proti muzikantom, ki so po policajevem okusu grobo kršili ulični red.

»Fuj! Sramota!« so proti policaju letele opazke iz občinstva. »Da se to dogaja v današnjih časih!« Nekateri so poskušali tudi zlepa, češ – daj no, kaj ga pa lomiš, pusti jih, saj so super. Policaj se zlepa ni dal ugnati, a navsezadnje je sprevidel, da je odpor ljudstva, ki ga je obkolilo, premočen in jo je pobrisal.

Koncert se je nadaljeval, ljudje pa so mrmrali nekaj takšnega, kot: »Kako bomo s takšno policijo prišli v Evropo, na katere ulicah je vsak dan mogoče videti in slišati na stotine umetnikov.«

Hašiš na zagrebškem Cvetnem trgu

Tihotapci droge so preživeli še eden neuspešen konec tedna. Inšpektorji zagrebške policije so v skupni akciji z varaždinskimi kolegi zaplenili 5 kilogramov »temnega marokanca«. Policaji v civilju so na Cvetnem trgu ujeli dva preprodajalca, kupec pa jim je pobegnil in je še vedno neznan.

Pred desetimi dnevi je Nenad I. nabavil hašiš v Amsterdamu in ga v gumi rezervnega kolesa pretihotapil čez mejo, ga pripeljal v Varaždin in nato s prijatelji skušal prodati v Zagrebu.

Hašiš je bil na ilegalnem narkomanskem tržišču vreden od 40–50 tisoč DEM.

Obračun »vžigaličarjev«

Jugoslovanski državljani, katerega identiteta še ni znana, je bil zelo hudo poškodovan v revolverškem obračunu, ki se je odigral na frankfurtski železniški postaji. V streljanje sta bila vpletena še dva Jugoslavana. Vsi trije so pripadali rivalskima skupinama »vžigaličarjev«, ki sta v zadnjih mesecih povzročili hude glavobole frankfurtskim čuvajem zakona.

KLINKER

KERAMIČNE PLOŠČICE
POPUST do 20%

MOŽNOST OBROČNEGA
ODPLAČEVANJA
POSEBNO UGODNE CENE
TUDI ZA ZADRUŽNIKE

- Klinker ploščice neglazirane A 120,00
C 91,00
- Klinker ploščice glazirane A 126,00
C 95,00

Tel. (063) 33-421
31-865
Ljubečna Celje

PISMA

Pismo iz zapora

Odločil sem se, da se vam oglašim v zvezi s člankom, ki ste ga objavili v Novi dobi št. 4, in ki je navajal nekatere neresnične podatke o meni.

Kot prvo: kar se tiče mojih zagrebških grehov, ni točno, da sem imel na vesti več kraj in vlovov, kot ste napisali. Šlo je za krajo pištole in prometne nesreče s sposojenim avtomobilom, ki ga kasneje nisem vrnil, ker sem šel z mesta nesreče. V tistem času, ko sem bil zaposlen kot dimnikar, nisem bil v nobenem kazenskem postopku, z dela pa sem bil odpuščen zaradi svojega članstva v HSLU-u, za kar je bilo lansko leto nemogoče misliti, da te ne bi preganjala policija.

Kar se tiče podnaslova Lepa dekleta, vas moram spet popraviti, ker sta edini novinarki, s katerima sem govoril po telefonu gospa Stamejčič, novinarka NT-RC in Violeta Vatovec Einspieler, dopisnica Večera iz Maribora. V naših razgovorih ni bilo ničesar od tega, kar ste navedli v članku. Pisali ste tudi v zvezi s Klicem v duševni stiski. Spet vas moram popraviti, ker tisto, kar ste pisali ni točno. Sprašujem vas, zakaj se niste obrnili na dr. Pahljino, vodjo te grupe terapevtov.

Imel bi še pripombo na to, ker ste v vse skupaj pritegnili mojo rodbino, ki si tega ni zaslužila, ker sem ji tudi sicer naredil dovolj sramate, kar pa se tiče mojega očeta, me čudi, da niste napisali, kako je velik del svojega življenja prebil po zaporih, in da sem bil od petega meseca do treh let v Otroškem domu Maribor, Dalmatinska 17. Tedanja upravnik je bila Ivanka Edgar, moja socialna pa pokojna Vogrinc Danica.

Toliko o meni in upam, da to pismo ne bo končalo v Vašem košu, ampak ga boste objavili.

Prisrčen pozdrav in srečen Božič ter Novo leto Vam in kolektivu želi

SREČKO LADINEK

Puklov obisk

V vašem listu sta bili objavljeni v dveh številkah kratke novice v zvezi z dogodki na sodišču in Temeljnem javnem tožilstvu v Celju, nanašajočih se na obisk podpredsednika skupščine RS gospoda Vitodraga Pukla in kadrovska vprašanja.

V soglasju s predsednico Temeljnega sodišča v Celju, predsednikom Sodišča združenega dela v Celju, Temeljnim javnem tožilstvom v Celju in odvetnikom Marjanom Fegušem iz Celja, ker so bile sporočene javnosti neresnične vesti in zaradi pravilnega obveščanja javnosti prosimo, da objavite v vašem listu sledeče obvestilo:

Podpredsednik Skupščine RS gospod Vitodrag Pukl je res bil v mesecu novembru na Temeljnem sodišču v Celju, vendar na povsem zasebnem obisku. Trenutno pa tudi ne tečejo nobeni kadrovske postopki v zvezi z vodilnimi funkcionarji pravosodnih organov v Celju. Zato so vesti o domnevnih kadrovskih zamjenjavah, ki ste jih objavili,

popolnoma neresnične. Predsednik Višjega sodišča v Celju: Jože Unverdorben

Potrebujem pomoč

Nujno bi rabil »pravno pomoč« za ureditev pokojnine. Moj poklic je bil »liyar specialista« v železarni Štore. Pokojnino pa ne dobivam po tej odločbi že 5 let.

»Pravno pomoč« oz. odvetnika bi plačal po končani tej aferi, ker prej nimam denarja. Ako bi bila kakšna možnost mi to omogočiti, bi tudi jaz naročil vaš časopis »Nova doba« in privabil še druge naročnike.

S pozdravi

JAKOB FERME, Štore

»Po sledi ene od tragičnih zgodb«

V prilogi pošiljam odgovor oziroma bolj obrazložitev in moje stališče na v naslovu navedena članka, ki je bil objavljen v vašem časopisu.

Zahtevam, da moje pismo objavite. Tako obširno obrazložitev pa podajam zato, da bi bili vi kot odgovorni urednik in vaši novinari v bodoče bolj točni in jasni pri navajanju stvari, ki jih očitno premalo poznate, ki pa tako, kot jih predstavljate, škodujejo ne le mojemu ugledu, pač pa ugledu velikega števila poštenih Celjanov.

Pri tem mislim na neznanje, navajanje neresnic in očitnih manipulacij, pa tudi dejstev, ki jih zaradi enostranske obrazložitve lahko bralci razumejo popolnoma napačno. V mislih imam primere, ko je narodna imovina poskušala vojnim oškodovancem odvzeti povrniti ali vsaj delno nadomestiti, kar pa je nekaj popolnoma drugega kot primeri, ki so se tudi dogajali, da je kdo dobil ali kupil premičnine, pa jih ni zgubil med vojno. Potrebno je vedeti tudi to, da sta bila razlastitev in pregon določenih ljudi v rokah drugih služb, kot pa dodeljevanje njihove v narodno imovino zajete opreme.

Vaši novinari morajo ta dva pojva razlikovati, ker bodo v nasprotnem primeru povzročili krivice veliko ljudem, saj je bilo iz Celja zaprtih, ustreljenih, pregnanih več tisoč ljudi, ki so po vrnitvi bili upravičeni do nadomestila izgubljene opreme.

Prosim, da moj prispevek objavite podpisan z imenom in brez naslova.

MILICA GABROVEC, Ljubljana

»Niso vsi zavračali buržoaznih komod«

Že drugič letos so me moji celjski prijatelji opozorili na članek v lokalnih časopisih, v katerih je bilo namerno in nedokazano diskreditirano moje ime.

Dne 28. 11. 1990 je bil v vašem časopisu objavljen članek »Niso vsi zavračali buržoaznih komod«, ki je popolnoma korektni zapis pogovora neimenovanega novinarja (je

to sploh mogoče?) z g. mag. Makolo. V spominu ostane zlasti tisti del, ki govori o tem, da so »ohranjeni dokumenti, ki pričajo o velikih nepravilnostih in zlorabah v zvezi z upravljanjem narodne imovine, zlasti s strani OZNE in JLA«.

Zame pa je nevzdržno predvsem dopolnilo k temu članku na isti strani, z naslovom »Po sledi ene izmed tragičnih zgodb«, ki zlonamerno in diskreditivno omenja moje ime. O temu namenu pričata tudi podnaslov h kopiji prikazanega dokumenta, ki se glasi: »Za tiste, ki ne veste, tovarišica Emilija Gabrovec-Lenka je bila po vojni visoka partijska funkcionarka«. K temu želim pripomniti naslednje:

1. Moja funkcija sekretarke mestnega komiteja KPS je bila iz lokalnega pogleda morda res politično (ne pa upravno) visoka, če pa upoštevamo, da so bili nad njim še okrožni, pokrajinski in centralni komiteji, gre vendarle za nižjo raven partijskih funkcij. Zato bi bilo korektnije zapisati pravo.

2. Če se je nepodpisanemu novinarju že zdelo potrebno navesti, kaj je bila Emilija Gabrovec po vojni, bi bilo potrebno povedati še, da je bila v. d. predsednika NOO za mesto Celje do prvih volitev, zadolžena predvsem za oskrbo in normalizacijo civilnega življenja. Povedal bi lahko še, da so poleg NOO v mestu obstajale še druge, povsem samostojne službe s svojimi nadrejenimi forumi (Komanda mesta Celje, notranja uprava, OZNA, sodišča za narodno čast).

3. Za takratno oblast je veljalo, da mora osebam oz. njihovim naslednikom, ki so jih nemške oblasti izselile, pregnale, aretirale, poslane v koncentracijska taborišča, ustrelile itd. in jim zaplenile njihove premičnine in nepremičnine, po vrnitvi pomagati. V primerih, ko je bilo njihovo premoženje uničeno ali izgubljeno, je civilna oblast skušala to nadomestiti iz skladišč KUNI oziroma iz narodne imovine.

4. Zaradi enostranske obrazložitve in manipulacije s podatki v članku pa lahko bralci razumejo vaše pisanje popolnoma napačno. Primeri vračanja premoženja so namreč nekaj popolnoma drugega kot primeri, ki so se tudi dogajali, da je kdo dobil ali kupil premičnine, ki pa jih ni zgubil med vojno – le na ta del so se lahko vezale določene nepravilnosti. Ta dva pojva morate ločiti.

5. Iz članka, ki prikazuje kopijo zapisnika o takšnem vračanju premoženja vojnim oškodovancem in je v njem omenjeno tudi moje ime, je razvidno, da je bilo pohištvo iz že mesec dni izseljenega, torej iz praznega stanovanja družine Jungdorfer prepeljana nekomu, ki ga je bil zaradi vojne škode potreben.

6. Tudi moja družina je po vojni dobila osnovno opremo za življenje iz narodne imovine. Pred vojno smo bili petčlanska družina in smo živeli na Vodnikovi cesti. Naše stanovanje z vso opremo je bilo po aretacijah zaplenjeno in zapečateno. Kasneje je bilo naseljeno z Nemci, naše pohištvo in osebne predmete so ti raznesli, nato pa je bila hiša še poškodovana v bombardiranju. Po vojni od našega skupnega in osebnega imetja preprosto ni bilo ničesar. Za-

to so nam najnujnejše za preživetje delno nadomestili iz narodne imovine. Vse dokumente, ki to dokazujejo, še hranimo.

Zato si namigovanja na »samovoljno početje, okoriščanje ali barabije«, kakršne si dovolite v svojem članku na moj račun, ne morem dovoliti.

Zahtevam, da moje pismo objavite v celoti, v bodoče pa pričakujem odgovornejšo novinarsko delo.

Milica Gabrovec, Ljubljana

Stečajni in mi – dajte nam kruh! z druge plati

Na članek, ki je bil objavljen v vašem listu št. 3 z dne 28. 11. 1990 sem vam dolžan dati naslednje pojasnilo:

Pisec, ki mi je v anonimnem poslanem pismu postavil, meni kot stečajnemu upravitelju, vprašanje »Kaj boš rekel?«, poleg tega ta pisec članka v vašem omenjenem listu navaja, da je v Obnovi še huje in da vodim stečaj iz propadle banke itd. ter da razprodajamo imetje gradbenega podjetja pod ceno in da celjski može trdijo, da stečaj sploh ni bil potreben.

Ugotavljam, da pisec članka, ki je neimenovan, nima razčiščenih pojmov o banki. Beogradska banka je prenehala s poslovanjem 31. 12. 1989. S tem datumom je vse posle prevzela Komercialna Hipotekarna banka d. d. Ljubljana. Poslovna enota v Žalcu ni imela organov upravljanja in tudi ni bila pravna oseba. Torej nismo delavci v PE Žalec mogli, niti nam ni bilo dovoljeno vplivati na organe upravljanja v Ljubljani o njihovih poslovnih odločitvah.

Pisec anonimnega pisma in članka pojasnjuje, da je 40 članski kolektiv PE Žalec z agencijama Mozirje in Celje posloval odlično in da je enota 31. 12. 1989 imela še v svojih poslovnih knjigah 20 milijard prostih sredstev. Tako je torej z bankrotirano enoto v Žalcu. In še to: dne 30. 4. 1990 sem po odločbi SPIZ-a moral zapustiti banko in oditi v pokoj in ne, da me je bilo strah za nadaljnjo usodo naše enote.

Obnova v stečaju – dne 16. 4. 1990 sem po sklepu TS v Celju prevzel nalogo stečajnega upravitelja. Ugotovil sem, kar verjetno piscema ni znano, da so bili izdelani 4 sanacijski programi za GOP OBNOVA v Celju. Zadnji je bil celo izdelan v januarju 1990. Vsi so ugotavljali in predvidevali zmanjšanje delavcev v režiji in tudi v operativni. Obnova je imela od 26. 12. 1989 do 16. 4. 1990 nepretrgoma blokiran žiro račun. Pisecu je gotovo znano, da je po 60-tih dneh nepretrgane blokade uveden stečajni postopek, kar temu ni bilo tako. Delavci so v času blokade prejimali neto OD in to za december, januar in februar. Medtem ko za mesec marec in april 1990 niso prejeli OD do mojega prihoda. Ugotovil sem, da so uporabili vse v naprej vplačane avanse za delo in material, kateri še ni bil nabavljen, kot tudi dela niso bila izvršena. Delavcem se je izplačal OD za mesec marec in april v maju 1990. Verjetno pisec članka tudi ni bil sezna-

njen, da ob mojem prihodu v podjetje ni bilo denarja niti za znamke, kaj pa šele za ostale stroške in dela.

Prodajo osnovnih sredstev in inventarja še vedno po sklepu sodišča vršimo ter iščemo najboljše ponudnike, tako da bomo vse upnike poravnali, delavcem pa zagotovili izplačilo po sodišču priznani deleži.

Namen moj ni opravičevanje piscema, temveč pojasnilo o dejanskem stanju in v kolikor pisec želi ugotoviti, ali se Obnova razprodaja, naj obišče s tem namenom sodni senat pri Temeljnem sodišču v Celju.

Osnovno načelo, navaja pisec, stečaja je, vnovčevanje in razprodaja premoženja, ni mu pa znano, da pri podjetju Obnova v Celju nadaljujejo delo novo nastala podjetja kot so: MIZAR, KAMEN, KERAMIK, MONTER, ELEKTROSERVIS, nadalje še lesni obrat žaga Lava in betonarna Bukovžlak, kateri zaposlujejo delavce iz bivše Obnove in to s premoženjem Obnove v stečaju. Pripominjam, da vsa podjetja poslujejo pozitivno. Tudi delavcem, ki bi želeli delati v drugih podjetjih smo zagotovili enako delo z boljšimi OD, vendar tega niso sprejeli.

Torej prosim, v bodoče ne objavljajte člankov samo z ene strani, temveč naj bo objava obojestransko objektivna, kar je vsekakor za vaš cenjeni časopis potrebno.

DANE SENIČ

Ugotovitve in zaključki seje predsedstva zveze ribiških družin Celje

Ugotovitve:

a) Katastrofalna poplava reke Savinje s pritoki, ki je bila od 31. 10. do 5. 11. 1990 je uničila skoraj v celoti ribji fond na celotnem porečju od izvira do izliva. V zgorjem toku reke Savinje so uničujoče poplavljeni tudi vsi pritoki (Dreta, Lučnica, Paka idr.).

b) Vodna ujma je prizadela ribiške družine: Ljubno, Mozirje, Šempeter, Celje in Laško, le v manjši meri pa »Pako« Šoštanj in Velenje. Neprizadete so ostale »Voglavina« Štore in »Sotla« Podčetrtek. RD Mozirje in Celje je vodna ujma prizadela tudi objekte, ki so v njeni lasti.

c) RD so po poplavi pristopile takoj k INVENTARIZACIJI in ugotovile, da je ribji živelj prizadet med 80–90%. Na osnovi INVENTARIZACIJE so bile napravljene oškodninske ocene – zapisniki in isti vročni posameznim oškodninskim komisijam po občinah. Oškodninske na ribjem fondu so bile opravljene po ceniku – Ur. l. št. 17/80.

d) Posamezne RD so bile oškodovane na ribjem fondu, kot sledi:

– RD Ljubno	3.302.200,00 din
– RD Mozirje	5.267.700,00 din
– RD Šempeter	2.149.190,00 din
– RD Celje	1.500.000,00 din
– RD Laško	2.118.534,00 din
– RD »Paka« Šoštanj	200.000,00 din
– RD Velenje	100.000,00 din

Skupna ocena škode tako znaša 14.637.624,00 din. Na objektih pa je škoda:

– RD Mozirje	177.800,00 din
– RD Celje	76.000,00 din

Skupna ocena škode na objektih je 253.870,00 din. Celotna škoda znaša 14.891.424,00 din. RD Mozirje in RD Celje imata uničen tudi ves arhiv.

e) Ugotavljamo, da so k taki katastrofalni poplavi pripomogli v preteklosti drastični posegi v reko Savinjo, katerim smo se ribiči vseskozi upirali, toda naši prigovori in protesti niso bili s strani stroke nikdar upoštevani. Vsled navedenega se bomo v bodoče še bolj upirali, k našim zah-

tevam pa bomo pritegnili vse za to odgovorne osebe v občinah in republikah.

f) Katastrofalna poplava je uničila v reki Savinji in pritokih skoraj vse vodne objekte, zato ugotavljamo, da je potrebno nemudoma pristopiti k sanaciji istih, smo pa proti improvizacijam. Ker gre za celoten zliv reke Savinje je potrebno, da se skupno sestanejo vsi predsedniki izvršnih svetov prizadetih občin, predsedniki ribiških družin in vodarji. Na tem sestanku bi skupno dogovorili načine in vrstni red gradenj. Posebej pa bomo zahtevali recenzijo slehernega posega v reko Savinjo in pritoke.

g) Nemogoče je, da bi ponovno poribljavanje reke Savinje s pritoki zmogli sami ribiči, zato bomo za pomoč prosili vse slovenske ribiške družine in tudi širše v Jugoslaviji. Le s skupno akcijo smatramo, da bomo reko Savinjo s pritoki v nekaj letih usposobili v predpoplavno stanje.

h) Zavedamo se, da bo stalež članstva upadel, toda podvzeli bomo vse ukrepe, da bo ta udarec čim manj boleč.

Večina članstva našega področja je homogeno, zato se nisimo ustrašili naporov, ki so pred nami, delali bomo sporazumno in v nekaj letih bomo zanesljivo spravili stanje reke Savinje v predpoplavno stanje.

ZAKLJUČKI:

1. Z ugotovljenim stanjem je seznaniti vso slovensko in jugoslovansko javnost, še posebej pa organe v Skupščini republike Slovenije, ter zahtevati, da se v bodoče reka Savinja s pritoki sanira s takimi objekti, ki bodo preprečevali poplave.

2. Naša ocena stanja mora priti tudi v poročilo Skupščine Slovenije, zato naj Predsedstvo RZS stori vse potrebne ukrepe.

3. Čimprej je ustvariti pogoje za sklic predsednikov Izvršnih svetov prizadetih občin, predsednikov prizadetih ribiških družin in vodarji ter na tem sestanku dogovoriti gradbene in druge posege v reko Savinjo in pritoke ter načine financiranja.

4. Zahtevamo, da se k sanaciji pristopi nemudoma, smo proti kakršnimkoli improvizacijam, sleherni poseg pa zahtevamo, da ga recenziramo. Zato hočemo biti o vsem seznanjeni, sele nato bomo dajali svoja soglasja.

5. Smatramo, da smo upravičeni zahtevati, da nam del povzročene škode povrne država, oziroma širša skupnost, zato zahtevamo, da se naše ocene, ki so bile opravljene na osnovi zakonitih parametrov, obravnavajo enakovredno z drugimi.

6. Vse slovenske ribiške družine in preko njih vse ribiče prosimo, da nam v teh teških trenutkih priskočijo na pomoč. Še posebej z ribjim življenjem. Preko RZS pa prošnjo naslavljamo na vse jugoslovanske ribiče.

7. Do preklica se prevpe vsakršnen ribolov v reki Savinji s pritoki, za naslednjo sezono pa bodo ribiške družine dale najbolj prizadetim ribiškim družinam na razpolago določeno število datumov, dokončen dogovor pa bo opravljen na naslednji seji ZRD. Neprizadete ribiške družine na predsedstvih sprejmejo ustrezne sklepe.

8. Predsedstvu RZS predlagamo,

mo, da tiste ribiče – člane RD, ki so ostali brez vseh sredstev, oprosti plačila članarine in plačila revije RIBIČ za leto 1991. Predlog bo podan na seji Predsedstva RZS.

9. Ugotovitve in zaključke je objaviti v medijih obveščanja. Predsednik ZRD Celje

Brezcarinske trgovine se poslavljajo

Najavljeno zapiranje duty-free shopov (razen na mejnih prehodih) v enaki meri žalosti kupce in trgovce. Lahko pa se zgodi, da postanejo brezcarinske trgovine preteklost v evropskem prostoru.

Oblasti Evropske Skupnosti so pripravile zakonski projekt, ki predvideva ukinjanje duty-free shopov v državah dvanajstere. Brezcarinska prodaja se je v 43 letih razvila v posel, ki v svetu prinaša 13,5 milijard dolarjev letno. Poceni nakup je bil dobra vaba, za mnoge potnike je predstavljal prijeten ambijent,

kjer jim je čas minil hitreje, ko so čakali na ladjo ali letalo. Po januarju 1993 na notnem tržišču (znotraj ES) ne bodo več obstajali pojmi izvoza ali uvoza. Prodajalci v brezcarinskih prodajalnah, proizvajalci luksuznih izdelkov in letalske ter ladijske družbe trdijo, da bo prekinitve tega posla izzvala mnoge druge neželjene posledice. Ena izmed prvih je podražitev prevoza: mednarodno računovodsko podjetje Coopers in Lybrand ocenjuje, da bodo prihodki evropskih letališč manjši za 475 milijonov dolarjev. Podobna usoda

čaka tudi lastnike trajektov, ki povezujejo Britanijo s kontinentom in Dansko z Nemčijo. Predvidevajo, da se bodo čarterski poleti podražili za 20 odstotkov, kar bo navedlo več 10 tisoč potnikov, da preživijo dopust izven ES (v Turčiji, Maroku, na Malti...).

Kreatorji enotnega tržišča niso načrtovali dviga cen zračnih prevozov, še najmanj pa odliv potrošnikov in denarja v države izven ES. Eurokrati še vedno verjamejo, da bodo potniki še kupovali luksuzne proizvode, četudi bodo precej dražji.

ljubljanska banka Splošna banka Celje d. d., Celje

V naši gospodarsko-ekonomski situaciji, ko je potrebno angažirati vsak trenutno neuporabljen dinar, smo si zastavili za cilj, da to storimo z novimi ponudbami, ki bodo zanimive tako za dinarske kot devizne varčevalce.

V LB Splošni banki Celje je od 12. 12. 1990 ponovno možno vezati enomesečne dinarske depozite po 40% letni obrestni meri.

Da pa bo zanimiva vezava tudi na daljši rok, banka od 12. 12. 1990 dalje ob sklenitvi pogodbe o trimesečnem ali šestmesečnem dinarskem depozitu varčevalcem odobrava premijo. Premija znaša za trimesečne depozite 5%, za šestmesečne depozite pa 10% od vezanega zneska. **Za znesek premije se poveča glavnica.**

Trimesečni dinarski depoziti z začetno glavnico

od 2.000 do 10.000 -25%
nad 10.000 -30%
nad 50.000 -35%

Šestmesečni dinarski depoziti z začetno glavnico

do 10.000 -30%
nad 10.000 -35%
nad 50.000 -40%

Premija in obresti, obračunane od začetne glavnice povečane s premijo, povečajo sredstva občana v višini od 52,35% do 69,49% letne obrestne mere; seveda v odvisnosti od roka vezave in višine vezanega zneska.

V deviznem varčevanju so novost kratkoročni devizni depoziti za zneske nad 10.000 DEM.

Trimesečni depoziti se obrestujejo po 7,25% letni obrestni meri, šestmesečni pa po 7,40% letni obrestni meri.

VSEM VARČEVALCEM IN KOMITENTOM NAŠE BANKE VOŠČIMO VESELE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO

ljubljanska banka
Splošna banka Celje d. d., Celje

PODELILI SO NOBELOVE NAGRADE Gorbačova ni bilo

V Oslu in Stockholmu so pred kratkim podelili Nobelove nagrade za mir, književnost, kemijo, fiziko, medicino in ekonomijo. Tradicionalna svečanost za lavrate v Oslu ni imela običajnega sijaja, ker se je zaradi nujnih poslov doma ni mogel udeležiti tudi Nobelovec za mir sovjetski vodja Mihail Gorbačov. V njegovem imenu je nagrado prejel namestnik sovjetskega zunanjega ministra Anatolij Kovaljov.

Ostale Nobelove nagrade so predali v Stockholmu, Nobelovo nagrado za književnost mehiškemu pisatelju Octaviu Pazu, za fiziko Henryju Kendallu, Richardu Taylorju in Jeromu Friedmanu iz ZDA, za kemijo Američanu Eliasu Coreyju, za medicino dvema znanstvenikom iz ZDA Josephu Murrayju in Donaldu Thomasu, za ekonomijo pa trem Američanom Harryju Markowitzu, Mertonu Millerju in Williamu Sharpeju. Poleg tradicionalne zlate medalje z Nobelovim likom so letošnji nagrajenci dobili po štiri milijone švedskih kron.

Belgijski politiki goljufajo državo

Prvič v 160-letni belgijski tradiciji in demokraciji, so se finančni inšpektorji odločili, da pokukajo v davčne prijave senatorjev in poslancev. Dejanje so opravičili z obrazložitvijo, da ne sme nihče bivati nad zakonom, niti tisti, ki ga ustvarjajo. Do danes so preverjali finance majhnih uradnikov, odvetnikov, zdravnikov, poslovnih... Finančniki so ugotovili, da politiki goljufajo. Ogorčenje navadnih smrtnikov je bilo toliko večje, ker so politiki edini Belgijci, ki so oproščeni davka na polovici prijavljenih prihodkov.

Časopisi sprašujejo, zakaj kontrola po 160 letih? Odgovarjajo, da gre morda za maščevanje politikom, kajti davčni delavci so stavkali in niso dobili zahtevanih višjih plač.

Če to drži, gre za premeteno maščevanje, kajti davčniki niso objavili imen tistih, ki goljufajo in krivcem bodo prihranjene zakonske sankcije. Namesto tega pa bodo vsi postali in ostali - osumljeni.

Iračani ukradli tudi Disneyland!

Po štirih tesnobnih mesecih se je več sto Angležev, ki jih je kriza v Zalivu ujela v Kuvajtu ali Iraku, vrnilo domov. Povratek še čaka 440 angleških državljanov, ki so se že od začetka iraške invazije na Kuvajt skrivali v okupirani državi. Raymond Greaves iz Manchesterja je v intervjuju za BBC povedal, da so tuji državljani v Kuvajtu živeli v nenehnem strahu, zaklenjeni v stanovanjih, prebivali so tudi na strehah, na telefonske klice ali zvonec pri vhodnih vratih niso odgovarjali. Druga priča je Woddy Forbes iz Severne Irske, ki je pripovedoval, kako so okupirani Kuvajt Iráčani okradli. S kamioni naj bi odvažali vse, kar se je le dalo, celo industrijske pogone. In tudi kuvajtska inačica Disneylanda je pristala - kje drugje kot v Iraku.

PO SVETU

Varšava: Neuradni rezultati kažejo, da bo Lech Walensa v drugem krogu dobil prepričljivo večino glasov.

Moskva: Na moskovskih železniških tovornih postajah je za okrog 23 tisoč 500 ton živil in blaga, ki jih ne raztovarjajo. Zmeda v preskrbi in distribuciji.

Trst: Tržaško združenje Nord-Est je pripravilo posvet o tako imenovani osi Barcelona - Trst - Budimpešta. Gre za strah pred neuravnoteženim razvojem združene Evrope.

Peking: Med zadnjim popisom prebivalstva so našli kar štirideset stoletnikov.

Bagdad: Talce izpuščajo, pogovori pa so zastali. Iraški in ameriški diplomati se ne morejo dogovoriti o datuma srečanja zunanjih ministrov.

Pariz: Mitterand in Kohl sta pred vrhom ES v skupnem pismu predlagala okrepitev evropskega sveta in parlamenta.

New York: Na svetovnih borzah so cene nafte padle na raven po 2. avgustu, ko so iraške enote zasedle Kuvajt.

Varšava: Poljski javni tožilec je Stanislavu Tyminskemu prepovedal izhod iz države. Zaslišali ga bodo v zvezi z obtožbami zaradi obrekovanja na račun premiera Mazowieckega.

Houston: Bo SZ prvič po vojni dobila pomoč iz ZDA? Razen o drugih vročih temah se o tem pogovarjata Baker in Severdnadze.

Dunaj: Slovenci igrajo poker, pravijo avstrijski komentatorji, ki menijo, da ima Slovenija v rokah sicer najboljše karte, vendar so jugoslovanski igralci opazili tresoče se roke.

Moskva: Vesoljska ladja z dvema sovjetskima kozmonavtom in japonskim novinarjem Taehiro Akijamo je srečno pristala.

Dunaj: Lojze Peterle je ministra Mocka seznanil s položajem v Sloveniji.

Dunaj: Avstrijski zvezni kancler Franz Vranitzky je v pogovorih z Lojzeto Peterletom poudaril, da si želi sodelovati tudi z novimi zvezami.

Moskva: Mihail Gorbačov pravi, da sovjetski narodi potrebujejo zvezno državo, saj je poroštvo njihove varnosti in temelj mednarodne avtoritete.

Bukarešta: Romunska vlada kljub množičnim protestom ne namerava odstopiti.

Johannesburg: V Južni Afriki je spet izbruhnil val nasilja. V medplemenskih obračunih je bilo ubitih v dveh dneh 31 ljudi.

Los Angeles: Umril je mož, ki mu je bila pri srcu Rusija. Ameriški industrijalec Armand Hammer je kot prvi Američan poslal pomoč v Černobil.

Peking: Plenum CKKP Kitajske bo konec leta. Na njem bodo oblikovali osmi petletni načrt in desetletno strategijo gospodarskega in družbenega razvoja države.

Praga: S spremembami zakona o federaciji sta Češka in Slovaška naredili kompromis.

Tirana: V Albaniji ustanovljajo nove politične stranke. Na seji CK so izključili sedem članov politbiroja.

Bagdad: Irak ureja zaklonišča. Predsednik Sadam Husein je imenoval novega obrambnega ministra.

Varšava: Odhajajoči general prosi za odpuščanje. Predsednik Jaruzelski je v poslovlilni poslanici prevzel nase vso krivdo za minule napake.

Dunaj: Avstrijski komentatorji menijo, da imajo komunisti možnosti samo v tistem delu Balkana, ki ga nikoli niso prištevili k Srednji Evropi.

Moskva: Slavni sovjetski pisatelj in Nobelovec Aleksander Solženicin je zavrnil državno nagrado za književnost.

Ankara: Sovjetski zunanji minister Ševardnadze je iz ZDA priletel v Ankaru na pogovore o zalivski krizi.

Varšava: Poljaki računajo, da bodo pri selitvi sovjetskih vojakov in težke opreme iz Nemčije zaslužili milijardo dolarjev.

Rim: Italijanske speleologe je pokopal snežni plaz. Po severozahodni Italiji je pustožilo slabo vreme, ki je zahtevalo poleg devetih znanstvenikov še več žrtev.

Celovec: Wiesenthal je dobil zadoščenje. Peter Müller bo zaradi nacističnega hujskanja plačal 70 tisoč šilingov globe.

Bagdad: V primeru ameriške invazije na Kuvajt svet nikoli več ne bi imel poceni nafte oziroma je sploh ne bi imel več. Tudi Izrael bi bil drugačen.

Tirana: Začele so se demonstracije v Tirani, Skadru, Kavaji in Elbasanu. Neredi se širijo, demonstranti se spopadajo s policijo.

Rim: V italijanskem glavnem mestu se je zbrala dvanajsterc Evropske skupnosti.

Teheran: Iran ponuja na kupe denarja za glavo pisatelja Rushdieja. Irancem je čisto vseeno, ali »sveto« naloge opravi plačanec ali pravoverni.

Zeneva: Švicarjev ne more nič več presenetiti, tudi tajna vojska ne. Šefi trdijo, da niso bili nikoli likvidatorji.

Celovec: Na vsem ozemlju Koroške bo od jeseni 1991 mogoč dvojezični, slovensko - nemški pouk.

Peking: LR Kitajska se hoče čimprej združiti s tajvanskim otokom. Najvišje partijsko vodstvo je postavilo rok od treh do pet let.

Ugodni nakupi na novoletnem sejmu v Gotovljah

Vse kaže, da je zasebni trgovec Roman Kozovinc iz Gotovelj pri Žalcu zadel v polno – že prve dni po otvoritvi novoletnega sejma v dvorani v Gotovljah je bilo precej gneče. Pester izbor prodajnih artiklov, precejšnji popusti in ugodni kreditni pogoji pač vabijo. Veseli pa so tudi Gotoveljčani, ker se tudi pri njih v teh predprazničnih dneh nekaj premika, dogaja...

»Vem, da moram nekaj vložiti tudi v svoj imidž in tale sejem je prava priložnost za to,« pravi podjetni trgovec. »Zato sem se odločil, da cene spustim do najnižje možne meje.«

V Gotovljah je tako možno te dni kupiti gume kranjske Save kar **15% ceneje**, Uniorjevo orodje pa celo **20%**. Posebno privlačnost pa predstavlja čtudi razstavni prostor velenjskega Gorenje Commerce, kjer (prav tako pod ugodnimi kreditnimi pogoji) prodajajo audio-video tehniko sistema **Quelle** in **posodo WMF** – nemškega proizvajalca posode, ki je med tremi najboljšimi na svetu.

Gotovlje je bilo svoj čas center kmetijstva in še posebej hmeljarstva v Savinjski dolini. Vse kaže, da spet postaja nekakšen center – vsaj trgovski. Roman Kozovinc pa že načrtuje kako bo prihodnje leto pripravil še nekaj podobnih sejmov z ugodno ponudbo.

Miran Uratnik, Gorenje Commerce: »Za našo firmo veliko pomenijo takšni sejmi v manjših krajih, ker na ta način blago približamo potrošnikom. V velikih mestih imamo prodajne centre, v manjših krajih pa ne; prav zato smo se tukaj v Gotovljah še posebej potrudili in ponudili bogat asortiman z ugodnimi plačilnimi pogoji.«

Roman Kozovinc je v svoji diskontni trgovini Daj-Dam v Gotovljah pripravil tudi novoletno nagradno igro. Vsak, ki kupi za več kot 100,00 dinarjev blaga, dobi kupon, s katerim sodeluje v žrebanju, ki bo 22. decembra ob 18. uri v hotelu

v Žalcu. Glavne nagrade so barvni TV, mini glasbeni stolp in multipraktik, vsi, ki bodo prišli na to javno žrebanje, pa bodo deležni zastoj hladnega narezka, kar je darilo Kozovincovega poslovnega partnerja mesarja Prekorška iz Vojnika.

Kot posebnost sejma naj omenimo, da v dvorani v Gotovljah te dni prodajajo tudi gasilsko opremo.

Roman Kozovinc, lastnik trgovine Daj-Dam v Gotovljah:

»Novoletni sejem mi ne bo prinesel kakšnega večjega dobička, ker sem cene precej znižal, zato pa računam, da bo s sejma odšlo veliko zadovoljnih kupcev, ki bodo kdaj kasneje radi zavili tudi v mojo trgovino Daj-Dam (kjer imam prav tako diskontne cene) ali pa prišli na sejm v prihodnjem letu, ki jih že načrtujem. Vesel sem, da so zadovoljni tudi Gotoveljčani, saj smo s sejmom nekoliko bolj razgibali kraj v teh prednovoletnih dneh.«

Okrog razstavnega prostora Gorenja je vedno precej gneče

JOZAFAT

Božično pecivo

Poleg božičnega okrasja je božična peka med najstarejšimi znamenji božičnega praznika. Tako zavzema ob raznih poticah božični kruh posebno, obredno mesto. Treba ga je položiti na mizo in ga pokriti z belim prtom. Miza, na kateri je božični kruh, je vse te dni posvečena in družina se zbira okoli nje.

Božični kruh je po raznih slovenskih pokrajinah različen. Spečejo navadno tri: eden je pšenični, drugi ržen in tretji ajdov. Božični kruh ni nikoli sam na mizi. Po raznih pokrajinah so predpisani razni dodatki. Božični kruh ima ime poprtnik ali pri nas v okolici Celja tudi postolnik. Gospodinja je začela mesiti na sveti post dopoldne najprej postolnik iz same bele pšenične moke, potem pa še dva do tri kruhe, iz mešanice rži, pšenice in koruze. Nazad-

Naredimo si sladek božič

nje pa še en ali dva kruha, ki ju je razvaljala in natrosila z narezanim suhim sadjem, mandeljni, lešniki in rozinami. Božični kruh je moram biti vedno velik. Ko postavijo božični kruh na mizo, dajo zraven še pšenične otrobe (zdravilo proti zobobolu in griži), rožni venec in steklenico blagoslovljenega vina. Zraven je tudi luč, ki gori v spomin na luč sveta, ki je to noč prišla na svet ter za tolažbo rajnim, ki si žele svetlobe in gorkote. Vso noč mora goreti luč.

Božični sadni kruh

Potrebujemo: kg na kolesca narezanih smokev, pol kg zrezanih dateljev, kg rozin, pol kg pinjol, 15 dag olupljenih, nalistanih mandeljev, pol kg suhih hrušk in jabolčk, 20 dag celih orehovitih jedrc, 10 dag posladkorjenih pomarančnih lupin, 10 dag citronata, žličko cimeta, pol žličke klinčkov, pomaranče in limonine lupine, pol litra ruma ali slivovke ter mlečni kruh iz 2 litrov moke.

Sadje in vse ostalo dobro zmešamo in polijemo z rumom ali dobro slivovko. Stoji naj dobro pokrito en dan. Drugi dan napravimo testo kot za mlečni kruh. Vzame-

mo eno tretjino vzhajanje testa in ga raztrgamo na koščke ter vmesimo v rumo namočeno sadje v homogeno zmes. Iz preostalega testa napravimo 4 do 5 hlebčkov in vsakega posebej razvaljamo v podolgasto, cm debelo ploščo. Iz nadeva oblikujemo ravno tolijo podolgastih štručk, zavijemo vsako v testo, dobro stisnemo in obrnemo štručko, tako da pride stisnjena stran na pomazano ploščevino. Štručke naj vzhajajo dobri dve uri. Iz ostankov testa ali iz mandeljev napravimo po štručkah okraske ter jih pomazemo s stepenim jajcem ter pečemo eno do eno uro in četrt pri 180 stopinjah.

Sadni kruh – krljaj

Potrebujemo: kg suhih hrušk, četrt kg jabolčnih krljev, 2 pesti orehovitih jedrc, pol žlice cimeta, pol žličke klinčkov, žličko sesekljanih limoninih lupin, pol kozarca žganja, 3 kg presajene enotne pšenične moke, 6 dag kvasa, vodo, žličko sladkorja, sol.

Oprane, čez noč namočene hruške in krlje prevremo, odcedimo in zrežemo na večje rezine. Dodamo orehova jedra, dišave in žganje ter pokrijemo. V presajano moko naredimo jamico in vlijemo vanjo kvas, prekrijemo z moko in pustimo, da vza-

ja. Nato dodamo sadje in zamesimo testo z vodo v kateri se je kuhalo sadje. Testo osolimo in dobro pregnetemo. Vzhajano testo oblikujemo v 2 do 3 hlebe in jih položimo v peharje, pokrijemo s prtičem in naj tu vzhajajo. Nato jih stresemo na vročo ploščevino, pečemo pri 180 stopinjah eno uro do eno uro in pol. Preden damo hlebce v peč, jih trikrat pomazemo z mlačno vodo. V testo lahko umešamo tudi rozine in narezane smokve ter sladkor.

Škofjeloški medeni kruh

Potrebujemo: četrt litra medu, 45 dag ržene moke, 1 dag kalijevega karbonata ali jelenove soli, pol žličke dišav – cimet, klinčke, muškati orešček, in limonina lupina. Naštete sestavine ugnemo v skledi v testo, ki ga damo na pomazan pekač, na katerem naj počiva 48 ur. Testo pečemo 45 minut pri 180 stopinjah. Še vroče pecivo namazemo z oljem, da se sveti, nato ga narežemo na rezine.

Medeni kolački z mandeljni

Potrebujemo: 35 dag moke, 20 dag sladkorja, 2 žlici medu, 10 dag masla, 1 dag jelenove soli, 2 jajci, kavno

žličko cimeta in klinčkov, 10 dag olupljenih in zmletih mandeljev, 1 jajce za mazanje, vosek in moko za pekač ter mandeljne ali orehe za okras. Iz moke, sladkorja, medu, masla, jelenove soli, jajc, dišavnic in zmletih mandeljev napravimo testo, ga dobro pregnetemo, razvaljamo za 2 mm debelo, zrežemo z modelčki v kolače, jih namazemo z raztepenim jajcem in položimo na sredo vsakega pol oreha ali mandeljna. Kolače spečemo na pekaču, namazanem z voskom.

Mandljeve zvezdice

Potrebujemo: 25 dag mehke bele moke, 15 dag sladkorja, dva zavitka vanilijevega sladkorja, malo soli, za nožvo konico zmletega cimeta, 2 rumenjaka, 20 dag mrzlega masla ali margarine, 10 dag olupljenih in zmletih mandeljnove, en rumenjak, eno žlico mleka, 10 dag olupljenih in sesekljanih mandeljnove za okras.

V presejano moko damo sladkor, vanilijev sladkor, sol, dišavo in rumenjaka ter vse zmešamo v grobo testo. Maslo ali margarino narežemo na koščke in vgnemo v gladko testo. To naj nekaj časa počiva na hladnem. Na-

to ga razdelimo na manjše kepice in vsako nato razvaljamo na 2 mm debelo. Z modelčkom izrežemo majhne zvezdice in jih položimo na pekač. Rumnjak razvrkljamo z eno žlico mleka in s to mešanico premažemo zvezdice. Nato jih potresemo z mandeljni in spečemo pri 180 stopinjah. Pečejo se približno 10 minut.

Mandeljnovi pecivo

Potrebujemo: 600 mandeljnove, 500 g sladkorja, naribano skorjo dveh limon, en kozarček pomarančnega likerja, 200 g sladkorja v prahu in malo vode.

Mandeljne namočimo v kropu, jih olupimo, posušimo v topli pečici in nato zmeljemo. V bakrenem kotličku pristavimo sladkor, pol kozarca vode in ko se sladkor stopi, dodamo še sladkor v prahu ter zmlete mandeljne, naribano limonino lupino in pomarančno vodo. Kuhamo 5 minut in ko se zmes tako zgosti, da se loči od dna, kotliček odstavimo z ognja, in pustimo da se ohladi. Z mokrimi rokami oblikujemo piškote raznih oblik in jih pecimo v vroči pečici 5 minut. V čisto malo vode raztopimo žlico sladkorja in s tem premažemo še vroče piškote.

DANES SMO, JUTRI NISMO

Vsi velenjski predsedniki

PANKRAC SEMEČNIK, Socialistična stranka Slovenije, roj. 8. 5. 1938, po poklicu je predmetni učitelj, sedaj velenjski župan. Je poročen, ima dva otroka, hišo, kmetijo in staro stoenko.

Stranka ima pod 100 članov, njihov član je bil donedavna predsednik izvršnega sveta, imajo dve delegatski mesti v družbenopolitičnem zboru in poslancev v obeh drugih občinskih zborih. V republiškem zboru občin in slovenskem zboru združenega dela imajo poslance skupaj z liberalno stranko.

Priljubljena jed: na poseben način pripravljene gobje jedi.

Horoskop: BIK

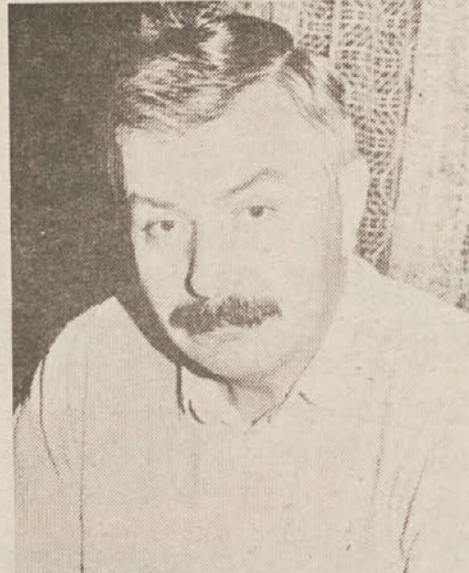

FRANJO BARTOLAC, Slovenska demokratska zveza, rojen 15. 1. 1955, po poklicu je strojni inženir, sedaj predsednik velenjskega izvršnega sveta, je poročen in ima enega otroka. Hišo sedaj gradi, dva avtomobila pa bi komajda zadostovala za enega tapravega.

V stranki je približno 130 članov, imajo poslance v občinski skupščini, v republiški pa ne.

Priljubljena jed: svinjsko meso in samo svinjsko meso.

Horoskop: KOZOROG

SREČKO MEH, Stranka demokratične prenovne, rojen leta 1942 v Završah nad Mislinjem, po poklicu rudarski tehnik, zaposlen v Rudniku lignita Velenje. Je vodja jamarske službe, poročen, ima sina, vozi avto R-18 in stanuje v lastni hiši.

O številu članov in o poslanskih mestih ni želel govoriti.

Priljubljena jed: svojega okusa ni hotel izdati.

Horoskop: skrivnost

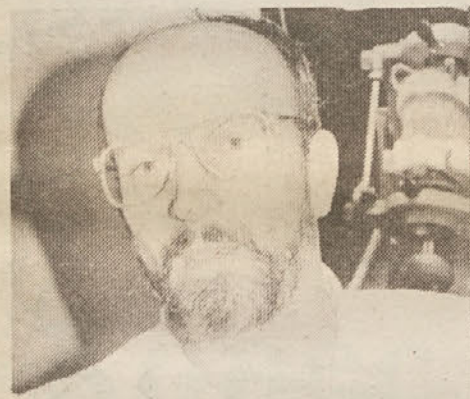

JOŽE ROČNIK, Šaleško kmečka zveza, rojen 17. 6. 1947 v Zavodnjah, kjer tudi sedaj živi kot kmetovalec na svoji kmetiji, je poročen, ima štiri otroke, vozi avto Lada.

V stranki je 487 članov, v občinskem parlamentu imajo tri poslanska mesta.

Priljubljena jed: vse mesne jedi.

Horoskop: RAK

BORUT KORUN, Demos, član Slovenske demokratične zveze, rojen leta 1946, po poklicu stomatolog, zaposlen kot zobozdravnik v Zdravstvenem centru Velenje, ima dva otroka, hiše nima, vozi golfa.

Ne ve natančno, koliko članov je v strankah Demosa.

Priljubljena jed: jajca.

Horoskop: RAK

JOŽE ŠTEFANIČ, Socialdemokratska zveza Slovenije, rojen 6. 3. 1945, doma iz Loč pri Poljčanah, po poklicu elektrotehnik, trenutno prijavljen na Zavodu za zaposlovanje, kjer dobiva zamajeni osebnih dohodkov, prej zaposlen v EKO. Je poročen, ima dva otroka, avta nima, hišo je zgradil do pete faze.

Ne ve natančno, koliko je v stranki članov, misli, da okoli sedemdeset.

Priljubljena jed: vse preproste jedi.

Horoskop: RIBA

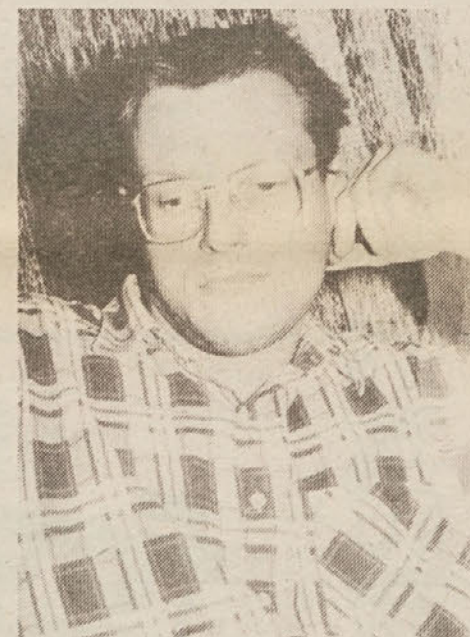

VANE GOŠNIK, Zeleni Velenja, rojen 31. 7. 1953, sociolog, zaposlen v republiški skupščini, poročen, brez otrok, stanuje v stanovanju in vozi osem let staro viso.

V stranki je okoli 70 članov, v občinskih zborih imajo pet poslanskih mest, v republiški enega – Vane Gošnik je podpredsednik slovenske skupščine.

Priljubljena jed: sojini kalčki.

Horoskop: LEV

DRAGAN MARTINŠEK, Liberalna stranka, rojen 5. 6. 1965, je študent 4. letnika sociologije, še ni poročen, nima otrok, vozi avto, spačka.

V stranki je približno 200 članov, imajo šest poslancev v občinskem DPZ, predsednika družbenopolitičnega zbora, ministra v izvršnem svetu in poslanca v zboru občin republiške skupščine.

Priljubljena jed: poprov biftek s kozarcem Muškata otonele.

Horoskop: DEVICA

ANTON LOVREC, Slovenski krščanski demokrati, rojen 6. 7. 1956, po poklicu višji upravni delavec (manjka mu še en izpit), zaposlen v Ljubljanski banki v Velenju, je poročen, ima dva otroka, živi kot podnajemnik, vozi avto Zastava 101.

V stranki je 300 članov, imajo sedem poslanskih mest v občinski skupščini.

Priljubljena jed: dunajski zrezek, pomfrit in veliko solate.

Horoskop: RAK

RR

TRGOVINA
BISTRO
KEGLJIŠČE
Ul. heroja Staneta 4, Žalec (poleg hotela Rubin)

Trgovina je odprta vsak dan od 0-24. ure (torej noč in dan).
Odprta bo tudi med vsemi prazniki (za Božič in Novo leto).

VSEM OBISKOVALCEM
ŽELIMO SREČNE BOŽIČNE
IN NOVOLETNE PRAZNIKE

AGRINA

p.o. Žalec

BLAGOVNICA
p. o. Žalec

Trgovci v Agrini praznujemo po svoje.

Do konca leta bo blagovnica Agrina odprta ob sobotah do 17. ure in tudi v nedeljo, 23. decembra, od 8. do 11. ure.

Od 26. do 29. decembra vsak dan obisk dedka Mraza med 16. in 17. uro.

10-odstotni prednovoletni popust od 24. decembra naprej za gotovinski nakup nad 2000 din.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE

SREČNO NOVO LETO 1991

OKREPČEVALNICA
BISTRO
"VERZEL"
LEON VRZEL
CESTA XIV DIV. 38
63220 ŠTORE

TRGOVINA
svetovanje
PLEMJE
TEHARJE

Lab M
CVETLIČNO DARILNI BUTIK

METKA PINTER
Ul. Leona Dobrotinška 5
63230 Šentjur pri Celju

Frizerstvo

BOŽA ČRETNIK
63000 Celje
Mariborska cesta 110
Tel.: 37-201

ETB TRGOVINA
STORITVE
d.o.o. ŠENTJUR/CELJU tel.: 063/741-151

– Trgovina, komercialne in
organizacijske storitve
– Izvajanje elektroinstalacijskih
šibkotočnih napeljav
– Izvajanje toplovodne opreme

pekarstvo brance rafael

trnovlje 80,
63000 celje
tel.: 063/32-049 (delavnica)
36-940 (stanovanje)

foto
LANGUS TONČKA
Ul. Dušana Kvedra, ŠENTJUR

OTROŠKI BOUTIQUE
Mariborska 1

Gostilna »Belaj«
KOŠTOMAJ IRMA
63000 CELJE
Kukovčeva 2
Telefon: 063/27-880

MARMARKET

Trgovina na drobno, Marta Kolar
Celje, Cesta na grad 35, tel. 063/27 406

MESNICA
»JAKI«

Teharje 23 b
TRBOVC JAKOB
TRNOVŠEK ZVONE
Mariborska c. 122 A
63000 Celje
Tel.: (063) 35 176

GOSTILNA
T LAKER
REDNAK BRAGICA
TEHARJE 3

GOSTILNA PRI
»BOHORČ« MARJANU

DUŠANA KVEDRA 44
ŠENTJUR PRI CELJU
Tel.: (063) 741-095

RESTAVRACIJA
BILJARD KLUB
TRGOVINA

Kersnikova ul., 63000 Celje

SERVIS PNEVMATIK
SERVIS PNEVMATIK

Mariborska c. 122 A
CELJE
tel. 35-176

DEMONTAŽA-MONTAŽA GUM
URAVNOVEŠENJE-KRPAJNE

VELIKA NOVOLETNA PRODAJA

v skladišču EMO Celje, Mariborska c. 86

Različna kuhalna in servirna posoda, peči za centralno in etažno ogrevanje, radiatorje, WC kotličke in kopalne kadi. Akcija traja do 27. 12. 90, vsak delovni dan od 9. do 17. ure in ob sobotah od 9. do 13. ure.

Nudimo vam možnost obročnega plačevanja, pri gotovinskem plačilu popust do 15%.

Ob zaključku akcije bomo izvedli nagradno žrebanje. Rezultati bodo objavljeni v Novem tedniku 10. 1. 1991.

Pridite, potrudili se bomo, da boste našli kaj primerne zase in za vse tiste, ki jih želite razveseliti v bližajočih se prazničnih dneh!

Mariborska 86, 53000 Celje
Telefon: 063/32-112, telex: 33512 YU EMO, Teletax: 063/34-925.

KOVINOTEHNA

Za praznični december

PC Hudinja Celje

Nastop ansambla Oliver Tivist 19.-22. 12. 1990
Dvigovanje rok s toplo-zračnim balonom 20.-22. 12. 1990
Prihod dedka Mraza s spremstvom

Predstavitve programa svetil »SIJAJ« Hrastnik s kozarcem francoskega šampanjca

PE Elektro Celje 19. 12. 1990
PE Tehnika Celje 20. 12. 1990
PE Srce Celje 21. 12. 1990

Ličenje in ureditev pričesk v sodelovanju z gojenkami SREDNJE ŠOLE BORIS KIDRIČ

PE Mavrica 22. 12. od 9.30 do 10.30
in od 16.30 do 17.30

Predstavitve EMO – BIO program

PC Železninar 21. 12. '90 od 16.00–18.00
22. 12. '90 od 9.00–11.00

Nagradno žrebanje

Glasbeni center Celje
Vsakdo, ki kupi od 10.–28. 12. '90 blago v vrednosti nad 5.000,00 din, prejme srečko.

Žrebanje bo 28. 12. ob 16. uri

Nagrade: – barni televizor
– radio kasetofon
– walkman
– plošče
– kasete

»NEMOGOČE JE MOGOČE«

Konec naše prihodnosti

Leta 1975 je bil robot le še 4,8 krat dražji kot delavec, nekaj kasneje se je razmerje zmanjšalo na 3,7, da bi se 1982 tako rekoč izničilo. Še več, izenačeno razmerje je veljalo le za robote, ki so delali v eni izmeni, če dodamo še drugo in tretjo izmeno, kot je to v primeru Fujitsu Fanuc, se roboti »izplačajo« v enem letu. Vse, kar ustvarijo potem, je dobiček. Ni čudno, če je japonska avtomobilska industrija prva zaznala ta neverjeten tehnološki dosežek. Že pred dvajsetimi leti je kupila vse robote, kolikor jih je naredila industrija, bila je največja »porabnica« robotov na svetu. Ob koncu sedemdesetih let jih je imela kar šestkrat več, kot so jih imeli njeni ameriški konkurenti. Tisoče robotov je začelo v tistih letih precizno in nepogrešljivo variti milijone avtomobilov.

Japonci so hitro ugotovili, da niso le prihranili denar, ampak tudi izboljšali kakovost. Ni bilo več avtomobilov, ki bi jih delavci »montirali« s kladi in na koncu tekočega traku popravljal posamezne dele. Ob koncu leta 1980 sta dve tretjini Japoncev delali le dve tretjini ur, da bi naredila enako število avtomobilov, kot so jih naredili v Detroitu. Fiat, Renault in VW so še bolj zaostajali. To je dajalo Japoncem neverjetno prednost pred ameriški izdelovalci – namreč od tisoč do dva tisoč dolarjev nižje stroške pri avtu. Posledice so bile, da je 20 tisoč ameriških delavcev,

zaposlenih v avtomobilskih tovarnah, ostalo brez zaposlitve, japonska prednost pa je ostala. Medtem ko so v ZDA naredili leta 1976 13 milijonov avtomobilov, so jih leta 1982. leta le še 5 milijonov, Japonci so pridobili 27 odstotkov ameriškega tržišča. Če ne bi bilo pritiska Washingtona na Tokio, bi ga danes imeli polovico. Evropa se je ubranila japonske prevlade le na račun prikritega protekcionizma. Kljub temu so Japonci zavzeli 10 odstotkov nemškega avtomobilskega trga, 30 odstotkov belgijskega in 30 odstotkov angleškega. Le Francozom se je posrečilo z neverjetnimi ovirami Japonce izločiti s svojega trga. To se je zgodilo v Evropi, v deželah majhnih avtomobilov. Roboti in neverjetna rast produktivnosti sta naredila japonsko avtomobilsko industrijo nepremagljivo na svobodnem trgu do danes.

Toda kaže, da so takšni ogromni dosežki v produktivnosti v post OPECOVI eri pripeljali v eksplozijo industrijo robotov v ZDA. Japonska, Evropa in Sovjetska zveza tekmujejo v odkrivanju najsodobnejših robotov, ki bi jih delali v največjih možnih količinah, uvažali ali celo »kradli«. Bolj za prevlado v robotiki zavzema oblika nacionalne bitke za preživetje. Za sedaj vodijo Japonci, ki jih je po mnenju domačega tiska »obsedla robotska mrzlica«. Ob tem poudarjajo nujnost, da ostanejo pred ZDA in Evropo, če hočejo v naslednjih desetletjih preživeti in napredovati.

Paul Arron iz Daiwa Securities Company, izvedenec za japonske robote, meni, da Japonska že zdaj uporablja več robotov kot ves ostali svet skupaj. In ker je že pomembnejše, japonska proizvodnja robotov je znatno večja od ameriške, pred petimi leti je bilo razmerje 32.000 : 5.200! Po tedanjih računih bi morali Japonci letos narediti že 57 tisoč robotov, ZDA pa 22 tisoč. Prav mogoče je, da bo letna proizvodnja dosegla 100 tisoč. Povpraševanje po robotih je na Japonskem tolikšno, da jih izvažajo samo 2 odstotka, od tega polovico v Sovjetsko zvezo. Predvidevajo pa, da bo Japonska zadostila ne le svojim potrebam, ampak bo lahko robote izvažala v velikih količinah (od 20 do 30 odstotkov proizvodnje), in preden bodo ameriška podjetja lahko zadovoljila domači trg, se lahko zgodi, da bo ves svetovni trg odvisen od Japoncev. Tako kot je sedaj na področju vrhunske elektronike, jekla, ladjedelništva itd.

Pred leti je IBM napovedal, da bo skonstruiral tak robot, ki bo lahko nosil in zaobjel cele objekte, General Motors se dogovarja s Fujitsu Fanuc in drugimi proizvajalci, kako bi spravili na tržišče lastno inačico robota, ki lahko naenkrat polakira celoten avto. Z roboti se ukvarja tudi Westinghouse.

Glavni sestavni deli 90 odstotkov vseh robotov, kolikor jih zdaj uporabljajo na svetu so: struktura, ki povezuje dve rokavi podobni tvorbi, motor in računalnik, ki služi kot spomin. Ni pa naključje, da 60 od-

stotkov vseh robotov v ZDA in na Japonskem kot v Evropi zmore eno samo operacijo, in to je – na določenih mestih zaviti posamezne jeklene dele avtomobila. Večina majhnih avtomobilov je sestavljena iz 400 večjih iz jeklene pločevine oblikovanih delov, ki morajo biti

zvarjeni na 4000 mestih. Pred uvedbo robotov so delavci porabili osem ur dnevno, da so težke varilne aparate naravnali na isto mesto avtomobilskega ohišja in ob tekočem traku varili. Delo je bilo seveda dolgočasno in tudi nevarno, kajti nenahno so pršele iskre, poleg te-

ga je po nekaj urah varjenje postalo slabše kot na začetku, in avtomobilske tovarne so morale povečevati plače, da so pritegnile delavce.

Lahko si mislimo, kaj je pomenila uvedba robotov za varjenje v avtomobilski industriji.

(Dalje)

Zajedalec požira uslužbenca

Ima osem nožic, prehranjuje se z odmrliimi luskičami človeške kože, povsod pušča svoje iztrebke, sovraži prepih in obožuje topel mir. Gre za drobcenega, človeškemu očesu nevidnega hišnega zajedalca, ki je po mnenju zdravnikov kriv za povečano število astmatskih obolenj in za celo vrsto drugih alergijskih reakcij, vključno z mrzlico, podobno tisti od cvetnega prahu, pa vnetja ušesa, nosu in grla.

Britanski strokovnjaki so ugotovili, da se je hišni zajedalec, stari znanec mnogih domov, udobno vgnedil v tapisomih, zavesah, v oblazinjenih naslonjalih sodobnih uradov in postal eden glavnih povzročiteljev nenavadne, pogosto neulovljive bolezni,

ki jo imenujejo sindrom bolne zgradbe in napada uslužbenca modernih uradov.

Tudi Svetovna zdravstvena organizacija priznava obstoj sindroma bolne zgradbe, vendar so doslej bolj ugibali, zakaj se uslužbenec v sodobno grajenih uradih tako pogosto slabo počutijo. Nekateri so obtoževali hladilne naprave, drugi slabo kvaliteto zraka, tretji so krivili hrup ali umetno razsvetljavo. Raziskave na univerzi v Cambridgeu so dokazale, da so za slabo počutje pogosto krivi hišni zajedalec in njegove rojakinje.

Do podobnega zaključka so prišli tudi na britanskem državnem Inštitutu za raziskavo zgradb. Ta komaj tretjino milimetra velik sorodnik škorpionja in pajka v ljudeh

povzroča alergije, ko gre njegov majceni iztrebek (vsak proizvede dnevno dvajset nevidnih kroglic) v atmosfero. V pisarnah se iztrebki nalagajo v tapisomih, med papirji in okoli video ekranov in druge elektronske opreme.

Ena od rešitev je prepah in svež zrak. Drugače jim je težko priti do živega. Ne pomagajo sesalci, ne pomaga pranje talnih prevlek s šamponom, pač pa jih je mogoče v precejšnji meri uničiti s sesalci na paro. Strokovnjaki tudi priporočajo, naj iz pisarniške opreme črtajo oblečene stole in naslonjala. Nujno je treba ukrepati, trdijo, kajti pisarniška tla postajajo prava džungla, v kateri se plazijo zajedalci in grickajo odmrle luskičine človeške kože.

Znanstveniki bežijo, mar ne?

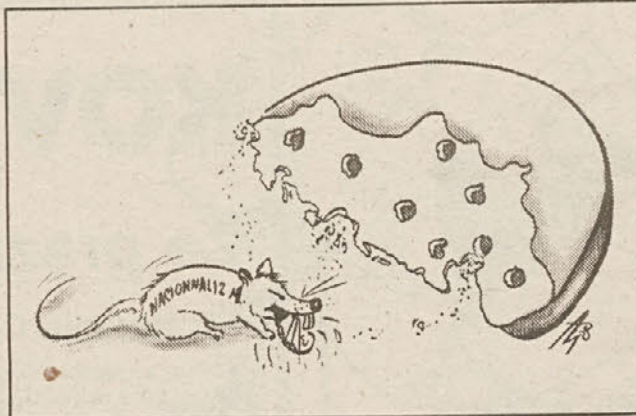
Kako ublažiti posledice »odliva možganov«, je odprto vprašanje, na katerega skuša odgovoriti strokovna študija ljubljanskih, zagrebških in beograjskih avtorjev, nastala na pobudo Zveznega sekretariata za razvoj. O študiji »Politika in ukrepi glede odliva možganov iz Jugoslavije« so prejšnji teden razpravljali v Zagrebu v prostorih Elektrotehnične fakultete avtorji, recenzenti in ostali strokovnjaki za to problematiko.

Pomen študije je v tem, da nakazuje tudi ukrepe, ki bi bili potrebni, da bi zmanjšali odliv znanstvenikov, strokovnjakov in sploh vseh visoko izobraženih kadrov v tujino, da bi ublažili posledice tega procesa. Pristop k problemu temelji na približevanju k evropskim izkušnjam, kar pomeni, da je zasnovan na cirkulaciji znanstvenikov in strokovnjakov, ne pa na represivnih ukrepih. Znano je, da slabi socialni, ekonomski in politični pogoji, skupaj z nepravilno znanstveno politiko in izobrazbeno strukturo, nenehno vzpodbujajo odliv v bolj razvite države. Potrebno bo še veliko truda, da bi dosegli želeno cirkulacijo kadrov: več bomo morali vlagati v institucije, v katerih so zaposleni potencialni emigranti, organizirati razne centre, kjer bi se zbirali mladi strokovnjaki... V razpravi so na konkretnih primerih po-

kazali, da lahko problemi, ki niso neposredno povezani z raziskovalnim delom, odločilno vplivajo na usodno odločitev: oditi ali ostati.

Darko Bekić, svetovalec predsednika Hrvatske, je v razpravi sodeloval kot »človek iz politike« in avtorjem študije zameril, da se v koncipiranju ukrepov preveč opirajo na državo, ni rečeno na katero: Jugoslavijo, kakršna je bila do danes – ni več. Odvijajo se procesi spreminjanja lastniških odnosov in ustvarjanja novih razvojnih politik, kar je po Bekićevem mnenju v študiji zapostavljeno.

Kakorkoli že, razprava kaže, da bodo imele republiške vlade v študiji dobro oporo ali vsaj osnovo, ki jim bo v pomoč pri operacionalizaciji ukrepov, s katerimi bodo poskušale preprečiti osiromašitev domačega znanstvenega potenciala.

POBEGLI BALONI

V Beogradu bo metro

Zavod za izgradnjo Beograda predvideva, da bo metro sprejel prve potnike leta 1997, po bolj optimističnih napovedih pa bi lahko prva metro linija stekla čez pet let. Največji problem bo seveda denar, ker bo že samo prva etapa izgradnje zahtevala okrog 720 milijonov dolarjev.

Bientale risbe

Reka: Od 20. decembra do 17. januarja bo v Moderni galeriji odprt XII. mednarodni bienale originalne risbe. Globalna tema letošnje prireditve je kiparska risba. Selektor je bil Pontus Hulten, poznavalec sodobnih likovnih dogajanj v svetu. Izbral je štiriindvajset avtorjev, ki se predstavljajo z najmanj tremi in največ desetimi listi. Pokroviteljica bienala sta AUCA (Mednarodno združenje likovnih kritikov) in Skupščina občine Reka.

Vitez legije časti

Pariz: Eden naših največjih dranskih mestih, kjer so nastajali znameniti pejzaži. Med vojno je bil v nacističnem taborišču in njegove risbe nastale tamkaj sodijo med najlepše in največkratnejše stvaritve tistega časa. Po osvoboditvi živi Mušič v Benetkah in v Parizu.

Zagrebško letališče brez Jata?

Na zagrebškem letališču so zagrozili, da bodo prenehali sodelovati z Jatom, ki jim je dolgoval 3,5 milijonov dolarjev. Jatove linije doma in na tujem naj bi v veliki meri prevzela Adria Airways in nekateri tuji prevozniki. Po tej grožnji je jugoslovanska letalska agencija plačala del svojih dolgov zagrebškemu letališču, ni pa še poravnala dolžnega zneska 10 milijonov dolarjev Ini.

Spoštovani bralci

Nova doba je vaš časopis. Zato mu zaupajte vaša doživetja. Iščejo bralca, ki rad potuje ali je bil na dolgi poti. Prenesite na papir vašo zgodbo ali potopis. Opišite jo za nas, ki še tam nismo bili in morebiti niti nikoli ne bomo. Uredništvo

**GRADBENO PODJETJE
CELJE p. o.**

želi vsem poslovnim partnerjem
srečne božične praznike in uspehov polno novo leto 1991

Istočasno vas obveščamo, da gradimo za trg poslovne lokale,
stanovanja in garaže v Celju, Žalcu in Laškem.

DESIGNSTUDIO

IZREDNO UGODNO
POPUST 70%
RAZPRODAJA
NOVO NA TRIŠČU
EKSKLUZIVNO IZ UVOZA
PREDSTAVITE SVOJO PONUDBO, KI JE VREDNA DENARJA!

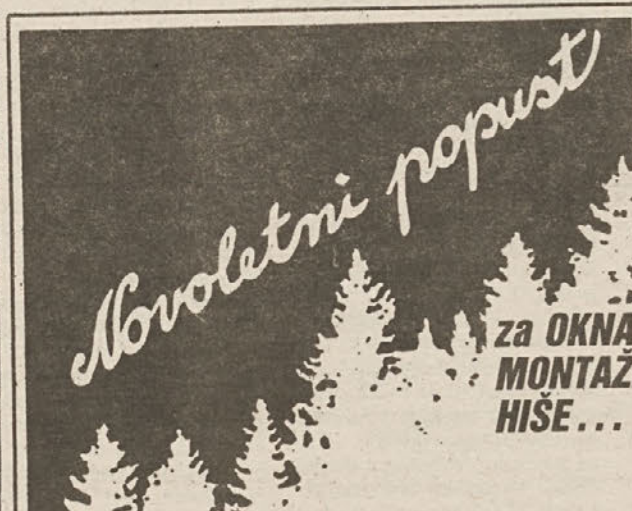
Ponujam vam računalniško izdelavo črk in tekstov v različnih tipografijah, barvah in velikosti na obstojni, uvoženi samolepilni foliji.

Informacije: Design studio
Trg svobode 6, Celje (gostišče Ribič) – Tel.: 24-527

PETROL

T.O.E. Celje

Vam želi vesele
Božične praznike
in srečno Novo
leto

do
20%
od 1. 12. naprej

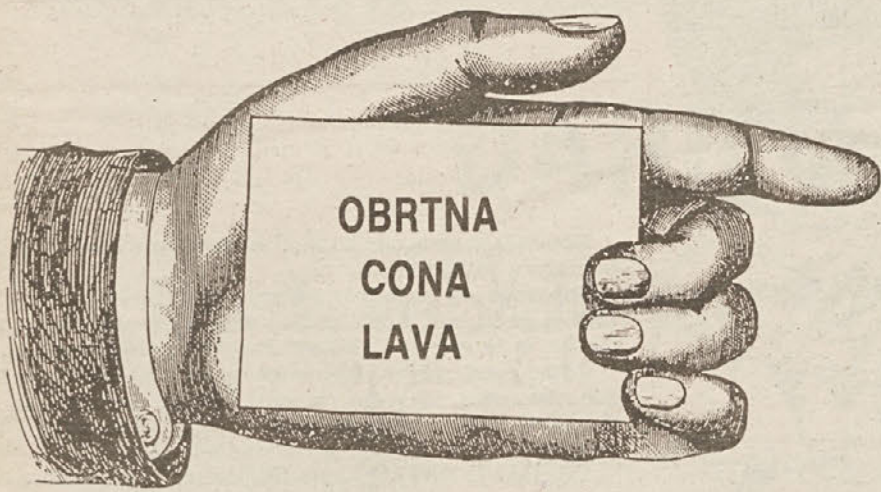
za OKNA, VRATA, POLKNA,
MONTAŽNE STENE,
HIŠE...

IZKORISTITE

- KONKURENČNE CENE
- in DRUGE
UGODNOSTI NAKUPA

JELOVICA

ŠKOFJA LOKA, tel. (064) 631-241 fax (064) 632-261
CELJE, Božičeva 3 tel. (063) 25-881

OBRTNA
CONA
LAVA

LOB

Gostilna pri LJUBICI

vam nudi: vse vrste pijač,
hladnih prigrizkov
in urejena prenočišča

Delovni čas: vsak dan od 7. do 22. ure, razen
nedelje.

Priporoča se
Vedenik Marija, Cesta na Ostrožno 79, Celje.

ODPRLI SMO
NOVO MESNICO IN TRGOVINO

DETELJICA

V obrtni coni Lava, Cesta na Ostrožno 6, tel.: 34-556
vsak dan nudimo:

- vse vrste svežega mesa
(tudi teletino in domače kokoši)
- alkoholne in brezalkoholne pijače
- zelenjavo, sadje in sveže šampinjone
- več vrst uvoženih sirov in mlečnih izdelkov
- italijanske testenine
- uvožene bonboniere in čokolade

Pri nas boste kupili kvalitetno in cenejše blago. Pridite in
prepričajte se. Vljudno vabljeni!

323
OBRTNO ZDRUŽENJE CELJE

obrtnike pa družba skoraj nikoli ni dajala (razen
res redkih izjem).

S transformiranjem lastnine se bo počasi spre-
minjala tudi vloga obrtnih združenj. »Vse bolj se
bomo obračali k tistemu, kar je res obrt tudi po
evropskih merilih, vse drugo pa bodo pokrivali
panožni zakoni in panožno organiziranje,« meni
Leopold Drame.

Tako organizirano, kot se je gradila obrtno-
stanovanjska cona ob Cesti na Ostrožno se ni
gradila v Celju nobena druga podobna cona.
Tako je na tem mestu zrastle 16 obratovalnic.
Čeprav so cono gradili v časih, ki gradnji niso bili
najbolj naklonjeni, pa obratovalnice sedaj kar
uspešno poslujejo.

Seveda pa združenje tudi v prihodnje čaka
nekaj pomembnih nalog, tudi izobraževanje ka-
drov, kar pravzaprav uspešno opravljajo že
sedaj.

Sicer pa smo, po mnenju predsednika združe-
nja, v Celju sedaj na dobri poti. Zelo pomembna
je ustanovitev Štajerske banke obrti in podjetni-
štva ter da se iščejo ustrezne lokacije za nove
obrtne cone in da se še naprej razvija sejemska
dejavnost. Prav obrtništvo bi lahko precej pripom-
oglo k temu, da Celje spet postane regijski
center – tudi po gospodarski moči.

MESNICA »LELJAK«

V Marketu na Ostrožnem
Tel. 34-403

Vedno bogato založena:

- sveža teletina
- svinjsko meso in govedina
- konjske klobase
- pečenice in kranjske
- možnost oskrbe gostincev

Od Leljaka do slastne pojedine je le korak
- od mesnice do štedilnika.

MINI MARKET Z MAXI PONUDBO

**Mini
MARKET**

Margareta Škrabi,
Cesta na Ostrožno 14
Celje, telefon: 37-083

- živila, delicatesa, pijače
- sadje, zelenjava
- čistila, kreme, praški
- itd.

Ob večjih nakupih
dostava na dom

POSEBNA PONUDBA:

- tatarski biftek
- razni narezki
- francoska solata

Po trgovinskih cenah

ODPIRALNI ČAS:

vsak dan (tudi sobota) 7.30 do 20.00
nedelja 8.00 do 12.00

felis®

Higienski peski in ostali artikli za
male živali

YU, 63 000 Celje, C. na Ostrožno
90

Tel.: (063) 33-313
Fax.: (063) 33-338

DINO®

PROIZVODNJA otroške opreme in
TRGOVINA
CELJE, CESTA NA OSTROŽNO 83

PROIZVAJAMO:

- OTROŠKE GLOBOKE IN ŠPORTNE VOZIČKE
- STAJICE
- POSTELJICE
- IGRAČE – VOZIČKE ZA LUTKICE

OSREČITE SVOJEGA OTROKA Z IZDELKI
»DINO«

Tel.: 34-649 ali 36-845

ALUM

PROIZVODNJA, PRODAJA, ZASTOPSTVO

LEOPOLD DRAME

Cesta na Ostrožno 2
63 000 CELJE
Tel.: (063) 38-917, 38-641
Fax: (063) 38-508

- aluminijски elementi:
- izložbe, okna, vrata
- karnise
- izdelava ključev

PRODAJALNE: Zidanškova 23
C. na Ostrožno 2

TRGOVINA
Zvonček d.o.o.
MIHAELA FERMOLŠEK
Razgledna 25 63000 Celje
tel.: 063 / 34 - 638

Odprto
torek-petek 9.00-12.00 in 14.00-20.00
sobota 9.00-18.00
nedelja 9.00-13.00
ponedeljek zaprto!

Adut
MICA BALAJ

...NOVO V CELJU...NO-
VO NA OSTROŽNEM...
...TUDI VI MORATE
ZVEDETI...TUDI VI
MORATE ZVEDETI

Cenjene kupce obveščamo, da je dne 3. 12. 190
v Celju pričela z obrtovanjem trgovina

»Adut«, Ostrožno 86,
ki vam ponuja: modna oblačila, usnjeno galante-
rijo priznanih oblikovalcev, oblačila iz pliša in uvo-
žene moške srajce po konkurenčnih cenah, dekora-
tivne indijske izdelke za vaš dom, papirno galante-
rijo, dekorativne sveče in še in še...

Pridite, pričakuje vas trgovina »Adut«.

Odprta od 9. do 18. ure, sobota od 8. do 18. ure.

AKCIJA NOVE DOBE

STRAN UGODNIH PONUDB

Iščete blago po ugodnih cenah ali atraktivne izdelke, ki jih ni mogoče povsod kupiti

Prihranite si utrudljivo tekanje po trgovinah. NOVA DOBA je za vas zbrala najbolj ugodne ponudbe trgovin, lokalov in agencij na Celjskem. Preglejte jo in izberite.

Odslej bomo takšno stran, stran ugodnih ponudb pripravljali vsak teden, saj vemo, da ugodni nakupi postajajo nuja. Z NOVO DOBO boste na enem mestu prišli do najboljših informacij o tem, kaj, kje in po čem lahko kupujete.

Z NOVO DOBO najpreprosteje varčujete čas in denar!

BOUTIQUE
ZORA

Titov trg 1
Celje
tel. 33-843

moško, žensko perilo,
bluze, srajce okrasne
sveče, bizuterija,
darila, izdelki iz uvoza

UGODNA PONUDBA
- MOŽNOST PLACILA
NA 3 OBROKE

Trgovina ZOYA
Vida Medved
ŠKOFJA VAS

Posebna ponudba
- pralni prašek OSKAR v trdi
embalaži 59,90 din
- moški in ženski smučarski kombinezoni 684,00 din

AD
AVTOOPREMA
Dokoplast
ŽALEC

Proizvodnja in izdelovanje dodatne avto opreme, ki jo po zelo ugodnih cenah najdete v naši trgovini

ŠLANDROV TRG 2
ŽALEC

Komisijška prodajalna
trgovina
videoteka

QUAN

Kardeljeva 29, Žalec

Vam po zelo ugodnih cenah nudi
- dežnike po 99,00 din
- komplet commodore 64 po 3490,00 din

**CVETLIČARNA
HOBY-SHOP**

Širok izbor lončnic in novoletnih aranžmajev po izredno ugodnih cenah
Maja Čuk-Lekše
Prebold 35 063 723-639

Boutique - prodajalna

utu

boutique-prodajalna
Žalec, Šlandrov trg 36
tel. (063) 713-205

VAŠ MALČEK ŽELI BITI
ŠOFER ALI MOTORIST

Željo mu izpolni dedek Mraz
Akumulatorski avtomobili
in motorji

SAMO V TRGOVINI ART

BOUTIQUE DANA:

poročne - maturantske
obleke

ŠKORPION: moške in
ženske obleke iz uvoza

Šlandrov trg 24
Žalec
tel. (063) 713-233

VSE ZA OTROKA

Colibri

Slomškov trg 6
Celje

kupon za
10%
POPUST

DISKONT

SP. REČICA 63270 LAŠKO
(pri tovarni TIM)
tel. (063) 731-046

- olje Zvezda 15,90
din
- moka T 500 1 kg 4,40
din
- koruza 1 kg 3,80 din

Vabimo vas na specialitete

TAJSKE KUHINJE

vsak dan od 18. do 23. ure. Vsak petek in
soboto ples ob živi glasbi.
Informacije po telefonu (063) 723-311

3X

Prestige SALON

Ugodne ponudbe
- novoletna darila
- svetila Meblo brez
prometnega davka
- oprema trgovin po
naročilu in Atrium
program

PC Nama Levec tel. (063) 26-313
doma (063) 850-012

Ajda

Prodaja na drobno
Ložnica 14, Žalec
Tel. 713-679

POSEBNA PONUDBA
- bogata izbira kvalitetnih darilnih steklenic »Lorenci«
z različnimi domačimi žganimi pijačami
- domače pecivo iz priznane »Jurčkove« pekarne
ZA OBISK SE PRIPOROČAMO!

exclusive
F. Turnšek Celje

vabi k ugodnim prednovoletnim
nakupom:
- ženski plašči od 2.000,00 din naprej
- moške obleke 2.100,00 din
- moške srajce 390,00 din
Obiščite nas tudi v prodajalni BUNNY
v Nami Levec

Ul. 29. novembra 24
tel. 34-858

Za nakup se priporoča
modni salon

AAA

Izredno ugodne cene
ženskega in moškega
spodnjega perila,
kopalnih plaščev že
od 330,00 din naprej,
ter različnih
novoletnih daril
NAMA LEVEC
tel. 26-313
doma 701-339

POPOTNIK

(063) 24-013, 24-019, 29-251
POPOTNIK - KOCENOVA 2 - CELJE Telex: 33884 popot yu

POPESTRITE SI PRAZNIČNE DNI
Z OBISKOM KULTURNIH PRIREDITEV

S posebnim avtobusom v Maribor in Ljubljano
23. 12. Mucical MY FAIR LADY v Mariborski operi
27. 12. Balet LABODJE JEZERO v Cankarjevem domu
28. 12. Božični koncert VICE VUKOVA v dvorani Tabor v Mariboru (v
prodaji tudi samo vstopnice)
Koncert božičnih pesmi s Slovenskim oktetom
26. 12. ob 19. uri v cerkvi Svetega Duha v Celju
Predprodaja vstopnic v poslovalnici Popotnika.
POKROVITELJ KONCERTA JE KOVINOTEHNA CELJE
POPOTNIKOVA SMUČARSKA KOLONIJA ZA OTROKE V ČASU
ZIMSKIH POČITNIC OD 26. 1. do 2. 2. 1991 V AVSTRIJSKI VASICI
MÜRZSTEG, KJER JE ŽE ZAPADEL PRVI SNEG
Cena 2.930 din vključuje prevoz z avtobusom, 7 polnih penzionov,
tedensko smučarsko vozovnico, tečaj smučanja, spremljevalni pedagoških
delavcev in bogat dopolnilni program.
SKI BOOM + SKI BOOM + SKI BOOM + SKI BOOM + SKI BOOM
ENODNEVNI SMUČARSKI PAKETI NA ROLGI V ČASU
BOŽIČNIH IN ZIMSKIH POČITNIC: AVTOBUSNI PREVOZ
- SMUČARSKA VOZOVNICA IN ENOLONČNICA

Rent à car vozila po konkurenčnih cenah
Znamke Citroen, Renault, VW Golf
Za vas posluujemo od 8. do 19. ure, ob sobotah pa od 8. do 12. ure.

VOŠČIMO VAM VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN
SREČNO NOVO LETO!

Inka

NAMA LEVEC
tel. 26-313
doma 32-521
701-341

Ponujamo vam
širok izbor
novoletnih daril
in igrač
- svilene
kitajske kimone
- kozmetiko
Christian Dior
- PLAYMOBIL
cenejši kot
kjerkoli drugje
PRIDITE, NE
BO VAM ŽALI!

VAG TRGOVINA Zdenka Podlinšek,
Ul. frankolovskih
žrtev 34, Celje,
tel. 33-266

FRIZERSTVO

Za vaš rojstni dan vam uredimo frizuro po polovični ceni
v trgovini pa vam poleg akustike in kozmetike nudimo tudi
kartice expres loterije in 3 x 3

Prodajalna obutve

ROK

Šlandrov trg 26,
Žalec

Ugodna ponudba ženske,
moške in otroške obutve iz
uvoza

VIKTORIJA

Ana Jančar
63000 Celje, Zidanškova 18

Posredništvo premožnin nepremičnin in komisijška prodajalna,
antikvariat.

DARILO NOVE DOBE

Do 1. februarja 1991 MALI OGLASI ZASTONJ

Izpolnjen kupon z vsebino malega oglasa pošljite na naslov: Nova doba,
Gubčeva 4, Celje s pripisom: »Za male oglase«

Vsebina oglasa (pišite s tiskanimi črkami in čitljivo)

.....

.....

.....

.....

Naslov oglaševalca

.....

Podpis

.....

Intera

— salon pohištva

Ulica XIV. divizije 14, Celje

Tel.: 28-611 int. 301

- akcijska prodaja kuhinj
- ekskluzivna ponudba italijanskih kuhinj Cesar
- dnevne sobe
- predsobe
- sedežne garniture iz blaga, pliša, politeksa in usnja
- program masiva

UGODNE CENE IN KREDITNI POGOJI (tudi na 3 in 6 mesecev).

OBIŠČITE NAS, NE BO VAM ŽAL!

Trgovsko podjetje

Dobojska 16 (Hudinja), Celje
tel: 31-193

Vam nudi:
AVTOPLAŠČE
AKUMULATORJE – TOPLA (življenjska doba 5 let)
REZERVNE DELE IMR

Želim vam vesele božične praznike in srečno novo leto

POSLOVNI VODIČ REGIJE

1000 potrebnih podatkov pregledno razdeljenih po mestih, dejavnostih, poddejavnostih

naslovi podjetij, trgovin butiqov, restavracij, uslužnostnih servisov: njihove telefonske številke – delovni čas

Naklada 10.000 izvodov

Dan izida: 26. februar 1991

PODJETNIKI!

Nudimo vam vpis vaše dejavnosti v poslovni vodič. Obiščemo vas takrat, ko boste vi to želeli. **Kdor izpolni naročilnico za poslovni sestanek, mu vpis dejavnosti z naslovom, telefonsko številko in delovnim časom nudimo po reklamni ceni 200 din.** Naročniki oglasa za februarško številko Argumenta so deležni brezplačnega vpisa v poslovni vodič.

Razmislite, pokličite, povabite nas na pogovor.

Naročilnica za poslovni sestanek

Poslovni vodič celjske regije '91

Želim, da me pooblaščen predstavnik Volf d. o. o., Celje obišče na naslovu:

dne

ob uri

Želim (ustrezno obkroži):

1. vpis svoje dejavnosti (z naslovom in tel. št.) po reklamni ceni 200 din;

2. se seznaniti s celotno ponudbo poslovnega vodiča.

Podjetje/zasebnik:

tel:

Žig in podpis odgovorne osebe (naročnika)

Naročilnica velja do vključno 10. januarja 1991. Naročilnico pošljite na naslov: VOLF d.

o. o., Celje, Ljubljanska 56. Podrobnejše informacije zahtevajte na tel. 27-614.

MESARSTVO PREKORŠEK

Prekoršek Ludvik,
Prušnikova 4, Vojnik

**VAŠA PRAZNIČNA
MIZA BO BOLJ
BOGATA, ČE SE
BOSTE OGLASILI
PRI NAS!**

Stefan Milenkovič,
Narodni dom, Celje, 13. 12. 1990.

